

Sosyalizm İçin

ISSN 1300-3585

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2008/14 • 4 Nisan 2008 • 50 YKr

Saldırı yasası mecliste, emekçiler sokakta!

Uzlaşma yok, mücadele var!

CMYK

İÇİNDEKİLER

Dönemin yüklediği sorumluluk bilinciyle mücadeleyle!	3
Sendikal bürokrasi ve taban inisiyatifi.	4
İşçi ve emekçiler mücadelenin, Türk-İş ağaları sermayenin safında!	5
Kapatma davası Anayasa Mahkemesi'nde.	6
SSGSS Yasa Tasarısı mecliste, işçi ve emekçiler sokakta!	7-9
SSGSS yasa tasarısı karşıtı eylemlerden.	10-11
Newroz'a yönelik saldırıları protesto eylemlerinden.	12
Emperyalistler Kıbrıs'ta iş başında.	13
TİB-DER'in faaliyetlerinden.	14
İşçi ve emekçi hareketinden.	15
<i>Burjuva gericiğinin iç dalaşması ve devrimci sınıf çizgisi</i>	
Rejim krizinde yeni safha.	16-19
Direnen İşçilerle Dayanışma Etkinliği.	20
Gençlik hareketinden.	21
Genç-Sen faaliyetlerinden.	22
Kızıldere anmalarından.	23
Büyükçekmece 2. İşçi Kurultayı'na katılalım! Mücadeleye güç verelim!	24
Çiğli Organize'de bulunan Kalmaksan önünde saldırıya uğrayan Çiğli İşçi Bülteni çalışanı ile konuştuk.	25
Rice son ayda ikinci Ortadoğu gezisini gerçekleştirdi.	26
Mehdi Ordusu'nu tasfiye girişimi!	27
Durum ve devrimci görevler.	
M. Can Yüce	28
Kapitalizm, Kriz: Olasılıklar ve Olanaklar Sempozyumu!	29-30
Mücadele postası	31

Sosyalizm İçin

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2008/14 ● 4 Nisan 2008
Fiyatı: 50 YkrSahibi ve Y. İşl. Md.: Gülcan CEYRAN EKİNCİ
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.
Yayın türü: Süreli Yaygın**Yönetim Adresi:**Eksen Yayıncılık Mollaşeref Mh. Turgut Özal Cd.
(Millet Cd.) No: 50/10 İstanbul Tel: 0 (212) 621 74 52
Fax: 0 (212) 534 95 90
e-mail: info@kizilbayrak.net
Web: http://www.kizilbayrak.de
http://www.kizilbayrak.org
http://www.kizilbayrak.netBaskı: Gün Matbaacılık
Beşyol Mah. Telsizler Mevkii Akasya Sk. No. 23/A
İSTANBUL / Tel: 0 (212) 426 63 30

Kızıl Bayrak'tan

13-14 Mart eylemlerinin ardından işçi ve emekçiler 1 Nisan günü tekrar alanlara çıktılar. Sosyal yıkım saldırılarına karşı sessiz kalmayacaklarını haykırdılar. "Uzlaşma yok, mücadeleye devam" dediler.

Sınıf ve emekçi hareketi bir dönemdir alttan alta güçleniyor. Giderek taban inisiyatifinin öne çıkacağı bir gelişme seyri izliyor. Yanısıra eylem ve gösterilere karşı gösterilen tahammülsüzlük ve harekete geçirilen baskı ve zor aygıtlarının tutumu, ayrıca hareketin militan ve kararlı bir çizgide ilerlemesinin zeminini de güçlendiriyor.

İşçi ve emekçilerin sermayenin saldırılarına ve sendika korucu takımının ihanetine karşı öfke ve tepkisi büyüyor. Mücadele kararlılığı, azmi ve isteği biliniyor. Bu tablo aynı zamanda bu toplumda sınıfa karşı sınıf çizgisinin tek gerçek alternatif olduğunun da göstergesidir. İşçi ve emekçilerin eylemleri yayıldıkça taban inisiyatifi gelişip güçlenecektir. Kuşkusuz taban inisiyatifinin doğru bir çizgide ilerlemesi ve sınıfı devrimcileştirme çabasının güçlendirilmesi sınıf devrimcilerinin bu eylemlerle ne kadar etkili bir müdahale yapacaklarıyla bağlantılı olacaktır.

Sermaye düzenin bir rejim krizi yaşadığı bugünkü koşullarda, bu krizi derinleştirecek müdahalelerin öne çıkarılması öncelikli ve temel bir görevdir. Sermayenin hedef saptırmaya ve kendi gündemleri üzerinden sınıf ve emekçi kitlelerini taraflaştırma çabalarına karşı dikkatlerin sınıfın asli gündemleri ve sorunları üzerine yoğunlaştırılması güncel bir ihtiyaçtır.

Sınıf devrimcileri sınıf ve kitle hareketinin ortaya çıkardığı her türlü imkanı, fırsatı ve zemini sınıfı devrimcileştirme çabasında etkili birer araç olarak kullanabilmeli ve sınıf kitleleriyle sağlam ve kopmaz bağların kurulması yönünde sonuç alıcı bir çabaya konu edebilmelidirler.

1 Mayıs çalışması bunun zeminini ayrıca güçlendirecektir. 1 Mayıs, yeni bir döneme doğru yol almamızın olanaklarının da büyütüldüğü bir çalışma dönemi olabilmelidir. Sınıfın bağımsız devrimci çizgisinin kendi maddi zemininde ve daha güçlü bir temelde ete-kemiğe büründürüldüğü bir süreç

evriltilebilmelidir.

1 Mayıs'ın kitlesel, birleşik ve devrimci bir çizgide örgütlenmesi, sınıf ve emekçi kitlelerin kendi talepleriyle iş bırakarak alanlara çıkabilmesi için etkili, inisiyatif ve enerjik bir çaba ortaya konulabilmelidir.

Bu çabada sınıf devrimcileri daha atak ve etkin bir rol oynayabilmelidirler. Bunun gerektirdiği bir tutum ve pratikle sürece yüklenebilmelidirler.

Sınıf devrimcileri kendi misyonlarını ve rollerini oynayabilmenin koşullarına, güçlerine, olanaklarına ve zeminlerine düne göre daha fazla sahiptirler.

H. Fırat
Tasfiyecî sürecin son aşaması:
Parlamentarizm

H. Fırat
Seçimler
ve sol hareket

Kitapçı ve bayiiilerde...

EKSEN YAYINCILIK

EKSEN YAYINCILIK

Amerikancı rejimin krizini derinleştirip devrimci sınıf mücadelesini geliştirmek için...

Dönemin yüklediği sorumluluk bilinciyle mücadeleye!

Devrimci baharın başlangıcı, bu yıl egemenler arası çatışmanın kapitalist rejimin krizini derinleştirdiği günlere denk düştü. Birbiriyle vuruşan gerici burjuva odaklar, çatışmanın keskinliğine rağmen bir konuda birleşiyorlar: İşçi sınıfını, emekçileri, Kürt halkını hedef alan saldırıların aralıksız biçimde uygulanmasında...

Emekçi düşmanı sermaye güçleri arasındaki çatışma ortalığı toza-dumana boğarken, gerici medyanın etkin kullanımıyla emekçilerde kafa karışıklığı, bilinç bulanıklığı yaratılmaya çalışılıyor. Bu manevraların belli ölçüde etkili olduğu bir gerçek olmakla birlikte, ortalığı kaplayan toz-duman ivme kazanan sınıf çatışmalarının üstünü örtmeye yetmemektedir.

Mücadele alanlarının canlandığı Mart ayının ardından işçi ve emekçiler Nisan ayına da eylemle giriş yaptılar. Kamu emekçileri 6-19 Nisan tarihleri arasında bölgesel mitingler gerçekleştirme kararlarını ilan ederek mücadelenin devam edeceğini ortaya koydular.

Sınıfın tabandan üste vuran mücadele dinamizmi, sendikalara çöreklenmiş korucu kastın her kritik durumda oynadığı ihanet misyonunun başarıya ulaşmasını en azından şimdikiye kadar engellemiştir. Sendikal mevzilere çöreklenen sermayenin bu Truva Atları'nın ilk girişimi, "Uzlaşma yalan, mücadeleye devam!" şiarıyla püskürtülmüştür. Ancak işçi sınıfını sırtından hançerlemekte profesyonelleşmiş olan bu düşkün kastın ellerini kavuşturup bekleyeceği sanılmamalıdır. Onlar mensup oldukları yağmacı sermaye dünyasının hizmetine koşmak için hain pusulardaki bekleyişlerini sürdürmektedirler.

"Hükümetle anlaştık, sorunlar çözülmek üzere" demagojisiyle başlatılan saldırının boşa düşürülmesi hain korucu kastın geniş işçi ve emekçi kitleler nezdinde teşhir olmasını sağlarken, hükümetle yapılan görüşmelerin hezimetle sonuçlanması üzerine daha da yoğunlaşan taban basıncının da etkisiyle DİSK, KESK, TTB ve TMMOB bileşenleri "Emek Platformu"yla yollarını ayırarak acil mücadele çağrıları yapmaya başladılar.

Emek Platformu'nun aldığı ihanetçi tutum, Türk-İş'e bağlı bazı sendikaların bağımsız tutum geliştirme iradesini güçlendirdi. 1 Mayıs gibi kritik ayrışma süreçlerinde bile konfederasyondan bağımsız hareket etme iradesi sergileme cüreti gösteremeyen bu sendikaların bir kısmı Türk-İş'in tepesine çöreklenen ihanet şebekesine rağmen mücadeleye devam kararını ilan etmiş bulunuyorlar. Tabandan gelen basıncın da etkisiyle sergilenen bu kararlılık sonuna kadar götürülebilirse, korucu kastın hareket alanı daralacaktır.

Bu arada belli bir mücadele geleneğini temsil eden Türk-İş'e bağlı sendikaların birleşik bir 1 Mayıs kutlaması yönünde eğilim göstermeleri de önemli bir gelişmedir. Yayılan eylemler sürecinin yaratacağı moral da, emekçilerin mücadele içinde politikleşmesi de devrimci 1 Mayıs kutlaması için önemli olanaklar

sunacaktır. Sendikaların birleşik bir 1 Mayıs kutlama yönündeki eğilimlerini sonuna kadar götürmeleri ise, işçi sınıfının 1 Mayıs'a damgasını vurmasını da sağlayacaktır.

Belirtmek gerekir ki, son yılların 1 Mayıslar'ındaki tutumları bu sendikaların hem basınç altına alınmasını hem sınıfa karşı sorumluluklarının döne döne hatırlatılmasını gerekli kılmaktadır.

Devrimci baharın kitlesel kızıl 1 Mayıs'la taçlandırılması, eylemli başlayan Nisan ayının bu yöndeki hazırlıklara hasredilmesini şart koşuyor. Sosyal yıkım saldırısına karşı düzenlenen eylemler, aynı zamanda 1 Mayıs'a hazırlık şeklinde örgütlenmeli, çalışmalar buna uygun bir ciddiye ve kararlılıkla örülmelidir. Bu süreçte devrimci 1 Mayıs Platformu ile SSGSS karşıtı yerel platformlara önemli sorumluluklar düştüğünü bir kez daha hatırlatmak gerek.

Süreç, devrimci sınıf hareketi yaratma perspektifiyle mücadele eden sınıf devrimcilerine ağır sorumluluklar yüklediği gibi, önemli olanaklar da sunmaktadır. Öncelikle bileşeni veya örgütleyicisi olduğumuz platformlarda misyonumuza uygun bir pratik sergilemeli, buna bağlı olarak birleşik mücadele olanaklarını işçi sınıfı ve emekçilerin açığa çıkan mücadele isteği ve kararlılığıyla buluşturmaya çalışmalıyız.

Platformlarda birleşik mücadeleyi zayıflatacak ya da temel amacından saptıracak eğilimlerin ortaya çıkması durumunda ise, bunlara karşı yürüteceğimiz etkili bir ideolojik-politik mücadele, bu birliklerin amaca uygun iş yapmasına ayrıca katkıda bulunacaktır.

Doğası gereği sınıf merkezli olan kendi özgül çalışmamızı ise, dönemin bize yüklediği sorumluluğun yanısıra, güçlü dinamikler barındıran sınıf hareketinin sunduğu olanakları da hesaba katarak planlamalıyız.

İç çatışmanın yeni boyutlar almasıyla krizi

Süreç, komünist işçi partisinin maddi toplumsal zeminine oturması, demek oluyor ki, işçi sınıfıyla daha ileriden bütünleşmesi açısından da önemli olanaklar sunmaktadır. Emperyalist köleliğe kapitalist sömürüye karşı yükselttiğimiz devrim ve sosyalizm mücadelesinde tarihi bir adım olan bu bütünleşmenin önemi, elbette ki sınıf devrimcileri açısından yeterince açıktır.

derinleşen Amerikancı rejim azgın saldırılarını sürdürürken, işçi sınıfıyla emekçilerin mücadele azim ve kararlılığı da artmaktadır. Bu iklimin, müdahalelerimizin hem daha yaygın hem daha etkili sonuçlar yaratmasına elverişli olduğunu gözden kaçırmamalıyız.

Sürecin yüklediği sorumluluğu asgari düzeyde yerine getirebildiğimiz ölçüde, politikleşme eğilimindeki iklimin sunduğu olanakları da değerlendirmiş olacağız. Bu ise, yoğunlaşma dönemine girmiş bulunan faaliyetimizin kızıl 1 Mayıs'ın kazanılmasına olduğu kadar, 1 Mayıs'ın ardından mücadelenin devamına da katkı sunmasını sağlayacaktır.

Süreç, komünist işçi partisinin maddi toplumsal zeminine oturması, demek oluyor ki, işçi sınıfıyla daha ileriden bütünleşmesi açısından da önemli olanaklar sunmaktadır. Emperyalist köleliğe kapitalist sömürüye karşı yükselttiğimiz devrim ve sosyalizm mücadelesinde tarihi bir adım olan bu bütünleşmenin önemi, elbette ki sınıf devrimcileri açısından yeterince açıktır. Toplam faaliyetin bu ekseninde örülmesi noktasında da bir sorun veya tereddüt olmadığına göre, güç ve olanakların bu yönde seferber edilmesi yalnızca bir planlama sorunudur. Bunu başarma irade ve özgüveninin sınıf devrimcilerin olduğunu ise belirtmeye bile gerek yoktur.

Sendikal bürokrasi ve taban inisiyatifi

Tarihsel pratik üzerinden bakıldığında sendikalar sınıfın öz mücadele örgütleridir. Ne var ki Türkiye’de bugün belli istisnalar dışında sendikal yapılanmalar bu tanımın bir hayli uzağına düşmüş durumdadırlar. Sendikal konfederasyonların yönetimini tutanların bir bölümü doğrudan doğruya sermaye sınıfının bir parçası haline gelmişlerdir. Doğal olarak da bunlar, mensubu buldukları sermayenin çıkarları doğrultusunda hareket etmekte ve sendikal hareketteki konumlarını da işçi sınıfını denetim altında tutmak için kullanılmaktadırlar. Konfederasyon yönetimlerinin diğer bir bölümü ise uzlaşmacı sendikal anlayışı temsil etmekte ve dolaylı olarak onlar da sermayenin değirmenine su taşımaktadırlar. Bu iki temel anlayış, konfederasyonlara bağlı sendikaların yönetimlerinde de bir hayli yaygın durumdadır. Kısacası işçi sınıfının mücadele örgütleri olması gereken sendikalar, bu iki temel sendikacılık anlayışı sayesinde tam tersi bir işlev görmekte, sermayenin işçi sınıfını kontrol altında tutmasına hizmet etmektedirler. Bunun adı sendikal ihanetten başka bir şey değildir.

Sendikal ihanetin tarihi hiç de yeni değildir. Bunu görmek isteyenlerin Türk-İş’in tarihine bir parça göz atması yeterlidir. Fakat bu ihanetin özellikle son yıllarda çok daha pervasız bir hal aldığı da somut bir gerçektir. İşçi sınıfının en temel haklarını birer birer gasp eden sermaye bu konuda en büyük desteği sendikal ihanet çetelerinden almıştır. Gene TİS’lerin ezici bir çoğunluğu patronların isteklerine göre “satış sözleşmesi” olarak bağlanmış, pek çok işyerindeki örgütlenme çabası da sendika yönetimlerinin patronlarla işbirliği sayesinde boşa çıkartılmıştır. İhanet konfederasyon yönetimleriyle sınırlı kalmamış ve gelinen yerde sendikal hareketin bünyesini yukarıdan aşağıya büyük oranda sarmıştır. Döne döne ve her alanda sergilenen ihanet pratiğinin olumsuz etkileri nedeniyle, işçi yığınlarında sendikal örgütlenme fikrine karşı güvensizlik gelişmiştir.

Özetle bu durum geleneksel sendikal hareketin artık iflas ettiğini, ömrünü tamamladığını göstermektedir. Bugün geleneksel sendikal hareketin can çekişerek de olsa yaşamını sürdürmesinin tek nedeni, onu yıkıp yerini alacak yeni örgütsel araçların geliştirilememiş, devrimci temellerde yeni bir sınıf hareketinin yaratılması noktasında anlamlı adımlar atılamamış olmasıdır.

Şubat 2005’te gerçekleştirilen “Güvencesiz çalışmaya, geleceksiz yaşamaya hayır!” Sempozyumu’na BDSP tarafından sunulan tebliğde sendikal hareketin durumu ve sendikal ihanetin aldığı boyutlar özetlendikten sonra şunlar söylenmekteydi: “Sınıf hareketi köklü bir yenilenme yaşamak durumundadır. Bugün gündemde olan ve tarihsel önem taşıyan saldırıların püskürtülebilmesi, saldırıların hedefi olan işçi ve emekçilerin silkinip ayağa kalkmasına, örgütlü, birleşik bir mücadele yürütmesine bağlıdır. Sınıf hareketinin üzerindeki ölü toprağını atmaya, siyasal bir sınıf hareketinin yaratılmasına bağlıdır. Sendikaların içinde bulunduğu tablo bu yenilenmenin sendikaları da kapsamaması gerektiğini göstermektedir. Sendikalar sermayenin denetim araçları olmaktan çıkartılmalı, yeniden gerçek işlevine kavuşturulmalı, işçi ve emekçilerin mücadelesine hizmet etmelidir.”

Aynı tebliğde, devrimci bir sınıf hareketinin yaratılması noktasında atılacak adımlar da

14 Mart ve 1 Nisan’da gerçekleştirilen eylemler, militan sokak gösterileri her şeyden önce sınıfın ve emekçi yığınların mücadele kapasitesini gözler önüne sermiştir. Fakat bunun kadar önemli olan bir diğer nokta ise, sınıf ve emekçi hareketinde taban inisiyatifinin gözle görülür bir hal almasıdır.

tartışılmaktaydı. Metinde devrimci bir siyasal sınıf hareketinin yaratılması noktasında temel sorumluluğun “işçi sınıfının tarihsel misyonuna inanan emekten yana güçler ile saldırıların birebir muhattabı olan sınıfın ileri, öncü kesimleri” olduğu vurgulanıyor, sınıfın örgütsüzlüğü sorununa değiniliyor, bu sorunun kapsamı ortaya konulduktan sonra da başlıca çıkış noktalarından biri olarak taban örgütlerinden söz ediliyordu: “Örgütlenme sorununun çözümünde çıkış noktası olacak araçlardan biri taban örgütleridir. Bu tür örgütlenmeler sermayenin saldırılarına ve sendikal ihanete karşı biriken öfke ve tepkinin mücadele kanallarına akıtılması noktasında önemimizdeki dönemde önemli işlevler yüklenirler.”

Taban örgütlerine yapılan bu genel vurgu, tebliğin ilerleyen bölümlerinde, sermayenin güncel saldırılarına karşı mücadelenin örgütlenmesi sorunu ele alınırken daha somut biçimler üzerinden ortaya konulmaktaydı: “Sosyal saldırılar, hak gaspları ancak güçlü ve uzun soluklu bir mücadeleyle, sınıfın en geniş kesimlerini harekete geçirecek, ona yol gösterecek devrimci bir sınıf örgütülüğüyle püskürtülebilir. Ne sendikalar, ne de alt ve orta kademe sendikacıların oluşturduğu Emek Platformu gibi oluşumlar bu ihtiyacı karşılayabilir. Tepeden, merkezi olarak oluşturulmaya çalışılan, sendikal sınırları ve sendikalist anlayışları aşmayan, bürokratik işlerle vakit öldüren içi boş platformlar yerine, ayağını sağlam biçimde fabrikalara, işyerlerine, yerellere basan, gerçekleşen saldırılara karşı günbegün mücadele içerisinde pekişen güç ve eylem birlikleri oluşturulmalı, bu çalışmaya bağlı olarak giderek daha merkezi oluşumlara gidilmelidir.”

Sınıf devrimcileri bu tebliğde dile getirilen türden vurguları son yıllarda sayısız kez yinelediler. Sınıfa müdahale pratiklerine de bu bakış doğrultusunda biçim vermeye çalıştılar. Çalışma yürüttükleri her alanda öncü, mücadeleci işçileri devrimci sınıf hareketi ve taban örgütü fikirlerine kazanmak için uğraş verdiler. Bu yönde pratik adımlar atılması için büyük emekler harcadılar. Son birkaç aydır sınıf hareketi cephesinde yaşanan gelişmeler, sınıf devrimcilerinin söylediklerinin boşuna olmadığını pratik olarak göstermiş bulunuyor.

Gerçekten de SSGSS saldırısı yeniden gündeme geldiğinde mücadeleyi örgütlemek için harekete geçen ne Emek Platformu ne de Türk-İş oldu. Bütün konfederasyon yönetimleri beylik söylemlerle meseleyi geçiştirmek niyetindeydi. Fakat mücadeleden yana güçlerin bir araya gelmeleri, tabanda biriken öfkeyi örgütlemeye girişmeleri oyunu bozdu. Emek Platformu’nun apar-topar devreye

girerek kararlaştırdığı ve böylece “hava alma”yı umduğu 14 Mart “çalışmama hakkını kullanma” eylemi, tam tersine yığınların militan öfkesinin sokaklara taşmasına neden oldu. Sermayenin ve ihanet çetelerinin umduğundan çok daha kitlesel, coşkulu ve militan geçen eylemler bir süreliğine de olsa sermayeye geri adım attırdı.

14 Mart eyleminin yarattığı ortamda hükümetle görüşen ihanet çeteleri bir kez daha kendilerini tanıyanları yanıltmadılar. “Mutabakat oyunu” olarak adlandırabileceğimiz yeni bir ihanete imza attılar. Bu sayede sokaklara taşan mücadele dinamizmini köreltebileceklerini, alışıktı oldukları üzere bir kez daha sınıf ve emekçi hareketini kendi kontrolleri altına alabileceklerini sandılar.

Fakat bir kez daha yanıltıldılar. Bir-iki gün süren tereddüt, 24 Mart toplantısının içeriği belli olduktan sonra hızla dağıldı. “Herkes sağ, güvenli gelecek” platformlarında bir araya gelen mücadeleci güçler bir kez daha inisiyatif aldılar ve yalan perdesini yırtarak, sınıfın gerçek talepleri doğrultusunda mücadeleyi yükseltmek için harekete geçtiler. Tabanda oluşturulan bu basınç ilk sonuçlarını Emek Platformu üzerinde gösterdi. Hükümetle yapılan görüşme sonrasında “mutabakat oyunu”nun figüranlığını yapan ve böylece yığınların aldatılmasına hizmet eden DİSK, KESK ve TTB yeniden tutum belirlediler ve mücadeleci güçlerle birlikte hareket etmeye yöneldiler. Bütün bu güçler tarafından gerçekleştirilen 1 Nisan eylemleri 24 Mart’tan sonra belirsizliğe sürüklenen SSGSS karşıtı mücadelenin belli bir toparlanma içinde olduğunu gösterdi.

14 Mart ve 1 Nisan’da gerçekleştirilen eylemler, militan sokak gösterileri her şeyden önce sınıfın ve emekçi yığınların mücadele kapasitesini gözler önüne sermiştir. Fakat bunun kadar önemli olan bir diğer nokta ise, sınıf ve emekçi hareketinde taban inisiyatifinin gözle görülür bir hal almasıdır. Özellikle 1 Nisan eylemlerinde hükümetin saldırgan açıklamalarına ve Türk-İş yönetiminin açıkça eylem kısırlılığı yapmasına rağmen binlerce Türk-İş üyesinin de alanlara çıkması önemli bir gelişmedir. Yakın zaman öncesine kadar hayli güçlü olan Emek Platformu ve Türk-İş yönetiminden medet umma tutumu hızla aşınmaktadır. Buna Türk-İş tepe yönetiminin sendikalar ve şubeler üzerindeki otoritesinin belirgin biçimde zayıflaması durumu eşlik etmektedir.

Özetle sendikal harekette tepe yönetimlerle taban arasında bir süredir yaşanan yabancılaşma ve kopuşma giderek yeni bir biçim kazanmaktadır. Düne kadar ihanet çetelerine tepkisini susarak, sendikadan koparak, sendikal örgütlenmeye uzak durarak gösteren işçi ve emekçiler arasında mücadele eğiliminin geliştiği, örgütlenme ve inisiyatif alma noktasında da eskiye göre çok daha belirgin bir tutum içine girebildikleri görülmektedir.

Şüphesiz ki, bu sınıf hareketi açısından oldukça olumlu bir gelişme çizgisine işaret etmektedir. Çünkü tabanda yaşanan bu gelişme giderek “ayağını sağlam biçimde fabrikalara, işyerlerine, yerellere basan, gerçekleşen saldırılara karşı günbegün mücadele içerisinde pekişen güç ve eylem birlikleri”nin yolunu döşemeye adaydır. Şu an süren SSGSS karşıtı mücadelenin en özgün yanlarından biri budur. Şu ana kadar elde edilmiş kısmi başarısını da önemli oranda buna borçludur.

İşçi ve emekçiler mücadelenin, Türk-İş ağaları sermayenin safında!

İşçi ve emekçilerin, 1 Nisan günü alanlara çıkarak SGGSS saldırısına karşı tepkilerini ortaya koyup kolluk kuvvetlerinin terörüne göğüs gerdiği saatlerde, Türk-İş yönetimi bir açıklama yayınladı.

Normalde ülkenin üye sayısı bakımından en güçlü işçi örgütünün başında bulunan bir yönetimin, kapsamlı bir yıkım yasasına karşı çıkan işçi ve emekçileri sahiplenmesi, işçi ve emekçilere karşı terör estiren sermaye devletine tepki göstermesi beklenir. Bu normallige, sınıfa ihaneti gelenek haline getirmiş Türk-İş yönetimi de dahildir. Çünkü, hainin rolünü yerine getirmesi her şeyden önce ihanet ettiği topluluğun bir parçası olarak kendisini göstermesine bağlıdır. Fakat, işte Türk-İş yönetimi on yıllara yayılan ihanet geleneğinde bile oldukça ender görülen anormal bir tutuma imza atmıştır. Kuzu postuna bürünme gereği duymadan, sermayenin safından işçi ve emekçilere yönelik saldırganlığın bir parçası olmuştur. Hükümeti ve kolluk kuvvetlerini göstermelik bir biçimde eleştirmek şöyle dursun, Türk-İş yönetimi bu eylemleri düzenleyen örgütleri karalayarak yapılan saldırılara meşruluk kazandırmaya çalışmıştır.

İlgili açıklamasındaki "Türk-İş, süreç boyunca sadece ve sadece kazanımlarla ilgilenmiş" ifadesiyle satışı kabul etmeyen işçi ve emekçi örgütlerini başka niyetler taşımakla suçlamıştır. Bu ise, yapılan eylemleri gözden düşürmeye yönelik nafile bir çaba olduğu gibi, polisi saldırmaya davet etmek anlamına da gelmektedir.

Türk-İş yönetimi, bir yandan yapılan eylemleri karalamaya çalışırken diğer yandan ise mücadeleden yana olan örgütlerle polemige girmeye çalışmıştır. Bunu yaparken ise, etkisi büyük olan 13-14 Mart eylemlerine dayanmaya kalkmıştır. Türk-İş yönetimine göre, yasaya karşı eylem kararı olarak EP'nin toplanmasını kendileri sağlamış ve bu eylem kararlarının uygulanmasında da yine birinci dereceden belirleyici olmuşlardır. Türk-İş yönetiminin bu iddiası ancak bir ölçüde "doğru" sayılabilir. "Doğru"dur, Türk-İş yönetimi EP'nin toplanmasında belirleyici olmuştur. Yine 13-14 Mart eyleminin toplumun geniş kesimlerince sahiplenmesinde EP'in örgütleyiciliği önemli bir etken olmuştur. Fakat, SGGSS karşıtı mücadele de bu kararlarla başlamamıştır.

SSGSS karşıtı mücadele, uzun bir sürece yayılarak ayları bulan oldukça ısrarlı bir emeğin ürünü olarak bugünlere gelmiştir. Bu uzun süreç boyunca da büyük ölçüde, ilerici ve devrimci sınıf güçlerinin ve çeşitli muhalefet odaklarının çabası etkili olmuştur. İşte bu kararlı ve yoğun emeğin sonucu olarak saldırı toplumun geniş kesimlerince tartışılır hale gelmiş ve nihayet teşhir olmuştur.

Basın açıklamalarından imza kampanyalarına, işyeri toplantılarından açık hava mitinglerine kadar çeşitlenen bir eylem çizgisinde gelişen mücadele,

sonunda sınıfın daha geniş bölükleri içerisinde de duyarlılıkları mayalamış ve nihayetinde saldırıya karşı mücadele sorununu Türk-İş bürokratlarının önüne koymuştur. Bu ana kadar Türk-İş yönetimi büyük ölçüde saldırıyı suskunlukla karşılamakta, hükümetle kapalı kapılar arkasından yürütülen diplomasiye bel bağlamaları yönünde tabanına telkinde

bulunmaktaydı. Fakat, Türk-İş yönetiminin bu tutumuna karşın tabanının bir bölümünün de eylem süreçlerine dahil olması ve yönetimi de eyleme geçme yönünde zorlaması üzerine Türk-İş yönetimi ancak harekete geçmiştir.

13-14 Mart eylemleri de bu çerçevede bir hava boşaltma eylemi olarak tasarlanmıştır. Fakat işçi ve emekçilerin birikmiş öfkesine bir kanal açtığı ölçüde işçi ve emekçi eylemi gerçekleşmiştir. Ortaya çıkan bu sonuca herkesten önce Türk-İş yönetimi şaşırması olmalıdır. Çünkü kendileri bu eylemin sönük geçmesi için ellerinden gelen her şeyi yapmışlardı. Ne eylemi örgütleyecek bir hazırlık, ne de eylemi güçlendirecek kararlı bir tutum ortaya koymuşlardı. Ancak, belirttiğimiz nedenlerden dolayı işçi ve emekçiler onların bu çabasını boşa çıkararak mücadele yolunu tutmuştur. Dolayısıyla Türk-İş yönetiminin bugün alenen icra ettiği ihanetine dayanak yapmaya çalıştığı 13-14 Mart eylemleri, tersine kendisine rağmen gerçekleşmiş eylemlerdir.

Ancak Türk-İş yönetimi "süreç boyunca sadece ve sadece kazanımlarla ilgilendik"leri yalanını uydururken de kendi hanelerine yazdıkları 13-14 Mart eylemlerini "altın vuruş" olarak nitelendirmektedirler. Bu nitelendirme ile niyetleri sadece kendilerine mal ettikleri 13-14 Mart eylemlerine güzelleme yapmak değildir. Aynı zamanda bu eylemi kendi kişisel becerilerinin ürünü olarak göstermeye çalışmaktadırlar. Öyle ki, ilgili açıklamada 14 Mart eylemi şu biçimde anlatılmaktadır: "14 Mart 2008 tarihinde ise iki saatlik 'çalışmama hakkını kullanma eylemi' yapılmıştır. Emek Platformu Başkanlar Kurulu, Ankara'da Başkent Elektrik Dağıtım A.Ş.'de yapılan eyleme katılmış, TÜRK-İŞ Genel Başkanı Mustafa Kumlu, TÜRK-İŞ'e bağlı TES-İŞ Sendikası'nın örgütlü olduğu bu işyerinde bir konuşma yaparak, talepleri dile getirmiştir."

Türk-İş yönetimi bu kadarıyla da kalmamakta, açıklamasında eylemli bir mücadeleyle saldırıya karşı çıkan örgütleri yalancılıkla suçlamaktadır. Böylelikle uşaklık yaptığı hükümetle aynı dili kullanmakta bir sakınca görmemektedir. Türk-İş yönetimi, "bazı

söylemler ile bugün bazı gazetelerde yer alan ilanlarda, prim gün sayısının 7 bin 200'e düşürüleceğinin açıklanmasına rağmen hala 9 bin gibi gösterilmesi de dahil Bakanlık tarafından atılan kimi adımların yok sayılmasını 14 Mart eylemi ile onun sonuçlarına haksızlık olarak değerlendirmekte ve düşündürücü bulmakta"ymış.

Açıktır ki, Türk-İş sermaye ve sermaye uşağı hükümetle işçi ve emekçilere karşı saf tutmuştur. Mücadelede karar kılan örgütlere karşı tereddütsüz saldırmakta, saldırı yasasına sahip çıkmaktadır.

Türk-İş yönetimi eylem yolunu seçen örgütlere yönelik böylesine saldırgan, "altın vuruş" olarak nitelediği 13-14 Mart eyleminin arkasından yapılacak bir şey olmadığını buyurmakta ve bundan böyle "kararlı" bir şekilde "yasayı takip edecekleri"ni üstüne basa basa ifade etmektedir. Bu aslında Türk-İş yönetimine hakim sendikacılık anlayışını da ortaya koymaktadır. Türk-İş yönetiminin sendikacılık anlayışı, mecliste "iş takipçilik" yapmak dışında başka bir anlam taşımamaktadır. Türk-İş yönetimi 13-14 Mart eyleminin ardından hükümetin aldatmaya yönelik manevrasını yeterli görmekte, bundan böyle meclisteki yasa üzerine yapılacak görüşmeleri izlemek dışında artık yapacak bir şey olmadığını ilan etmektedir. Fakat bu kadarıyla da kalmamakta, süren mücadeleyi de zayıflatmaya çalışmaktadır. Türk-İş yönetimi, "müzakere edilen tasarının, müzakereler sonrasında 'geri çekilsin' denilmesini tutarlı bulmamakta, 'geri çekilme' talebinin, 'gecikmiş bir talep' olduğuna inanmakta"ymış.

Kuşkusuz Türk-İş yönetiminin bu tutumu, onun safını açıkça sermayeden yana belirlediğini göstermektedir. Bu durum ise, başta Türk-İş'te örgütlü sınıf güçlerini ve mücadelecileri sendikacılık iddiasında bulunan sendikacıları gerçek bir sınıvla yüzyüze bırakmaktadır. Bugün, sınıf mücadelesinin ulaştığı noktada bir arada bir derede tutunma şansı yoktur. Ya sınıf mücadelesinin ortaya çıkardığı çok yönlü görevlerin altına girilecektir, böyle olduğu ölçüde sendika ağalarıyla çatışma göze alınacaktır. Ya da bu görevlerden yan çizilerek Türk-İş yönetiminin ihanetine ortak olunacaktır.

Mücadele zafere giden yolu açacak, ihanet ise sınıf hareketini sermaye cephesi karşısında güçsüz bırakacaktır. Fakat, bu sınıf hareketi açısından sadece bir zaman kaybı olacaktır. Yoksa er ya da geç, sınıf hareketi dostunu düşmanını tanıyacak, saflarına çeki düzen verecek, mücadelenin yükünü kaldıracak bir devrimci önderlik altında birleşecektir. Böylelikle sermaye ile birlikte uşakları da tarihin çöplüğünü boylayacaktır.

Kapatma davası Anayasa Mahkemesi'nde...

Düzenin çatlağını daha da büyütmek için mücadele ateşini körükleyelim!

Düzen cephesinde iktidar kavgası, en son, AKP hakkında açılan kapatma davasıyla bir kez daha kızışmış bulunuyor. Yargıtay Başsavcılığı'nın hazırladığı iddianamenin, 31 Mart tarihinde Anayasa Mahkemesi tarafından da kabul edilerek işleme konmasıyla birlikte dava süreci de hukuken başlamış durumda.

Düzen medyasındaki yorumlara göre, AKP, davaya iki koldan hazırlanıyor; hızlı bir anayasa değişikliğiyle davadan kurtulma ve eski yöntemle yeni bir parti kurarak devam etme... Ancak medya üzerinden yorumlar o radeye ulaşmış bulunuyor ki, ilgili savcılık ve mahkemeden hiçbir açıklama olmadığı halde varmış gibi yapılan bu haber ve yorumlar üzerine, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı açıklamasıyla bir uyarıda bulunmuş oldu: *"Siyasi partiler hakkında açılan kapatma davaları nedeniyle eleştiri sınırı dışında kalan, kamu görevlisine görevinden dolayı hakaret ve tehdit içeren veya yargılama sürecini etkileme niteliğinde bulunan söz ve yazılar ile ilgili olarak adli yargı mercilerince gerekli yasal işlemlerin yapılacağı ise muhakkaktır."*

Çatışma düzen güçleri arasında olduğuna göre işçi sınıfı ve emekçi kitleleri çok da ilgilendirmeyeceği düşünülebilir. Ancak durumun böyle olmadığı, bizzat düzen kalemlerinin çatışan taraflara uyarı niteliğindeki yazılarında da görülüyor. Bu çatışma bir iktidar zaafiyeti yaratıyor, örneğin SSGSS konusunda hükümet geri adım atabiliyor, bunun gibi başka reformları da aksatacağı ve IMF ile, AB ile ilişkileri bozacaktır... mealinde akıl hocası yapıyorlar.

Kapatma davasına ilişkin ABD ve AB'den gelen eleştiriler de, emperyalist odakların henüz Erdoğan ve hükümetini 'deliğe süpürme'yi gerekli bulmadığını, daha kullanılabileceğini düşündüklerini gösteriyor. Örneğin; Avrupa

Parlamentosu (AP) Türkiye Raportörü Ria Oomen-Ruijten, gelişmelerle ilgili, *"Türkiye'de aşama aşama gerçekleştirilmek istenen parlamentonun alaşağı edilmek istenmesidir"* derken, Türkiye-AB Karma Parlamento Komisyonu Eşbaşkanı Joost Lagendijk, *"Geçen yıl olduğu gibi bu yıl da AB süreci açısından kayıp bir yıl olacak gibi gözüküyor"* yorumunu getiriyor. Kapatma davasına karşı ilk açıklama ise geçen hafta Avrupa Komisyonu'nun genişlemeden sorumlu üyesi Olli Rehn'den gelmişti; *"AKP'ye açılan kapatma davası AB üyelik müzakerelerini etkiler."* Fransa'nın önde gelen gazetelerinden **Le Monde** da, 'hukuk darbesi olacak' yorumuyla bu kervana dahil olmuş bulunuyor.

Bütün bu gelişmelerin sınıf cephesinden bir tek değerlendirmesi olabilir; düzendeki bu çatlağa yüklenmek...

Emperyalistinden 'yerli'sine, sermaye cephesini bir telaş aldıysa, sebepsiz değildir. Zaten sebebinin de açıklıyorlar. Onların işçi ve emekçilerle alay edeceğine "reform" adını verdiği saldırı yasaları gecikecek. Tabii, elbette işçi ve emekçiler bu kavgayı sadece seyretmekle yetinirse. Oysa düzen içi kavgadan en iyi yararlanmanın, bu vesileyle saldırıları geri püskürtmenin yolu, sınıf kavgasını yükseltmekten geçiyor. Sendikal cepheden de artık büyük oranda açıktan desteklenen 'aynı gemideyiz' masalına hala inanan varsa, onlara, belki aynı denizde olduğumuz, ama onların yatlarla işçi ve emekçilerinse sallarla gezindiğini anlatmanın zamanıdır. Ya da, diyelim ki aynı gemideyiz; geminin tayfaları olarak...

İşçi sınıfının mücadelesinin hedefi bu gemiyi batırmak değil, dümeni ele geçirmek, böylece de tam tersine batırılmasını engellemektir.

Sınıf mücadelesi giderek daha fazla iktidar hedefine yöneltilmek zorundadır.

Su hakkı için İstanbul deklarasyonu yayınlandı...

Suyumuzu kapitalizmin kiskacından kurtaralım!

22-23 Mart 2008'de İstanbul'da toplanan, "Kapitalizmin Kiskacında SU" başlıklı Uluslararası Konferans'ın ardından yayınlanan, 'Su Hakkı İçin İstanbul Deklarasyonu', bir gerçeği kendi cephesinden ve bir kez daha teyit etmiş oldu: Dünyayı işçi sınıfı kurtaracak, onun iktidar mücadelesiyle başlayacak her şey...

Deklarasyon imzacıları hemen hemen tümüyle DİSK ve KESK'e bağlı sendikalar. Türk-İş işçi sınıfı, işçi sınıfının idealleri, dünyanın geleceği gibi konularda hiçbir kaygısı bulunmadığı halde onun bünyesinden birkaç sendika da bu kervana katılmış durumda. Tıpkı SSGSS karşıtı mücadelede olduğu gibi. Onları meslek odaları izliyor. Böylece, sermaye iktidarının gerçek muhalifleri de görülmüş oluyor. Sermayedarlar su yağmasına girişmiş, 'allahın suyu'ndan para basmaya başlamışken ve Allahçı hükümet bu yağma yetmezmiş gibi uluslararası sermayeye de 'gel, gel' ederken, işçi ve emekçi sendikaları, meslek örgütleri bu gidişe dur demek için el ele veriyor. Halkın suyunu yağmalatmayız, diyebiliyorlar.

Sınıfı temsil, sınıf çıkarlarını koruma konusunda sergiledikleri zaafa rağmen, bu örgütlerin böyle bir çıkışta bulunabilmelerini önemsemek gerekiyor. Sendikaların salt iktisadi sorunlara sıkışarak boğulmasına ve sınıf mücadelesini de boğmasına izin vermemek gerekiyor. Unutulmamalıdır ki, bu tür çıkışlar ekonomik mücadeleyi de güçlendirecek bir etkiye sahiptir. Sermaye cephesinin her fırsatta kullanmaya çalıştığı, salt kendi ceplerini düşünüyorlar, saçmalığı da böyle tüm toplumu ilgilendiren konuların sahiplenilmesi, öncülük edilmesiyle altedilebilir.

Salt kendi cebini düşünen asalak sermaye sınıfıdır. Salt kendi çıkarları peşinde koşan sermayedarlardır. 3 kuruşluk altın için toprağımızı, suyumuzu siyanürlemeye kalkanlar da, kâr hırsı uğruna nükleer santral peşinde koşarak geleceğimizi büyük bir risk altına sokanlar da, yaşadığımız toprağı, içtiğimiz suyu, soluduğumuz havayı kirletenler de onlardır. Sermaye sahiplerine çanak tutan da sermaye devletleri, hükümetleri...

İşçi sınıfının sosyalizm programı, yani gelecekte, iktidara geçtiğinde yaşam alanlarını tüm insanlık için nasıl koruyacağı önemli olmakla birlikte yeterli değildir. Şimdi, bugünden, sermayenin bu alanlara yönelik tahribatının da karşısında durarak toplumsal devrimdeki öncülüğünü kurması ve pekiştirmesi gerekiyor.

SSGSS Yasa Tasarısı mecliste, işçi ve emekçiler sokakta!**“Uzlaşma yok, mücadele var!”**

DİSK, KESK, TMMOB ve TTB'nin Sosyal Güvenlik Reformu Yasa Tasarısı görüşmelerinin hezimetsiz sonuçlanmasının ardından yaptığı sokağa çıkma çağrısı eylemlerle karşılandı. SSGSS saldırısına karşı birçok yerelde etkinleştirilen ve mücadelenin can damarı haline gelen platformlar 1 Nisan günü militan bir inisiyatifle alanlara çıktılar.

İstanbul'da Anadolu ve Avrupa Yakalarında kitlesel ve coşkulu eylemler örgütlediler.

Kadıköy'de kitlesel ve coşkulu yürüyüş!

Kadıköy Haydarpaşa Numune Hastanesi Poliklinikleri önünde buluşan Herkese Sağlık Güvenlik Gelecek Platformu bileşenleri, buradan Kadıköy İskelesi'ne kitlesel ve coşkulu bir yürüyüş gerçekleştirdiler.

Türk-İş İstanbul Şubeler Platformu da eylemde yer aldı. Türk-İş'e bağlı TÜMTİS, Yol-İş 1 No'lu Şube, T. Harb-İş Anadolu Yakası Şubesi eyleme pankartlarıyla katılırken Deri-İş Tuzla Şubesi, Tez Koop-İş de önlük ve flamalarıyla yürüyüşte yer aldılar.

KESK İstanbul Şubeleri de eyleme kitlesel bir şekilde katıldılar. Yapı Yol-Sen İstanbul Şubesi, Eğitim-Sen Kartal ve Kadıköy şubeleri, Büro Emekçileri Sendikası Kadıköy Şube ve SES Anadolu Yakası Şubesi önlük ve pankartlarıyla yürüyüşte yer aldılar. Haber-Sen ve Tüm Bel Sen üyeleri de katılımcılar arasındaydı.

1 Nisan eyleminin çağrıcılarından olan DİSK'in yürüyüşe katılımı zayıftı. Genel-İş Sendikası Anadolu Yakası 3 No'lu Bölge'ye bağlı 1 No'lu Şube üyeleri eyleme etkin bir katılım sağladılar, yürüyüş ve alanda ortak sloganları coşkuyla attılar. Platform sürecinin başından beri gerçekleştirilen eylemlere etkin bir katılım sağlamayan Birleşik Metal-İş Sendikası eyleme birkaç temsilci ile katıldı. DİSK'e bağlı sendikalardan Basın-İş ve Dev Sağlık-İş de sınırlı bir katılımı eylemde yer aldılar. İstanbul Tabip Odası ve TMMOB'ye bağlı odalar da yürüyüşteydiler.

Saat 13.00'e doğru "Herkese sağlık güvenli gelecek Platformu" pankartı arkasında Poliklinikler önünden yürüyüşe geçen binlerce kişi Kadıköy İskelesi'ne inen ulaşım güzargahını ilk önce tek daha sonra çift taraflı olarak trafiğe kapattı. Binlerce kişi yasa tasarısı üzerinde tadilat değil tasarının geri çekilmesini istedi.

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu, İstanbul Liseli Gençlik Platformu ve OSB-İmes İşçileri Derneği üyeleri dövizleriyle yürüyüşte yerlerini aldılar.

Araçtan kitleye seslenen HSGGP Temsilcileri emekçilerin "mutabakat"ı olmadığını, SSGSS Yasası geri çekilene kadar mücadelenin süreceğini söylediler 6 Nisan Pazar günü Kadıköy'de gerçekleştirilecek mitinge katılım çağrısı yaptılar. Eyleme 3 bine yakın işçi ve emekçi katıldı.

Okmeydanı'nda polis barikadı...

İstanbul Avrupa Yakası'nda gerçekleştirilen eylem kitlenin saat 12.30'da Okmeydanı Eğitim ve Araştırma Hastanesi önünde toplanmasıyla başladı. En önde "Sağlığımızı-emeğimizi-geleceğimizi İMF 'vekillerine' yedirtmeyeceğiz!" pankartı açılan eylemde sık sık "Direne direne kazanacağız!", "Herkese eşit ücretsiz sağlık!", "İMF uşağı hükümet

istifa!", "Hükümet yasayı al başına çal!", "Uzlaşma yok direniş var!" sloganları atıldı.

Kitle saat 13.00'de yeni gelen bileşenlerle AKP İstanbul İl Örgütü binasına doğru sloganlarla yürüdü. Yürüyüş boyunca ses aracından yasayı teşhir eden konuşmalar yapıldı.

AKP İstanbul İl Örgütü binasına 100 metre kala kitlenin öne çevik kuvvet tarafından kesildi. Sermayenin kolluk güçleri kitlenin AKP binası önüne kadar yürümesini engelledi.

Yapılan görüşmeler sonucu aynı yerde basın açıklaması yapılması kararlaştırıldı. Kitleye seslenen TTB Merkez Konseyi Üyesi Ali Çerkezoğlu yasanın derhal geri çekilmesini talep etti.

Basın açıklamasını HSGGP adına Eğitim Sen 3 No'lu Şube başkanı Nebat Bükrek okudu. Ardından Nakliyat-İş Sendikası Genel Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu ile DİSK, KESK, TMMOB, TTB, Diş Hekimleri ve Eczacılar Odası'nın ortak metnini okudu. Yaklaşık 3 bin kişinin katıldığı eylem sloganlarla son buldu.

Türk-İş İstanbul Şubeler Platformu bileşenlerinden Tez Koop-İş, Belediye-İş 2 No'lu Şube, Petrol-İş, Haber-İş, Hava-İş'in yanısıra KESK'e bağlı sendikalardan da katılım oldu. İTO ve TMMOB üyeleri de eylemde yer aldılar. DİSK'e bağlı Birleşik Metal-İş Sendikası 2 No'lu Şube üyeleri de yürüyüşte ve eylemde yer aldılar. Yürüyüşün bir diğer direngen kolu ise Nakliyat-İş Sendikası ve Arçelik işçileri idi.

EMEP, ESP, DTP, EHP, İşçi Gazetesi ve Çağrı da yürüyüş kortejindeydiler. Piyalepaşa Bulvarı yürüyüş ve eylem nedeniyle 35 dakika trafiğe kapandı.

BDSP'liler eyleme "Herkese parasız sağlık hizmeti!", "Birleşik mücadeleyi yükseltelim!", "Sağlık hakkı için birleşik mücadeleye!", "SSGS Yasa Tasarısı Geri Çekilsin!" dövizleriyle katıldılar.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Kartal: İşçi düşmanı yasalar alanlarda parçalanacak!

1 Nisan günü SSGSS karşıtı sloganlar Kartal'dan da yükseldi. DİSK Genel-İş 3 No'lu Bölge tarafından

gerçekleştirilen eylem için saat 14.00'te Genel-İş üyeleri ve eylemi destekleyen güçler, Kartal Meydanı'nda toplanarak sloganlarla kamu emekçilerini beklediler.

BES İstanbul 3 No'lu Şube pankartının arkasında toplanan emekçiler coşkulu sloganlarla işçi kitleleriyle birleşti. Burada sloganlar durmak bilmedi. Ardından alana "Artık yeter! Tersanelerde iş cinayetlerine son!/TİB" yazılı afişlerle TİB-DER üyeleri girdi. Tersane işçileri "Tersaneler cehennem, işçiler köle kalmayacak!" sloganını kitleyle beraber gür bir şekilde haykırdılar.

Açıklamayı Genel-İş 3 No'lu Bölge Başkanı Veysel Demir okudu. Yasanın aynı zamanda IMF'nin stand-by anlaşmasının gereği olduğunu ifade etti ve yasaya geçit vermeyeceklerini açıkladı. 6 Nisan Kadıköy mitingine çağrı yapan Demir'in açıklaması sık sık sloganlarla kesildi.

Daha sonra Tek Gıda-İş 2 No'lu Şube Sekreteri Yunus Durdu TEKEL direnişini değerlendirerek sonuna kadar direneceklerini açıkladı. Ardından Tersane İşçileri Birliği Derneği Başkanı Zeynel Nihadioğlu söz alarak iş cinayetlerine ve saldırılara karşı mücadele çağrısı yaptı.

500'ü aşkın kişinin katıldığı açıklamaya TİB-DER, TKP, Emekli-Sen, EMEP, ÖDP, SHP, CHP, EKD, BDSP, PDD, İşçi-Köylü ve ESP katıldı..

Kızıl Bayrak / Tuzla

“Kölelikte uzlaşma olmaz!”

SSGSS Yasa Tasarısı'na karşı Cerrahpaşa Tıp Fakültesi ve İstanbul Üniversitesi sağlık çalışanları da 1 Nisan günü iş bırakarak eylem gerçekleştirdiler.

İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi bahçesinde saat 14.00'da toplanan yaklaşık 100 sağlık emekçisi, hastane bahçesinde gerçekleştirdikleri yürüyüşle tasarının geri çekilmesini talep ettiler. Yürüyüş sırasında yapılan konuşmalarda hastaların bugün kendi paralarıyla bile tedavi olamazken, bu yasa geri çekilmezse hastane kapısından içeriye dahi giremeyecekleri söylenerek, SSGSS Yasa Tasarısı'na karşı herkesi mücadeleye çağırıldılar.

Yürüyüş sonrası SES Aksaray Şube Başkanı Songül Beydilli bir basın açıklaması yaptı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

İzmir'den grev çağrısı!

İzmir'de 1 Nisan günü Basmane Meydanı'nda biraraya gelen KESK, DİSK, TMMOB, TTB, TDB, TEB ve Herkese Sağlık Güvenli Gelecek İzmir Platformu bileşenleri Konak'taki eski Sümerbank önüne yürüdü. Saat 14:00'ten itibaren toplanma alanında birikmeye başlayan işçi ve emekçiler saat 15:00'e doğru yürüyüşe geçti. DİSK üyesi işçiler Basmane'deki Genel-İş Sendikası binasının önünden toplanma alanına sloganlarla yürüdüler. “Faşizme karşı omuz omuza!” sloganıyla alana giren DİSK üyesi işçiler alana coşku kattılar. Tüm eylem boyunca canlılığını koruyan DİSK'li işçiler daha çok AKP hükümetini hedef alan sloganlar attılar.

Türk-İş'e bağlı şubelerden Belediye-İş, Petrol-İş ve TÜMTİS'de pankartlarıyla eyleme katıldılar. Toplanma alanında Petrol-İş üyesi işçiler “Kahrolsun sendika ağaları!” sloganını attı.

En önde eylemi örgütleyen bileşenlerin imzalarının yer aldığı “Geleceğimizi İMF kredisine sattırmayacağız!” şiarlı pankart taşındı. Peşisıra DİSK, KESK Şubeler Platformu ve devrimci güçlerle reformist çevreler yürüdü.

Eylemde DİSK'in yanısıra SES ve BES kortajları canlılıklarıyla dikkat çekti. Siyasal güçlerin 14 Mart eylemine göre eyleme katılımında belirgin bir artış vardı. Eylem boyunca emekçilerin tepkisi daha çok AKP ve İMF'ye yöneldi. Mücadele yöntemi olarak ise daha çok genel grev çağrısı öne çıktı. Eylemde genel grev sloganları coşkuyla atıldı.

Basın açıklamasının yapılacağı alana girildiğinde, kolluk güçlerinin panzerlerle kurduğu barikat DİSK ve KESK tarafından geriletildi. Kürsü konuşmaları oldukça canlıydı. DİSK adına konuşma yapan Ege Bölge temsilcisi Azat Fazla, 14 Mart'ta genel grev şiarını dile getirenlerin bugün neden alanlarda olmadığını sordu. Kendilerinden ayrı hükümetle görüşme yapanlara alanlarda işçilerin yanında olma çağrısı yaptı.

EP bileşenlerinin imza atmadığı ve katılım sağlamadığı eyleme 8 bin kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / İzmir

Ankara: Kızılay işgal edildi!

Numune Hastanesi'nde militan, kararlı direniş...

SES ve ATO Numune Hastanesi önünde saat 12.00'de toplanmaya başladı. Buradan YKM önünde toplanan kitleyle birleşerek Meclis Dikmen Kapısı'na yürüme planı vardı. SES üyeleri 'iş bırakarak' toplanma yerlerinde bir araya geldiler. Burada SES Ankara Şube yöneticilerinin de bulunduğu yaklaşık 60 kişilik kitleyi çevik kuvvet ablukaya aldı. Kitle ablukayı kırmak için barikata yüklendi. Burada sağlık emekçilerine polis müdahale ederken, emekçilerin direnişleriyle karşılaştılar.

Numune Hastanesi önünden yürüyüşün engellenmesi üzerine bu kitle, Hastaneler Caddesi'ne Numune Hastanesi'nin arkasındaki ara yoldan çıkarak Hacettepe Çocuk Acil ve İbni-Sina hastanelerinde toplanan kitleyle birleşmeye çalıştı. İbni-Sina Hastanesi'nde hasta yakınları da eyleme destek verdiler. Bu sırada çevik kuvvetle yer yer kovalamacalar ve arbedeler yaşandı. Hastaneler Caddesi İbni-Sina Hastanesi (100 kişi) ve Hacettepe'de Çocuk (200 kişi) acil önünde toplanan kitle yolun iki şeridini yolu trafiğe kapatarak oturma eylemi gerçekleştirdi.

Burada sağlık çalışanları hastane duvarlarının üzerinden atlayarak cadde üzerinde eylemi başlatmış oldular. Çevik kuvvet emekçilerin üzerine yürüyerek eyleme müdahale etmeye çalıştı. Ancak eylem başından itibaren kararlı ve militan bir ruh haline sahipti.

YKM önüne yürünmesine izin verilmemesi üzerine emekçiler yolu trafiğe keserek sloganlarla beklemeye başladı. Eylem Saat: 15.00'de YKM kitesinin polis engeliyle karşılaşması ardından, barikata yüklenerek Kızılay'ı işgal etmesi haberinin gelmesiyle daha coşkulu bir atmosfere büründü. Kızılay eyleminin 16.30'da bitirilmesine kadar eylem sürdürüldü. Eyleminin sonuna doğru caddenin iki şeridi trafiğe kapatan kitle birleşerek eylemi sona erdirdiler.

Bu kolda toplam 250 kişilik bir katılım gerçekleşti.

Akay Kavşağı

Saat: 12.00'da Süleyman Sırrı Sokak'taki DİSK Bölge Temsilciliği önünde DİSK/Genel-İş ağırlıklı kitle toplanmaya başladı. Atatürk Bulvarı'nda bulunan TMMOB Genel Merkez önünde de TMMOB kitleleri toplanmaya başladı. Bu iki ayrı kitlenin önü Akay Kavşağı'na kadar yüründükten sonra polis barikatıyla kesildi. Akay Kavşağı'nda yaklaşık bin kişilik kitle sloganlarla beklemeye başladı. Kızılay'ın işgal edilmesinin ardından polis Kızılay'a sevk edildi. Bu koldaki kitle polisle kısa süreli bir arbede yaşamasının ardından Karanfil Sokak üzerinden Kızılay Meydanı'ndaki kitleyle birleşti. Kızılay Meydanı'na gelen kitle ağırlıklı olarak TMMOB'dan (200 kişi) oluşmaktaydı. Kızılay işgal edilirken alanı terkeden TKP kitleleri Karanfil'den geri dönerek bu kolun arkasından yeniden alana geldi. Bu koldan yürüyen DİSK ise Kızılay alanına temsili bir kitleyle geldi.

YKM Önü-Kızılay'da militan fiili direniş...

KESK Şubeler Platformu, SES dışında kalan tüm şubelerine toplanma yeri olarak YKM çağrısı yaptı. KESK Şubeler Platformu eylemi sevk eylemi olarak

örgütledi. Eğitim-Sen sevk alıp almamayı eğitim emekçilerinin inisiyatifine bırakmakla birlikte büyük oranda sevk alındı. SES iş bırakma eylemi yaptı.

Bu kolda toplanan kitlenin önünü Ankara Büyükşehir Belediye Başkanlığı'nda panzerler, çevik kuvvet ve su püskürtme araçlarıyla kestiler. Burada yaklaşık bin kişilik kitle saat: 13.00 itibarıyla toplanmaya başladı.

KESK Şubeler Platformu, BES Danıştay İşyeri Temsilciliği, Türk-İş'e bağlı Tez Koop-İş Sendikası pankartlarıyla yer aldılar. Türk-İş'e bağlı Harb-İş, TÜMTİS burada yer aldılar. BDSP, Halkevleri, HÖC, ESP, Partizan, Alinteri, ÖDP, Kaldıraç, TKP, HKP bu kolda yer aldılar. Kitle barikatın önünde toplanma saatinden itibaren sloganlarla coşkulu bir şekilde bekledi.

Saat:15.00'de kitlenin yürüme iradesine engel olamayan KESK yönetimi çevik kuvvet barikatına doğru kitleyi yönlendirdi. Kitle burada panzerler çevik kuvvet tarafından çembere alınmış durumdaydı. Barikatın üzerine yüklenilmesiyle polis azgınca kitleye saldırmaya başladı. Kitle bir arada durarak polise taş, sopalar ve yumruklarıyla karşılık verdi. Çevik kuvvet kitleyi copleyarak, tekmeleyerek dağıtmaya çalıştı. Güven Park içinde çatışma ve arbede sürerken, BES Danıştay İşyeri Temsilciliği pankartı taşıyan emekçilerle birlikte kitlenin bir bölümü Kızılay'ı trafiğe kesti. Çevik kuvvet kitleye saldırdı. Ancak emekçilerin kararlı ve militan duruşu karşısında geri çekildi. Bu sırada Güven Park içinden KESK Şubeler Platformu pankartını açan emekçiler meclis yönüne doğru yürüyüşe geçtiler. Bu anda takviye kuvvetlerle çevik kuvvet kitleye azgınca saldırdı. Ancak emekçiler geri adım atmadı. Pankartlarıyla birlikte oturdular. Burada bir süre çatışma yaşandı. Bu çatışmanın ardından tüm kitle Kızılay Meydanı'nı işgal etti.

Ardından kolluk kuvvetleri meclis yönüne barikat kurdu. Barikat panzerlerle güçlendirildi. Burada yaklaşık 1,5 saat boyunca fiili-meşru bir miting gerçekleştirilmiş oldu.

Alanda eylem başında atılan sloganlarla birlikte “Daha fazla Kızılay daha fazla direniş!”, “Kızılay'ı açtık sıra mecliste!” sloganları öne çıktı.

Ancak KESK yönetimi kitleyi Ziya Gökalp üzerine çekmeye çalışarak, Kızılay Meydanı'nı boşaltmaya çalıştı. Ziya Gökalp girişinde bu süre boyunca sürekli açıklama yaparak eylemi sona erdirmeye çabaları KESK'li emekçilerin basıncıyla boşa düşürüldü.

Kitlenin bu biçimde Kızılay'ı işgal edeceğini akıllarına bile getirmeyenler bir süre yönlerini Ziya Gökalp'a dönerek KESK Şubeler Platformu pankartıyla 150 kişilik bir kitleyle yürümeye çalıştılar. Kızılay Meydanı'nda KESK yöneticileri ve emekçiler arasında yer yer tartışmalar yaşandığı gözlemlendi. KESK yönetimi kitlenin iradesine uymak zorunda kaldı. Akay Kavşağı'ndan gelen kitlenin alana girmesinin ardından KESK Başkanı İsmail Hakkı Tombul, ardından DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi, TMMOB Başkanı Mehmet Soğancı ve TTB Başkanı Gencay Gürsoy peşpeşe açıklamalar yaptılar. Bu yasanın meclisten geçirmeyeceklerini ifade ettiler. Newroz eylemlerinden emekçi eylemliklerine kadar devletin pervasızca saldırılarına değindiler. Mezarda

emeklilik ve paralı sağlık yasasına karşı mücadelelerinin artarak süreceğini ifade ettiler. Saat:16.30'da eylem sona erdi. Kızılay Meydanı'nda eylem sona ererken yaklaşık 2 bin kişi vardı.

3 ayrı kolun toplanma yerlerindeki ilk sayıları dikkate alındığında yaklaşık 3500 emekçi SSGSS karşıtı bir duruşla alanda yer aldı.

Ankara Şubeler Platformu Türk-İş'in uzlaşmacı tutumunun dışında bir duruşla temsili düzeyde eylemde yer aldı. Türk-İş Ankara sözcüsü, Petrol-İş Ankara Şube Başkanı, TÜMTİS, Tez-Koop İş Kızılay Meydanı'nda sınırlı sayıda işçiyle yer aldılar .

Eylem başından sonuna kadar coşkulu, sendika bürokrasini aşma iradesini ortaya koyan bir atmosfere sahipti.

Kızıl Bayrak / Ankara

Adana'da GSS karşıtı coşkulu eylem

Adana HSGG Platformu bileşenleri, 1 Nisan günü saat 14.00'te iş bırakma eylemi gerçekleştirdi.

Çukurova Üniversitesi Balcalı Hastanesi

Çukurova Üniversitesi Balcalı Hastanesi'nde çalışan sağlık emekçileri ve hastane işçileri de iş bırakma eylemine aktif bir katılım gösterdiler. SES, ATO, Dev Sağlık-İş ve Eğitim Sen üyeleri saat 12.00'de poliklinikler girişinde toplanarak bir basın açıklaması gerçekleştirdiler.

Çukurova Üniversitesi öğrencilerinin de destek verdiği, "Genel Sağlık Sigortası'na hayır!/SES" ve "DİSK Dev Sağlık İş Çukurova Bölge" pankartlarının açıldığı eylemde, Dev Sağlık-İş, SES ve Eğitim Sen flamaları açıldı.

Yaklaşık 200 işçi ve emekçinin katıldığı eylemde basın açıklamasının okunmasının ardından sağlık emekçileri ve onlara destek verenler hastaneden çıkarak üniversite girişinde bulunan servislere kadar "Genel grev-genele direniş!", "İMF defol bu memleket bizim!", "Sağlık haktır satılmaz!" sloganlarıyla yürüdü. Hasta yakınlarının da destek verdiği eylemin ardından çarşıda yapılacak eyleme katılmak için servislere binilerek Başkent Hastanesine doğru yola çıkıldı.

Saat 13.00'te Cemalpaşa Groseri önünde toplanan Dev Sağlık İş, SES, ATO, TMMOB Adana İl Koordinasyon Kurulu, BTS üyeleri burada halaylar çekmeye başladılar. Yaklaşık 350 emekçi yolun bir kısmını trafiğe kapatarak, sloganlarla istasyon önüne doğru yürüyüşe geçtiler.

Eğitim emekçilerinden kitlesel ve coşkulu eylem

Eğitim-Sen üyesi emekçiler tüm gün sevk alarak iş eyleme katıldılar. Eğitim emekçileri 12.30'dan itibaren Eğitim-Sen Adana Şube önünde toplanmaya başladılar. Sayıları ve coşkuları giderek artan kamu emekçileri bekleme yerinde sloganlar ve türküler eşliğinde halaylar çektiler. BES ve DİSK Genel-İş üyesi emekçilerin de toplanma yerine sloganlarla gelmesi coşkuyu iyice arttırdı. Yaklaşık bin işçi ve emekçi buradan yolun bir kısmını trafiğe kapatarak İstasyona doğru yürüyüşe geçtiler.

En önde "Herkes sağlığı güvenceli gelecek için

mücadeleye!" pankartı açıldı. DİSK Çukurova Bölge Temsilciliği, Eğitim-Sen, Tekstil-Sen, ESM, BES, pankartlarıyla yürüyüş kolunda yer aldılar. Yürüyüşte Eğitim-Sen her zamanki gibi eylemin asıl gövdesini oluştururken, BES ve Genel-İş üyesi emekçilerin katılımı dikkat çekiciydi.

İstasyon önü: "İşçi-memur elele genel greve!"

Cemalpaşa kolunun Eğitim-Sen koluyla birleşmesinin ardından coşkuları artan kamu emekçileri yolu tamamen trafiğe kapattılar, istasyon önüne doğru yürüyüşe geçtiler. İstasyon önünde bir süre halaylarla beledikten sonra SES Adana Şube Başkanı Mehmet Antmen basın açıklamasını okudu, yasanın IMF talimatlarıyla hazırlandığını belirtti. Yaklaşık 1500 kişinin katıldığı eylem halaylarla sona erdi.

Kızıl Bayrak / Adana

Bursa: "Uzlaşma yalan, mücadeleye devam!"

SSGSS'ye karşı Bursa'da DİSK, KESK, TMMOB, TTB, TDB ve bir dizi sendika ve demokratik kitle örgütü tarafından kitlesel bir eylem gerçekleştirildi. 1 Nisan günü Altıparmak Bursa Atatürk Stadyumu önünden yolun bir şeridini kapatarak yürüyüşe geçen kitle Fomara Meydanı'nda bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Toplanan 17.500 imza AKP İl binasına götürüldü.

Kurumlar adına yapılan açıklama şu sözlerle sona erdi: "Onlar bu ülkenin geleceğini IMF kredilerine satmış olabilirler ama bizler çocuklarımızın geleceğinin satılığa çıkarılmasına izin vermeyeceğiz. Biz çocuklarımıza onurlu bir gelecek bırakacağız." Eyleme yaklaşık 2 bin kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / Bursa

Edirne: "Sağlıkta tasarruf ölüm getirir!"

DİSK, KESK, TTB, TMMOB'un aldığı eylem kararının Edirne ayağı da 1 Nisan günü saat 13.30'da başladı. Kitle belediye binası önünde toplandı. Ardından yürüyüşe geçilerek AKP Edirne İl Binası önüne gelindi. Basın açıklamasının okunmasının ardından eylem sona erdi.

Eylem DİSK, KESK, TTB ve TMMOB tarafından örgütlendi. DSP, CHP, TKP, ÖDP, TÖK, Atatürkçü Düşünce Derneği de destek verdi. Sınav haftası olması sebebiyle öğrenci gençliğin eyleme katılımı zayıf oldu. Eyleme yaklaşık 500 kişi katıldı.

Ekim Gençliği / Edirne

Eskişehir: "SSGSS'ye karşı genel grev-genel direniş!"

Eskişehir'de SSGSS yasasına karşı kitlesel ve coşkulu bir eylem gerçekleştirildi. Kızılay İş Merkezi önünde saat 14:00'da toplanmaya başlayan kitle saat:14:30'da Hamam yolundan başlayarak Sosyal Sigortalar Müdürlüğü önüne kadar coşkulu sloganlarla bir yürüyüş gerçekleştirdi. Hamam yolundan geçilirken bir süre burada oturma eylemi yapıldı.

Yürüyüş boyunca kitleye yönelik konuşmalar gerçekleştirilerek SSGSS yasa tasarısı anlatıldı. Konuşmalar ve sloganlar çevredeki insanlar tarafından alkışlarla karşılandı. Eyleme birçok devrimci kurum ve reformist parti katılarak destek verdi. Komünistler eyleme "SSGSS Yasa Tasarısı geri çekilsin!", "Sağlık hakkı için genel grev-genel direniş!" şiarlı BDSP dövizleriyle katıldılar. Eyleme yaklaşık 700 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / Eskişehir

Sivas: "Sağlık haktır, satılmaz!"

KESK Sivas Şubeler Platformu, SSGSS yasasına karşı 1 Nisan günü saat 14.00'te basın açıklaması yaptı. Basın açıklamasında, Sosyal Sigortalar Genel Sağlık Yasa Tasarısı'nın içeriğinden söz edildi. Basın açıklamasına yaklaşık 60 kişi katıldı ve oturma eylemi gerçekleştirildi. Eylem, "Sağlık haktır satılmaz!", "İMF defol bu ülke satılık değil!", "Zafer direnen emekçinin olacak!" sloganlarının atılması ve bildiri dağıtımıyla son buldu.

Kızıl Bayrak / Sivas

Kırşehir: "İşçi-memur elele genel greve!"

1 Nisan günü Kırşehir Ahi Meydanı'nda yapılan SSGSS eylemine aralarında KESK, DTP, ÖDP ve Kızıl Bayrak okurlarının bulunduğu yaklaşık 200 işçi ve emekçi katıldı. Basın açıklamasını Eğitim Sen Kırşehir Şube Başkanı Fevzi Kılınç yaptı. Eylem sırasında kitle tarafından "AKP al yasanı başına çal!", "İşçi-memur elele genel greve!" sloganları sıklıkla atıldı.

Kızıl Bayrak / Kırşehir

Kayseri'de SSGSS karşıtı eylem

1 Nisan günü saat 15.00'te Kayseri Meydan Parkı'nda emekçiler iş bırakarak bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Eylem, davul-zurna eşliğinde çekilen coşkulu halaylarla başladı. Açıklamayı SES Kayseri Şube Başkanı yaptı. Hükümetin emekçilerin eylemleri karşısında onları oyalama taktiğine başvurduğunu belirtti.

KESK bileşeni sendikaların düzenlediği, BDSP'nin ve demokratik kurumların desteklediği 200 kişinin katıldığı eylem, davul-zurna eşliğinde çekilen coşkulu halaylarla sona erdi.

Kızıl Bayrak / Kayseri

Trabzon: "Sağlık hakkımız gaspedilemez!"

Sosyal Güvenlik Reformu Yasa Tasarısı görüşmelerinin hezimetle sonuçlanmasının ardından yapılan 2 saatlik iş bırakma çağrısı sonrasında Trabzon'da da eylem gerçekleştirildi. KESK sözcüsünün okuduğu basın metninde SSGSS yasasının "reform" adı altında sağlık hakkımızı ve geleceğimizi gaspedeceği vurgulandı. Eyleme yaklaşık 250 işçi ve emekçi katıldı. Sloganlar basın açıklaması boyunca coşkuyla atıldı.

Trabzon Genç-Sen eyleme "Savaşa değil sağlığa, eğitime bütçe!", "Sağlıkta sömürü yasasına hayır!/Genç-Sen" yazılı dövizlerle katılarak destek verdi.

Ekim Gençliği / Trabzon

Kocaeli: "Uzlaşma yok!"

"Uzlaşma yok, mücadeleye devam!" diyenler Kocaeli'de de alanlara çıktılar. KESK'e bağlı sendikalardan Eğitim-Sen'in ağırlıklı bir katılım sağladığı eylemde Devlet Hastanesi'nden İnsan Hakları Parkı'na yürüdü. Burada gerçekleştirilen basın açıklamasının ardından eylem son buldu.

SSGSS yasa tasarısı karşıtı eylemlerden...**SSGSS'ye karşı mücadeleye devam!****Esenyurt'ta SSGSS'ye öfke!**

HSSGG Platformu 3. Bölge bileşenleri, 30 Mart günü Esenyurt Cumhuriyet Meydanı'nda toplanarak AKP binasına yürüyüş gerçekleştirdi. Eylemde "Sağlığımızı- Emeğimizi-Geleceğimizi İMF vekillerine yedirtmeyeceğiz/Herkese Sağlık Güvenli Gelecek Platformu" pankartının yanısıra "Sosyal güvenlik hakkı satılmaz!", "Mezarda emekli olmayacağız!", "Sağlık hakları satılmaz!", "Ne kadar para o kadar sağlık!" dövizleri açıldı. Yapılan açıklamada, emekçilerin alanlarda kazandığı meşruiyeti "pazarlık masası"nda kaybetmeye niyeti olmadığı söylendi. Yürüyüş boyunca sloganlar gür bir şekilde atıldı. Eyleme yaklaşık 300 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul**"Mutabakatımız yok! Mücadelemiz sürüyor!"**

HSSGGP İstanbul bileşenleri 30 Mart günü İstanbul Tabip Odası'nda yaptığı basın toplantısı ile SSGSS Yasa Tasarısına karşı "Mutabakatımız yok. Mücadelemiz sürüyor, sürecek" açıklamasında bulundu. Dr. Hüseyin Demirdizen hükümetin yalan söylediğini, emek örgütlerinin sadece üç madde üzerinde anlaşacağını, 19 maddede de hak gasplarının olduğunu ifade etti. TTB Merkez Konseyi Üyesi Dr. Ali Çerkezoğlu, mutabakat ve uzlaşma olmadığını dile getirdi. Eğitim-Sen 1 No'lu Şube Başkanı Yunus Öztürk ise, Eğitim-Sen Genel Merkezi'nin 12 Nisan'da Türkiye genelinde 8 bölgede yapmayı düşündüğü mitinglerden Marmara Bölge mitingini iptal ederek, 6 Nisan mitingine katılacağını açıkladı.

Kızıl Bayrak / İstanbul**Küçükçekmece'de SSGSS eylemi**

28 Mart günü Sefaköy'de ÖDP, Halkevi ve Küçükçekmece İşçi Platformu SSGSS'ye karşı yerel bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Sefaköy merkezde yol kesilerek, sloganlar, dövizler ve önlüklerle

Küçükçekmece AKP İlçe binasına yüründü. Eylemde "Genel grev genel direniş!", "Sağlık hakları satılmaz!", "Zafer direnen emekçinin olacak!", "Direne direne kazanacağız!" sloganları atıldı. Burada basın açıklaması okunduktan sonra bildiri dağıtılarak standın olduğu Gümüşçüler Çarşısı'na gelindi.

Küçükçekmece İşçi Platformu**SSGSS'ye karşı kefenli eylem...**

Çevre ve Tüketici Haklarını Koruma Derneği (ÇETKODER) üyeleri 31 Mart günü Genel Merkez binası önünde gerçekleştirdikleri kefenli protestoyla SSGSS yasa tasarısının geri çekilmesini istediler. ÇETKODER Genel Başkanı, hükümetin çıkarmak istediği Sosyal Güvenlik Yasasının "yaşama, öl!" yasası olduğunu belirtti. Dernek önünde toplanan üyeler, Bağ-Kur, SSK, memur emeklisine kefen giydirip yasayı protesto ettiler.

Bursa: "SSGSS yasası geri çekilsin!"

KESK Bursa Şubeler Platformu, DİSK Bölge temsilciliği ve bağlı şubeleri, Petrol-İş, Tümtis, Tez Koop-İş, TMMOB İl Koordinasyon Kurulu, Bursa Eczacı Odası, Bursa Dış Hekimleri Odası, Çağdaş Hukukçular Derneği ve Çağdaş Gazeteciler Derneği bir araya gelerek 27 Mart günü bir eylem gerçekleştirdiler. Yanısıra birçok kurum da eyleme kitlesel destek sundu.

Eylem kitlenin Mahfel önünde toplanmasıyla başladı. "SSGSS yasası geri çekilsin!/Uzlaşma yalan mücadeleye devam!" pankartının arkasında toplanan kitle yolun bir şeridini trafığa kapatarak yürüyüşe geçti. İlk başta yaklaşık 300 kişiden oluşan kitle gür ve coşkulu sloganlarıyla Orhangazi Parkı'na doğru yürüdü. Yürüyüşte, atılan sloganların yanısıra dövizler taşındı. Orhangazi Parkı'na varıldığında kitle yaklaşık 1000 kişiye ulaştı.

Burada kitle adına DİSK Marmara Bölge Temsilcisi konuştu. Görüşmeleri aktaran, hükümetin

bazı taleplerini kabul etmediğini belirten, son süreçte yasa karşıtı yapılan çalışmalarını ve iki saatlik iş bırakma eylemini anlatan temsilci mücadeleyi yükseltme çağrısında bulundu.

Konuşmanın ardından kısa bir oturma eylemi yapıldı. Oturma eylemi sırasında da ajitasyonlar ve sloganlar devam etti. "TEKEL işçisi yalnız değildir!" sloganı atıldı.

Kızıl Bayrak / Bursa**Bakırköy'de SSGSS protestosu**

HSSGGP 3. Bölge, 27 Mart günü Bakırköy'de gerçekleştirdiği eylemle AKP'yi ve Emek Platformu'nu uyardı. Platform bileşenleri SSGSS Yasa Tasarısı'nda "tadilat değil, tasarının geri çekilmesini istiyoruz" talebiyle saat 12.30'da Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi Psikiyatri Acil Polikliniği önünde toplandı. Alkış ve sloganlar eşliğinde Bakırköy Eğitim ve Araştırma Hastanesi'ne kadar bir yürüyüş gerçekleştirdi. Yürüyüş boyunca işçi ve emekçiler mücadeleye çağrıldı.

Yürüyüş ve eylem boyunca "Mezarda emekli olmayacağız!", "Direne direne kazanacağız!", "Katil ABD işbirlikçi AKP!", "Herkese eşit ücretsiz sağlık!", "Uzlaşma yok direniş var!", "Zafer direnen emekçinin olacak!" vb. sloganlar atıldı.

Basın açıklamasının ardından platform bileşenleri Bakırköy Özgürlük Meydanı'na kadar "İMF emrediyor, AKP meclisten geçiriyor!" şiarlı Herkese Sağlık Güvenli Gelecek Platformu bildirimlerini dağıttı. Özgürlük Meydanı'nda imza standı açıldı. Eyleme yaklaşık 200 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul**SSGSS'ye karşı mücadeleye devam!**

İzmir Herkese Sağlık Güvenli Gelecek Platformu (İHSSGGP) bileşenleri 26 Mart günü akşam saatlerinde biraraya gelerek SSGSS ile ilgili son durumu değerlendirdi. 26 Mart'ta KESK İzmir Şubeler

Platformu, TMMOB İKK, DİSK Ege Bölge Temsilciliği'nin 27 Mart'ta yapacağı basın açıklamasına katılma kararı aldılar.

Bileşenler 27 Mart günü Kemeraltı Girişi'nde biraraya gelerek yasanın iptal edilmesini istedi. Açıklamada "Sağlığımıza, sosyal güvenliğime dokunma!/BES İzmir Şubesi", "Herkesin Sağlıklı Güvenli Gelecek-İzmir Platformu", "KESK İzmir Şubeler Platformu" pankartları açıldı. SSGSS karşıtı şiarların yer aldığı ve saldırıya karşı genel greve çağrı yapan dövizler taşındı. Eylemde hükümet karşıtı ve genel grev çağrısı yapan sloganlar öne çıktı.

Basın açıklamasının ardından konuşma yapan SES Şube Başkanı, 14 Mart günü alanlara akan onbinlerin genel grev sloganını haykırırken EP bileşenlerinin uzlaşmacı tutumunu eleştirdi. Yasa tümünden geri çekilene kadar mücadeleye devam edeceklerini vurguladı. Canlı geçen eylem sloganlarla son buldu.

Kızıl Bayrak / İzmir

Adana: "SSGSS'yi kabul etmiyoruz!"

HSGGP, hükümet ve Emek Platformu bileşenleri arasındaki görüşmelerden olumlu bir sonuç çıkmaması üzerine, mücadelenin süreceğini vurgulamak için 27 Mart günü Adana İnönü Parkı'nda bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Eğitim-Sen Adana Şube önünde toplanan işçi ve emekçiler, buradan sloganlarla, yolun bir kısmını trafiğe kapatarak İnönü Parkı'na yürüdüler.

İnönü Parkı'nda yapılan açıklamada, bugüne dek komisyonlarda, mahkemelerde defalarca gidip gelen yasa tasarısının AKP'nin ısrarıyla bir kez daha meclise geldiği belirtildi. Bu yasanın IMF-Dünya Bankası'nın dayatmalarını yerine getirmek için hazırlandığı vurgulandı. Yasanın 13-14 Mart eylemleri sonucu tartışılmak için geri çekildiğini ancak sendikalarla yapılan görüşmelerin ardından bazı maddelerde kısmi "düzeltmeler" yapılmasına rağmen yasanın özünde bir değişikliğin olmadığını ve bu nedenle işçi ve emekçilerin geleceğini tehdit etmeyi sürdürdüğünü söyledi.

Açıklamanın okunmasının ardından yapılan eylem sloganlarla sona erdi.

Kızıl Bayrak / Adana

Edirne'de SSGSS protestosu

SSGSS Yasa Tasarısı'nın yeniden meclis gündemine gelmesi üzerine Edirne'deki emek örgütleri tasarıya karşı çıktıklarını bir kez daha

haykırdılar. SSGSS yasa tasarısına karşı İlhan Konan Parkı'nda 27 Mart günü yapılan basın açıklamasına 150'ye yakın emekçi katıldı.

"Hükümetin oyunu boşa çıkarılacak!"

Emek Platformu bileşenlerinin bir kısmı, 28 Mart günü bir açıklama yaparak SSGSS Yasa Tasarısı konusunda hükümetle uzlaşmadıklarını belirtmiş ve 1 Nisan'da iş bırakma çağrısı yapmışlardı. Bu kurumlardan Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu, Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu ve Türk Tabipler Birliği 29 Mart günü yaptıkları ortak açıklama ile tasarıya ve görüşmelere dair görüşlerini dile getirdiler.

"Hükümetin oyunu boşa çıkarılacak!" başlığı ile yapılan açıklamada, bakanlığın emek örgütlerini bölerek yasayı oldu-bittiye getirmeye çalıştığından bahsedildi. Açıklamanın sonunda şu görüşlere yer verildi:

"Emek Platformu'nun toplantı sonuç bildirgesinde altını çizdiği noktaları bir kez daha yineliyoruz:

1- Uygulama yılı ötelenmiş olmasına rağmen 65 yaş emekliliğine karşıyız. 58-60 yaş emekliliğinde ısrarlıyız.

2- Bakanlığın güncelleme kat sayısına olan yaklaşımı emekli aylıklarında zaman içinde azalmaya neden olacaktır. Güncelleme katsayısının belirlenmesinde gelişme hızının yüzde 30'u yerine yüzde 100'ünün dikkate alınmasını talep etmeye devam edeceğiz. Emeklilerde gelir ve aylıkların yıllık artışında refah payı da dikkate alınmalıdır.

3- Bu yasa kapsamında çalışmaya başlayacak olan sigortalıların gelecekte elde edecekleri gelirin geçinmeye yeterli bir seviyeye gelebilmesi için aylık bağlama oranlarının makul bir seviyede tutulmasını istiyoruz.

4- Mevcut yasalar uyarınca fiili hizmet zammından yararlanılan çalışanların bu haklardan yararlanmayı sürdürmelerini dahil tüm taleplerinde ısrarlıyız.

5- Sağlık sisteminin piyasalaştırılarak, katkı payı getirilmesine karşıyız."

Emek Platformu bileşenlerinden eylem!

SSGSS yasa tasarısına karşı Emek Platformu bileşenlerinden DİSK Bölge Temsilciliği, KESK Şubeler Platformu, TTB-Tabip Odası, TMMOB İl Koordinasyon Kurulu 27 Mart günü Kızılay Gima

önünde ortak açıklama yaptılar. Bileşenler SSGSS'ye karşı mücadelenin devam ettiğini söylediler.

Açıklamada görüşme süreci özetlenirken hükümetin tutumu protesto edildi. Bakanın görüşmeleri bitmiş, tamamlanmış ve uzlaşmaya varılmış gibi sunması eleştirildi. Açıklama şu sözlerle son buldu: "Toplum ve geleceğimizi ilgilendiren yaşamsal öneme sahip, geri adım atılarak iyileştirildiği söylenen ancak yeterli bulmadığımız SSGSS Yasa Tasarısı'na karşı, halkını ve ülkesini seven herkesi bu mücadeleye omuz vermeye çağırıyoruz."

Kızıl Bayrak / Ankara

DİSK'ten ruhsuz yürüyüş!

DİSK, temsilciliklerinin olduğu tüm illerde 27 Mart günü SSGSS'ye karşı bölge müdürlüklerine yürüdü.

Çalışma Bakanı'yla 24 Mart'ta yapılan görüşmeler öncesi "temel parametreleri tartışmayız!" diyen DİSK de Emek Platformu bileşenleri arasındaydı. Hezimetle sonuçlanan görüşmelerin hemen ardından kendine yönelebilecek tepkilerin önünü kesmek için "mücadele söylemleri" kullanan DİSK, bu ruh haline uygun olarak Çalışma Bölge Müdürlükleri'ne yürüyüş gerçekleştirme kararı aldı. DİSK'in bu geri tutumu yürüyüşte de kendini gösterdi. Eyleme katılım düşüktü.

27 Mart günü Aksaray'daki Genel-İş İstanbul 2 No'lu Bölge binası önünde toplanan DİSK üyeleri pankart ve sloganlarla Unkapanı Çalışma ve Bölge Müdürlüğü'ne yürüdüler. Saat 12.30'da başlayan yürüyüşe DİSK'e bağlı sendikalar da temsili katılım sağladılar. Yürüyüşe en kalabalık katılım sağlayan Genel-İş ve Birleşik Metal-İş dışında Limter-İş, Basın-İş, Dev Sağlık-İş, DİSK/Tekstil, Emekli-Sen, Nakliyat-İş, Sine-Sen ve Genç-Sen üyeleri yürüyüşte yer aldılar.

En önde DİSK pankartının yer aldığı yürüyüşe Genel-İş, Birleşik Metal-İş ve Genç-Sen'de kendi pankartlarıyla katıldılar.

Çalışma Bölge Müdürlüğü önüne gelindiğinde basın açıklamasını okuyan DİSK Örgütlenme Daire Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu, Emek Platformu'nun aldığı kararların arkasında durması gerektiğini, Ankara'da DİSK'in çağrısıyla toplantı yapılacağını söyledi. Küçükosmanoğlu, DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin görüşmelerin ardından yaptığı "mutabık değiliz!" söylemini tekrarladı. Mücadeleye devam edileceğini belirtti.

Eylem atılan sloganlarla son buldu. Yürüyüşe 250 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Dizginsiz devlet terörü sürüyor!

İstanbul'un çeşitli ilçelerinde Newroz öncesinde kolluk güçlerinin keyfi uygulamaları ile karşılaşıldı. Polis şiddetine, işkencesine, gözaltı ve tutuklamalarına maruz kalanlar ve tutuklu yakınları 2 Nisan günü İHD İstanbul Şubesi'nde basın toplantısı gerçekleştirdiler.

* Sarıgazi'de 22 Mart günü Newroz afişi yaparken polis tarafından gözaltına alınan Hasan Oba, polis terörüne maruz kaldı. Gözaltının ardından Oba hakkında tutuklama kararı çıkartılarak cezaevine konuldu. Basın toplantısına katılan Hasan Oba'nın eşi Süheyla Oba eşinin maruz kaldığı saldırıyı aktardı.

* Sarıgazi'de evine giderken 21 Mart tarihinde polisler tarafından durdurularak şiddete ve işkenceye maruz kalan 17 yaşındaki Savaş Basut, dayak ve işkenceden geçirildi, üzerine gaz sıkıldı. Basut hakkında tutuklama kararı çıkartıldı. Basın toplantısında konuşan Basut'un babası Beşir Basut sorumluların yargılanmasını ve çocuğunun serbest bırakılmasını istedi.

* GOP Sultan Çiftliği İsmetpaşa Mahallesi'nde 27 Martakşamı internet kafede zaman geçirirken kimlik kontrolü yapan polisler tarafından gözaltına alınarak işkenceye maruz kalan Maşallah Demir, basın toplantısında konuştu. Demir ellerinin arkadan kelepçelendiğini, yakındaki bir parka götürülüp coplandıktan sonra, polis merkezinde dava açmaması için kendisine 100 YTL para teklif edildiğini ifade etti.

* Sarıgazi'de 22 Mart tarihinde Newroz afişi yaptığı sırada gözaltına alınan Yavuz Bozkurt da polis teröründen nasibini aldı. İşkenceden geçirilen Bozkurt 7 günlük tutukluluğunun ardından mahkemeye yapılan itirazla serbest bırakıldı.

* Ahmet Karayalın, 23 Mart günü sabah saatlerinde evinin yakınlarında yapılan kimlik kontrolü sırasında sorgusuz-sualsiz polis terörüne maruz kaldı. Savcılığa suç duyurusunda bulundu.

Basın toplantısında konuşan İHD İstanbul Şube Başkanı Gülseren Yoleri, derneğe yapılan birçok şikayet olduğuna, polisin yetkilerini genişleten yasalarla birlikte işkence ve baskıların arttığına dikkat çekti. Yoleri, işkence ve keyfi dayakların münferit olmadığını, sistematik olduğunu ifade etti.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Newroz'a yönelik saldırıları protesto eylemlerinden...

“Kürt halkına yönelik saldırılara son! Yaşasın halkların kardeşliği!”

Newroz kutlamalarına devlet tarafından yapılan azgınca saldırı, 20-26 Mart tarihleri arasında yaklaşık 900 kişinin gözaltına alınması ve aralarında çocukların da bulunduğu en az 126 kişinin tutuklanmasıyla sürdü.

Eskişehir'de Newroz terörü kınandı!

Kutlamalara dönük devlet terörü 30 Mart günü Adalar Migros önünde gerçekleştirilen basın açıklamasıyla kınandı. “Kürt halkına yönelik saldırılara son! Yaşasın halkların kardeşliği!” şiarlarının yazılı olduğu pankart açılarak gerçekleştirilen basın açıklamasında; Newroz'un özgür bir baharın, kardeşliğin müjdecisi, zulme ve baskıya karşı bir başkaldırı olduğu vurgulandı. Devletin Newroz gösterilerine azgınca saldırdığı, bu saldırılar sonucunda yüzlerce kişinin yaralandığı ve iki kişinin katledildiği belirtildi. Halkların kardeşliği ve birlikte mücadelesini yükseltmeye çağrı yapılarak açıklama sonlandırıldı.

BDSP, DPG, DGH, EMEP, EHP, Mücadele Birliği, SGD ve SDP tarafından örgütlenen basın açıklamasında “Faşizme karşı omuz omuz!”, “Newroz tutsakları serbest bırakılsın!”, “Katil devlet hesap verecek!”, “Yaşasın halkların kardeşliği!”, “Biji bratiya gelan!” ve “Yaşasın devrimci dayanışma!” sloganları atıldı.

Kızıl Bayrak / Eskişehir

“Newroz tutsakları serbest bırakılsın!”

BDSP, HKM, DTP, EMEP, SDP, ESP, EHP, Alınteri, Odak ve SODAP 29 Mart günü Galatasaray postanesi önünde Newroz'da yaşanan saldırılarla ilgili yaptıkları açıklamada, sorumluların yargılanmasını ve tutuklananların derhal serbest bırakılmasını istediler.

Eylemde “Katiller yargılsın, Newroz tutsakları serbest bırakılsın. İçişleri Bakanı istifa!” pankartı açıldı.

Basın açıklamasında, Van, Hakkari, Yüksekova, Siirt ve İzmir'de Newroz'a tahammül edilemediği söylenerek saldırının bilançosu sunuldu. “Newroz vesilesiyle milyonları biraraya getiren Kürtlerin özgürlük ve eşitlik taleplerine artık kulak verilmelidir” denildi.

Eylem boyunca “Newroz tutsakları serbest bırakılsın!”, “Kürt halkı yalnız değildir!”, “Yaşasın halkların kardeşliği!”, “Bakan istifa!” ve “Biji bratiya

gelan!” sloganları atıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

KESK'ten Newroz açıklaması

KESK İstanbul Şubeler Platformu 28 Mart günü Eğitim-Sen 3 No'lu Şube'de gerçekleştirdiği basın açıklaması ile Newroz süresince yaşanan baskıları protesto etti.

Newroz'un yüzyıllardır Ortadoğu halklarının mücadele ve direniş günü olarak kutlandığı vurgulanarak şunlar söylendi: “Van, Siirt, Hakkari, Yüksekova ve İzmir'de polisin sert saldırıları sonucunda ölümler ve yaralanmalar oldu. AKP, gösterilerin izinsiz olduğunu bahane etti. Bu AKP hükümetinin değişik zamanlarda mağduru oynarken özünde demokrasiye tahammülsüzlüğünün son örneğidir.”

Kızıl Bayrak / İstanbul

“Şiddetinizle barışmayacağız!”

Şiddete Karşı Kadın İnişiyatifi, 29 Mart günü Galatasaray Postanesi önünde gerçekleştirdiği eylemle, Newroz'da yaşanan devlet şiddetini protesto etti. Eylemde “Şiddetinizle barışmayacağız!” pankartı ve “Newroz piroz be!”, “Silahlar sussun! Artık yeter!”, “Artık yeter, Edi bes e!” vb. dövizler açıldı.

Yapılan açıklama şu sözlerle sona erdi: “Biz kadınlar, baskı ve şiddet politikalarının kadınların kurtuluş mücadelesinin önünü kestiğini, sesini kısıtığını ve böylesi koşulların kadına yönelik aile içi şiddetini arttırdığını biliyoruz. Biz kadınlar, devletin Newroz alanlarını ve yaşam alanlarımızı şiddet alanına dönüştürmesini protesto ediyoruz.”

Kızıl Bayrak / İstanbul

Ankara'da tutuklama saldırısı protesto edildi

Sermaye düzenin devrimcilere yönelik saldırılarını hızlandırdığı bahar döneminde, bu saldırıları ortak bir tutumla göğüslemek bakışıyla bir basın açıklaması gerçekleştirme kararı alındı. Basın açıklaması 1 Nisan günü Yüksel Caddesi'nde gerçekleştirildi.

BDSP, HÖC, Alınteri, DHD, Partizan ve Kaldıraç tarafından HÖC'e yönelik Ankara'da gerçekleştirilen gözaltı ve tutuklamalar protesto edildi. Devrimci 8 Mart Platformu'nun örgütlediği 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü eyleminin ardından Ankara Emniyeti “suçu ve suçluyu övme” iddiasıyla bir operasyon yaparak gözaltı saldırısı gerçekleştirmişti.

Eylemde örgütleyen kurumların imzasının yer aldığı “Tutuklamalar, baskılar, kaçırılmalar, gözaltılar bizi yıldırılmaz!” şiarlı pankart açıldı. “Devrimci çalışma engellenemez!”, “Yaşasın devrimci dayanışma!”, “Gözaltılar, tutuklamalar, baskılar bizi yıldırılmaz!” sloganları atıldı.

Kızıl Bayrak / Ankara

Emperyalistler Kıbrıs'ta iş başında...**İşgalci ordu inisiyatifi kaybetmemek için direniyor!**

Güney Kıbrıs'ta geleneksel olarak komünist olarak tanımlanan, gerçekte ise gelinen yerde artık sosyal-demokrat bir parti haline gelen AKEL'in başkanı Hristofiyas'ın cumhurbaşkanı seçilmesi, Annan Planı'nın reddedilmesinden sonra çıkmaza giren Rum ve Türk tarafı arasındaki görüşmeler için yeni bir zemin oluşturdu.

Hristofiyas'ın selefi olan Papadopoulos esas olarak Rum burjuvazisinin Enosisçi eğilimlerini temsil etmekteydi. Bu nedenle, onun başkanlığında AB ve ABD emperyalizminin dikte ettiği Annan Planı yürürlüğe sokulamamıştı. Fakat, üyesi olduğu AB ile bütünleşme doğrultusunda adımlar atan Rum burjuvazisi için adadaki bölünmenin AB ve ABD çizgisinde ortadan kaldırılması için bir ara yol anlamına gelen Annan Planı'nı reddetmek mümkün değildi.

Hristofiyas'ın başkanlığı bu açılım için uygun bir dayanak oldu. Seçimlerin hemen ardından Kuzey Kıbrıs yönetimiyle görüşmeler gecikmeden başlatıldı. Hristofiyas ile Talat, BM'nin arabuluculuğuyla bir araya gelerek, bu çerçevede yeni bir süreci başlattılar. Bu ilk görüşmede, taraflar bir süredir gündemde olan Lokmacı sınır kapısının açılmasını kararlaştırırken, süreci "çözüm" yönünde ilerletmek ve görüşmeler için bir çerçeve oluşturmak amacıyla ilgili komisyonların toplanması konusunda anlaşıldılar. Tüm bunlar yıllardır, Türk ve Yunan burjuvazisinin çıkar kavgası nedeniyle bölünmüş olan adadaki mevcut statükonun değişmesini ciddi bir ihtimal haline getirdi.

Sonuçta emperyalistlerin doğrudan müdahalesiyle şekil kazanan bu süreç, Türk ve Yunan burjuvazisi tarafından da desteklenmektedir. Fakat, egemenler cephesinden bu konuda bir uyum olduğunu söylemek mümkün değil. Özellikle, adanın bölünmesinde etkin bir rolü olan ve adanın Kuzey'deki işgal rejimini yöneten, bu konumundan dolayı sahip olduğu ayrıcalığı yitirmeyen Türk Genelkurmay'ı, rahatsızlığını dile getirmekten kaçınmıyor. Öyle ki, Hristofiyas-Talat görüşmesinin üzerinden henüz bir hafta geçmeden, Genelkurmay Başkanı Büyükanıt soluğu adanın Kuzeyinde aldı.

Üç günlük ada ziyaretinde Büyükanıt, bir yandan üstü kapalı olarak adadaki mevcut statükoyu değiştirecek girişimlerden rahatsızlığını belli etmiş oldu. Diğer yandan ise, adanın durumunda nasıl bir değişiklik olursa olsun, adadaki konumunu sürdürmek konusundaki isteğini ortaya koymuş oldu. Büyükanıt, burada yaptığı konuşmalarda Lokmacı Kapısı'nın açılmasını önemsiz göstermeye çalışırken, "Lokmacı kapısının açılması adil ve kalıcı bir barışa giden çok büyük bir adım değil, bir kapı. Bir sürü kapı var Kıbrıs'ta. Lokmacı Kapısı da onlardan bir tanesi olacak" ifadelerini kullandı. Yaşar Büyükanıt, bu adımı böylece önemsizleştirirken, adadaki işgali sürdürme kararlılığını da "hiçbir şekilde sorumlu olduğumuz bölgede, geri bir metre dahi adım atılmayacaktır" biçiminde ortaya koymaktaydı.

Türk ordusu, Kıbrıs'taki işgalin kendisine kazandırdığı ayrıcalıkları kaybetmemek konusundaki hassasiyetini bu biçimde ifade etmek yoluna gitmiştir. Emperyalistlerin ve tekelci burjuvazinin sistematik adımlarla yolunu açtığı "çözüm süreci"nin önünü almak için elindeki tüm kartları kullanacağını da duyurmuş olmaktadır. Bu kartlar içerisinde, Genelkurmay tarafından yönetilen kontrgerilla örgütünün kullanılması da elbette olasıdır. Bilindiği, üzere Kıbrıs'ın bölünmesi amacıyla adanın Türk ve Rum halkları arasına düşmanlık tohumları ekmek için sayısız kanlı operasyon yapılmıştır zamanında. Yine, Annan Planı gündeme gelmeden önce emperyalistler ve tekelci burjuvazi tarafından adadaki "çözüm"ün önünde engel olarak görülen eski kontrgerilla artığı olan Denktaş gibi unsurların tasfiye sürecinde, adada da birçok operasyon gerçekleştirilmişti. Ardı ardına patlayan bombalar, öldürülen gazeteciler, ülkücü mafyanın artan etkinliği vb. bu operasyonun unsurlarıydı. Fakat, emperyalistler ve tekelci burjuvazinin istekleri karşısında ordunun bu çabası beyhudeydi. Nitekim en azından Türk tarafından bu böyle oldu. Ordu ve sivil uzantıları, Annan Planı'nın Kuzey'de kabul edilmesine engel olamadılar. Fakat, Güney'de sürecin tıkanması, onların amacına ulaşmasına vesile oluşturdu. Böylelikle, adadaki mevcut statükonun sürdürülmesi sağlanmış oldu bugüne kadar.

Ancak, bugün emperyalist bir çözüm sürecinin siyasal koşulları, adanın her iki parçasında da sağlanmış görünmektedir. Talat'la Kuzey'de sağlanan dayanak karşısında Güney'de de

Hristofiyas aynı rolü oynamak üzere hazır durumdadır. Bu koşullarda, ordunun emperyalistlerle kurduğu çok yönlü kölece bağlılık onun tutumunun sınırlarını da belirlemektedir. Genelkurmay ne kadar rahatsızlığını ortaya koysa da, emperyalistlere kafa tutması mümkün değildir. Eğer ordunun kendisini ağırdan satabileceği yeni pazarlık imkanlara ortaya çıkmazsa, bu durumda Kıbrıs'ta süreç emperyalistlerin istediği yönde geliştirilebilecektir.

Görüldüğü üzere, Kıbrıs üzerine inisiyatif kullanan, Kıbrıs halklarının geleceği üzerine söz söyleyenler emperyalistlerle birlikte egemen gerici güç odaklarıdır. Bu düzlemde belirlenen Kıbrıs'ın kaderinde Kıbrıs halkları söz ve karar hakkına zerrece sahip değildir. Dolayısıyla, bu temelde, emekçi halkların dışında bırakıldığı bir çözüm ne adil, ne de kalıcı olabilecektir. Emperyalist-kapitalist güç dengelerinin ortaya çıkardığı "çözüm"ler geçici olmaya mahkumdur. Dengeler bozulup yeniden kurulduğunda, bu sürecin faturası da bir kez daha ezilen haklara kesilecektir.

Eğer, Kıbrıs'ın yerli halkları gerçek bir özgürlük ve kardeşlik istiyorlarsa, kendilerine dayatılan emperyalist çözüm planlarını reddetmelidirler. Emperyalistlerle birlikte gerici Türk ve Yunan sermaye devletlerini ve onların işbirlikçilerini adadan kovacak bir mücadele çözümünün yolunu açar. Çünkü, emekçi halklar arasındaki düşmanlıkların ve bölünmelerin kaynağı esasta bu güçlerdir. Bu güçlerin gerici egemenlikleri uğruna Kıbrıs halkları acılar çekmiştir. Bu gerici egemenliklere son verilmesiyle özgür ve birleşik bir Kıbrıs doğacaktır.

Dudullu OSB'de "iş kazası"

Son dönemde yaşanan "iş kaza"larının yeni bir örneği de 1 Nisan sabahı Dudullu OSB'de meydana geldi. Kaza, AND Sanayi Sitesi'nde faaliyet gösteren Hoparlör Sanayi adlı işyerinde gerçekleşti.

Sabah 10:00 çayından sonra, çalışmakta olan işçilerin üzerine vinç düştü. Kaza sonucunda ikisi ağır olmak üzere üç işçi yaralandı. Hafif yaralı dedikleri işçinin ise kafasına on dikiş atıldığı söyleniyor. İşyeri olaydan sonra kapalı tutulduğu için olayın nasıl gerçekleştiği ve yaralanan işçilerin durumu hakkında tam bir bilgi edinmek mümkün değil.

Ancak sitede diğer işyerlerinde çalışan işçilerden öğrendiğimize göre patron kendisini aklamak için "kazaya işçilerin bilinçsizliği"nin sebep olduğunu söylüyor. Sitede çalışan işçiler ise kazanın gerekli önlemler alınmadığı için, yani patronun açık ihmalkarlığından kaynaklandığını ifade ediyorlar.

Kızıl Bayrak / Ümraniye

TİB-DER'in faaliyetlerinden...**“Tersaneler cehennem,
işçiler köle kalmayacak!”****Tersanelerde 1 Mayıs toplantısı**

Tersane İşçileri Birliği olarak, 1 Mayıs'a hazırlık vesilesiyle gerçekleştirdiğimiz toplantılardan birini 28 Mart akşamı gerçekleştirdik. Bir önceki hafta yaptığımız toplantıda aldığımız karar doğrultusunda iki başlık altında sunumlar gerçekleştirildi.

“1 Mayıs'ın tarihçesi ve günümüzde 1 Mayıs” başlıklı sunum da, ilk 1 Mayıs'ın tramvay işçilerinin yanısıra tersane işçileri tarafından kutlandığı vurgulandı.

İkinci sunum “Tersanelerde neden 1 Mayıs'a hazırlanmalı ve nasıl hazırlanmalı?” başlığı altında gerçekleştirildi. Tersane işçilerinin talepleri sıralandı.

Ayrıca 1 Mayıs'a tek tek tersanelerde kurulacak 1 Mayıs komiteleri ile hazırlık yapılması gerektiği belirtilerek komitelerin önemi vurgulandı. Havzada yaşanan genel sorunların yanısıra tek tek tersanelerde yaşanan sorunların da bu hazırlık sürecine konu edilmesi gerektiğinin altı çizildi.

1 Mayıs'ın tersane işçilerinin mücadelesinde bir sıçrama tahtası olması gerektiği ve asıl sürecin 1 Mayıs'tan sonra başlayacağı vurgulandı. 1 Mayıs komitelerinin 1 Mayıs'tan sonra “grev komiteleri”ne çevrilmesi gerektiği, tersaneler cehenneminde taleplerin ancak komitelere dayanan gerçek bir grevle elde edilebileceği belirtildi.

Sunumların ardından sürece dair değerlendirmeler ve tek tek tersanelerde yaşanan sorunlar üzerine işçiler çeşitli konuşmalar yaptılar.

Tersane İşçileri Birliği

Tersane işçilerinin sesi Rota tersanelerde...

28 Mart sabah saatlerinde tersane işçilerinin sesi Rota'nın Aydıntepe tren istasyonu ve Tuzla gemi tersanesinin önünde yaygın satışı gerçekleştirdik.

İşbaşı saatine kadar birçok işçiyle tersanelerde yaşanan son gelişmeler ve 1 Mayıs'a dair sohbetler geliştirdik. İş cinayetlerinin son kurbanı olan, Tuzla Gemi Tersanesi'nde çalışan Yüksel Özdemir'in ve Murat Bayrak'ın tersanesi olan Çeksan Tersanesi'nde

sözde kaza sonucu öldüğü belirtilen Sadi Üstünbaş cinayetinin hesabının sorulması çağrısı yaptık. Ayrıca 28 Mart akşamı gerçekleştireceğimiz 1 Mayıs toplantısına çağrı yaptık.

Aynı gün akşam iş çıkışı saatlerinde RMK ve Sedef tersaneleri önündeydik. Çağrılarımıza burada da devam ettik.

Tersane İşçileri Birliği

Tersanelerde afiş çalışması!

Tersane İşçileri Birliği olarak haftalık toplantılarımızda aldığımız kararlar doğrultusunda faaliyetimize başladık. Bahar sürecini etkin ve yoğun bir faaliyetle örme noktasında ilk adımları atmış bulunuyoruz. Ağır sömürü ve çalışma koşullarının yaşandığı tersanelerde 7 saatlik işgünü 35 saatlik çalışma haftası uygulamasının başlatılması noktasında yürüteceğimiz çalışmanın bir aracı olan afişlerimize başladık.

Tersane İşçileri Birliği olarak son çıkardığımız “Tüm tersanelerde 7 saatlik işgünü 35 saatlik çalışma haftası!/TİB” şiarlı afişlerimizi İcmeler ve Aydıntepe tren istasyonları ve tersane işçilerinin yoğun olarak kullandıkları geçiş güzergahlarına yaptık.

Tersane İşçileri Birliği

TİB-DER üyelerine gözaltı saldırısı!

Tersane İşçileri Birliği Derneği olarak 30 Mart'ta Sedef Tersanesi'nde İzocim taşeronunda raspacı olarak çalışan Ali İhsan Çam adlı işçinin yaşamını yitirmesi üzerine tersane önünde 1 Nisan'da yapacağımız eyleme çağrıda bulunduk. Aynı zamanda Rota satışı gerçekleştirdik. Tersane önünden Tuzla Gemi önüne kadar çağrılarımıza devam ettik.

Tuzla Gemi önünde bir taşeronun arabasıyla bir arkadaşımıza çarpması sonucu gerginlik yaşandı. Taşeronun tehditkâr ve lakayt davranışları üzerine tartışma büyüdü ve kavga çıktı. Gereken dersi alan taşeron ve etrafındaki bekçi köpekleri bize bıçak çektiler. Bunun üzerine gerginlik daha da büyüdü. İşçilerin araya

girmesiyle ortalığın yatışması üzerine orayı terkettik. Olayın ardından İcmeler istasyonunda sivil polisler ve resmi polisler tarafından arkadaşlarımız gözaltına alındılar. TİB-DER üyeleri birkaç saat gözaltında tutulduktan sonra serbest bırakıldılar.

Tersane İşçileri Birliği Derneği

**Tersanelerde iş
cinayetlerine son!**

Tuzla Gemi Tersanesi Sinan Denizcilik taşeronunda çalışan Yüksel Özdemir isimli raspacı arkadaşımız 13 Mart günü çalıştığı gemiden ambara düşmüş ve ağır yaralanmıştı. 20 metre yükseklikten düşen 45 yaşındaki arkadaşımız iki hafta sonra yaşamını yitirdi.

30 Mart sabahı ise Kalkavanlar'a ait Sedef Tersanesi'nde Ali İhsan Çam adlı arkadaşımız iskeleden kafa üstü düşerek ağır şekilde yaralandı. İzocim taşeronunda raspa boya işinde çalışan Ali İhsan Çam kaldırıldığı hastahenede beyin kanaması sonucu yaşamını yitirdi. Arkadaşımızın ölümü üzerine yorum yapan tersane yönetimi ve taşeron, “verilen çay molasında bulunduğu yeri aceleyle terk eden 31 yaşındaki işçi Ali İhsan Çam'ın, merdiven yerine iskeleden inmek istediğini, son platforma geldiğinde 30 santimetre boşluktaki korkuluklardan geçerek kestirmeden inmeye çalışırken takılarak yere düştüğünü ve başını çarparak beyin kanaması sonucu vefat ettiğini” söyleyerek, ölen arkadaşımızla adeta dalga geçti.

Ali İhsan Çam'ın yaşamını yitirmesi ve TİB-DER üyelerine gerçekleştirilen saldırıyı, 1 Nisan sabahı Sedef Tersanesi önünde gerçekleştirdiğimiz eylemle protesto ettik. Saat 07.30'da tersane önünde “Tersanelerde sigortasız çalışmaya, iş cinayetlerine son!/TİB-DER” pankartının açıldığı eylemde işe giden tersane işçilerine örgütlenme çağrısı yaptık.

Tersane önünde işçilere seslenen TİB-DER Başkanı Zeynel Nihadioğlu, ölümleri durdurma ve tersane işçilerinin birliğini oluşturma çağrısı yaptı. Sedef Tersanesi'nde elektrik işleri yapan firmada çalışan 19 yaşındaki Onur Bayoğlu'nu 15 Ocak 2008'de ölüme uğurladıklarını hatırlattı. Tersanelerde insanca çalışma mücadelesinin yükseltilmesi gerektiğini dile getirdi.

Eş zamanlı olarak Limter-İş Sendikası da tersane önünde basın açıklaması gerçekleştirerek iş cinayetlerini protesto etti.

Tersane İşçileri Birliği

TİB-DER'e saldırı protesto edildi

31 Mart günü TİB-DER üyelerinin Tuzla Gemi Tersanesi önünde saldırıya uğramasının ardından Birlik, 2 Nisan'da Tuzla Gemi Tersanesi önünde bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Açıklama öncesi Tuzla Gemi Tersanesi önünde saldırıyı teşhir eden bir konuşma yapıldı. Ardından “Hak arama mücadelesine bir kez daha saldırdılar!/Tersane İşçileri Birliği Derneği” yazılı ozalit açıldı.

Açıklamayı Tersane İşçileri Birliği Derneği Başkanı Zeynel Nihadioğlu yaptı. Nihadioğlu açıklamada şunları söyledi: “Taşeronların silahlı adamları sürekli etrafımızda dolandı. Sürekli tehdit edildik. Geçtiğimiz yıl Anadolu Tersanesi taşeronu Fatih Bayraktar kurşun sıkarak bizi yıldırma çalışmıştır. Sayısız kez gözaltına alındık. 31 Mart günü bu kez bıçaklarla saldırdılar. Ancak yılmadık yılmayacağız. Saldırganlardan hesap soracağız.”

Açıklamada sık sık “Baskılar bizi yıldırılmaz!”, “Direne direne kazanacağız!”, “Katil GİSBİR hesap verecek!” sloganları atıldı.

Tersane İşçileri Birliği üye ve yöneticileri Tuzla Gemi Tersanesi önünde gerçekleştirdikleri taşeron saldırısı protestosunun ardından İnsan Hakları Derneği İstanbul Şubesi'nde saldırıya ilişkin basın toplantısı yaptılar.

Basın toplantısında konuşan TİB-DER Başkanı Zeynel Nihadioğlu, Tuzla tersaneler havzasında yaşanan adaletsizlikler karşısında biriken öfkeyi açığa çıkartarak örgütlü bir tepkiye konu ettikleri için, tersane patronları ve devletin kolluk güçlerinin hedefi olduklarını söyledi. Yaşanan saldırıların sorumlusunun tersane kapitalistlerinin birliği olan GİSBİR ve temsilcisi Murat Bayrak olduğunu vurguladı.

Dernek başkanı açıklamanın son bölümünde TİB-DER'in mücadelesinin süreceğini bir kez daha duyurdu. Basın toplantısına 31 Mart sabahı taşeronların saldırısına uğrayan dernek üye ve yöneticileri de katıldılar.

Kızıl Bayrak/İstanbul

İşçi ve emekçi hareketinden...

AŞP'den mücadele çağrısı!

Türk-İş Ankara Şubeler Platformu 31 Mart günü bir basın toplantısı gerçekleştirdi. Toplantıda, SSGSS Yasa Tasarısı'nın meclis genel kuruluna gelmesi üzerine bir değerlendirme ile mücadele çağrısı yapıldı. Mevcut "uzlaşma metni"nde kabul edilemezliğini koruyan maddeler ifade edildi. Basın açıklamasında şunlar söylendi:

"İşçi ve emekçilerin birleşik mücadeleleri sonucunda nelerin üstesinden gelebilecekleri 13 ve 14 Mart 2008 tarihlerinde herkes tarafından görülmüş, emek hareketinde uzun yıllardan sonra umutların yeşermesine neden olmuştur. Bu umut söndürülmemelidir."

Toplantıda KESK, DİSK, TMMOB, TTB ve TDB tarafından alınan eylem kararlarının Ankara Şubeler Platformu tarafından güçlü bir şekilde destekleneceği belirtildi.

Gerçekleştirilecek eylemlere dair bilgilendirmelerin ardından sözü Türkiye Gazeteciler Sendikası temsilcisi aldı. TGS temsilcisi 1 Nisan sabahı 10.00'dan itibaren Abdi İpekçi parkında nöbet tutacaklarını duyurdu. TGS'nin ardından TÜMTİS Genel Sekreteri tüm sınıf güçlerini mücadeleye çağırdı.

Kızıl Bayrak / Ankara

Eğitim-Sen'den 6 Nisan çağrısı!

Bolu, Düzce, Kocaeli, Gebze, Kırklareli, Edirne ve İstanbul Eğitim-Sen Şubeleri, "Gericileştirmeye, piyasalaştırmaya, antidemokratik uygulamalara, ekonomik ve sosyal haklarımızın gasp edilmesine, kariyer basamakları uygulamasına, iş güvencesiz çalıştırmaya" dur demek için, 12 Nisan tarihinde gerçekleştireceklerini duyurdukları İstanbul Bölge Mitingi'ni Herkese Sağlık Güvenli Gelecek Platformu'nun 6 Nisan'da Kadıköy'de gerçekleştireceği mitingle birleştirdi.

İstanbul Eğitim-Sen Şubeleri, 2 Nisan günü yaptıkları basın toplantısı ile, Herkese Sağlık Güvenli Gelecek Platformu'nun 6 Nisan'da gerçekleştireceği, Herkese Sağlık Güvenli Gelecek mitingiyile ortaklaştırma kararı aldıklarını duyurdu.

İstanbul Eğitim-Sen Şubeleri adına yapılan açıklamada, 6 Nisan mitinginin, "eğitim, sağlık ve emeklilik" hakkını savunma mitingi olduğu belirtilerek, mitingte yükseltilecek talepler sıralandı.

İstanbul dışında gerçekleştirilecek diğer bölge mitinglerinin tarihi İzmir, Diyarbakır, Samsun, Van, Adana için 12 Nisan, Ankara Bölge Mitingi için ise 19 Nisan olarak duyuruldu.

Eğitim-Sen miting hazırlıkları kapsamında çıkardığı afiş ve broşürün yanı sıra sendika üyelerine, öğrencilere, velilere ve kamuoyuna yönelik ayrı bildiriler hazırladı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Şahin Motor'da onurlu direniş!

Gebze Çayırova'da kurulu bulunan Şahin Motor Yatakları A.Ş.'de işten atılan Birleşik Metal-İş üyesi 59 işçinin onurlu direnişi devam ediyor.

Şahin Motor işçilerinin 27 Mart günü gerçekleştirdikleri eyleme BMİS Genel Sekreteri, Genel Örgütlenme Sekreteri ve BMİS Gebze Şube yönetimi katıldı. Eyleme BMİS Gebze Şube'de örgütlü olan Makine Takım, Sarkuysan, Akkardan, Çayırova Boru, Yücel Boru, Alpet, Arfesan, Kürüm,

Kroman Çelik ve grevlerinin 95. günün dolduran Acarer Döküm işçileri de destek verdiler. Gebze Sendikalar Birliği de eyleme katılanlar arasındaydı.

Eylemde konuşan BMİS Gebze Şube Başkanı Erdoğan Özer onurlu direnişlerinin devam ettiğini, Şahin Motor patronunun işçileri parayla satın alamayacağını söyledi. Emekliliğine 15-20 gün kalan işçilerin kapı önüne konduğunu belirterek, işverenin tehditlerinin işçileri yıldırılmayacağını duyurdu.

Şahin Motor önündeki eyleme işçilerin eşleri ve çocukları da katıldı. Eylem boyunca sloganlar gür bir şekilde atıldı.

Birleşik Metal-İş Genel Sekreteri Selçuk Göktaş ise, hukuksuzluğa karşı kendi hukuklarını yazacaklarını söyledi. Kullanacakları her türlü yolun meşru olacağını dile getirdi.

İşçiler eylemde; "İşimizden-ekmeğimizden-haklarımızdan vazgeçmeyeceğiz/Şahin Motor işçileri" pankartını açtılar. Eylem yapılan konuşmaların ardından çekilen halaylarla son buldu.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Sürgüne dayanışma duvarı!

HSGGP İstanbul bileşenlerinden İstanbul Tabip Odası SSGSS Yasa Tasarısı'na karşı yürütülen mücadelenin etkisiyle işbirlikçi iktidarın hedefe haline geldi. İstanbul Tabip Odası Genel Sekreteri Dr. Hüseyin Demirdizen'e sürgün kararı çıktı. Demirdizen, SSGSS Yasa Tasarısı'na karşı İstanbul yerelinde yürütülen mücadelede ön plana çıkmış biriydi.

Demirdizen hakkında verilen sürgün kararı, 28 Mart günü gerçekleştirilen basın toplantısının hemen öncesinde geri çekildi. Demirdizen hakkında verilen sürgün kararının geri çekilmesinin gerekçesi ise "Yanlışlık olmuş"!

Sürgün kararı protestosuna sendikalar, meslek odaları ve kitle örgütleri yoğun destek verdi. Kararın geri çekilmesi yoğun alkışla kutlandı.

Sendika bürokratları kimin hizmetinde?

Adana'da UPS Kargo bünyesinde Er-Ka taşeronunda çalışan 12 işçi, 10 Mart günü haksız gerekçelerle işten atıldı. İşçiler 25 Mart günü fabrika

önünde yaptıkları basın açıklaması ile işten atma saldırısını protesto ettiler. Bu eylemin ardından Er-Ka patronu işçilere eyleme son verdikleri takdirde işçileri başka fabrikalarda işe yerleştirme teklifinde bulundu. Er-Ka işçileri bu teklifi reddederek, haklarını kazanıncaya kadar haklı mücadelelerini sürdüreceklerini açıkladılar.

Er-Ka işçileri 4 Nisan günü fabrika önünde gerçekleştirecekleri basın açıklamasına destek amacıyla sendikalar, meslek örgütleri, ilerici kurum ve devrimci güçleri ziyaret ederek eylemlerine sahip çıkmaya çağırdılar. Bu ziyaretlerden birini de Türk-İş Bölge Temsilciliği'ne yaptılar. Ancak Türk-İş Bölge Temsilcisi Edip Gülnar destek vermekten kaçındı. Bunun üzerine yazılı bir açıklama yapan UPS Kargo işçileri, sendika bürokratinin bu tutumunu teşhir ettiler.

Sine-Sen'den 1 Mayıs çağrısı!

Geçtiğimiz yıl 1 Mayıs'ta Taksim'de ön saflarda yer alan ve kararlı bir direniş sergileyen sinema emekçileri, bu yıl da 1 Mayıs hazırlıklarını başlattı. Sine-Sen, sinema emekçilerini "İnsanca bir yaşam talebi için" 1 Mayıs'a katılmaya çağırdı.

Açıklamada şu düşüncelere yer verildi: "Geçen yıl Taksim'de yepyeni bir tarih yazan işçi ve emekçiler bu yıl daha öfkeli, daha kararlı, daha coşkulu Taksim'de yerlerini alacaklar."

TGS'nin ATV'deki yetkisine Yargıtay'dan onama

Türkiye Gazeteciler Sendikası geçtiğimiz yıl ATV işyerinde örgütlenme çalışması yürütmüş ve çoğunluğu sağlayarak 10 Mayıs '07 tarihinde Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'na başvurmuştu. ATV işvereni sendikanın çoğunluğa sahip olduğunu tespitine itiraz etmişti. İstanbul 4. İş Mahkemesi'nde görülen davada ATV'nin itirazının reddedilmesinin ardından işveren bu kez dosyayı Yargıtay'a taşımıştı. Türkiye Gazeteciler Sendikası yazılı bir açıklama yaparak, dosyayı inceleyen Yargıtay 9. Hukuk Dairesi'nin, TGS'nin ATV işyerlerinde yetkili sendika olduğunu karara bağladığını duyurdu. Böylece TGS'nin ATV'de toplu iş sözleşmesi yapabilmesi için yeterli çoğunluğa sahip olduğu yargı kararıyla kesinleşmiş oldu.

Burjuva gericiliğinin iç dalaşması ve devrimci sınıf çizgisi

Rejim krizinde

Bir rejim krizi halini almış bulunan düzen içi çatışma yeni karşılıklı hamleler ile sürüyor, rejim baştan aşağı yeni bir güç dengesine oturuncaya kadar da (ki bu da halihazırda kolay görünmüyor) sürececek gibi görünüyor. Çıktılar beklenmedik biçimler içinde gündeme geldiği ölçüde yarattığı etki ve heyecan da büyük oluyor, olup bitene ilgi doğal olarak artıyor. Her adımı izleyen yeni yeni yorumlar, olup bitene yüklenen derin anlamlar üstüste yığılıyor. Oysa bu çatışma yıllardan beridir var, belli safhalardan geçerek ilerlemekte, zaman zaman sertleşmekte, ardından beklenmedik biçimde yumuşayarak bir süreliğine yeni bir dengeye oturmakta, sonra şu veya bu vesileyle yeniden kızışmakta, bu böylece sürüp gelmektedir ve birçok belirti daha uzun bir süre de böyle sürüp gideceğini göstermektedir. Çatışan tarafların güçleri, olanakları, dayanakları, bugünün koşullarında düzen içinde ve düzen hesabına birbirleri ölçüsünde tuttıkları vazgeçilmez yer, çatışmanın bu sınırlar içinde kolayca ve nispeten kısa bir zaman diliminde sona ermesini alabildiğine güçleştirmektedir. Bu bir rejim krizidir ve halihazırda kendi sınırları içinde çözümü kolay gözükmemektedir.

Bu iç çatışmanın bir sonuca ulaşmasını hızlandırabilecek ya da yönünü değiştirebilecek iki önemli dış kuvvet var. Bunlardan ilki emperyalist odaklardır. Emperyalist cephe şimdi olduğu gibi duruma, döneme, ihtiyaçlara göre taktik bir tutum olarak kah birini kah ötekini değil de daha kesin bir stratejik tercih olarak taraflardan birini etkili bir biçimde arkaladığı bir durumda, bu ötekinin direnme gücü ve olanaklarına önemli bir darbe olur ve çatışma rejimin yeni bir biçim içinde yeni bir dengeye ulaşması ile zamanla durur. Burada kendi içinde alternatifler, ya "ılımlı islam cumhuriyeti" ya da faşist askeri bir darbenin ardından "laik cumhuriyet" biçimi içinde ulaşılabilecek yeni bir denge durumudur.

Bunlardan hangisinin başarı şansı elde edebileceği emperyalizmin, özellikle de Amerikan emperyalizminin bölgesel tercih ve hesapları ile sıkı sıkıya bağlantılı olacaktır. Bu tercih ve hesapları ise Amerikan emperyalizminin kendi iradesini de aşan bir dizi gelişme ve etken etkileyecek ya da dosdoğru belirleyecektir. Halihazırda emperyalizm bu türden kesin bir tercih yapmak ihtiyacı ve zorunluluğu içinde değil. Tersine bu çatışmalı durumun sürmesinden yana, zira böylece kendisinden destek almak üzere birbirleriyle yarışan taraflara belli politikaları dikte

ettirmek daha da kolaylaşmaktadır. Ayrıca çatışmanın her iki tarafı halen emperyalizm için aynı ölçüde vazgeçilmezdir. Fakat uluslararası ve bölgesel durumda ciddi yeni gelişmeler ve bunun belirleyeceği tercihler, özellikle Amerikan emperyalizmini bir tercih yapmak zorunluluğu ile yüzyüze bırakabilir.

Çatışmanın seyrini ve akıbetini belirleyebilecek ikinci önemli kuvvet ise, devrimci bir raya oturacak güçlü bir sınıf ve emekçi kitle hareketidir. Bugünün koşullarında gerçekleşmesi kolay görünmeyen bu türden bir gelişme ise, burjuva gericiliğinin bugün çatışan iki odağını hızla aynı cephede birleştirecek ve zaten bu andan itibaren onlar için sorun rejimin alacağı biçim olmaktan çıkıp ne pahasına olursa olsun burjuva düzenin temellerinin korunmasına dönüşecektir. Aralarındaki tüm sorunlara, zaman zaman didişme boyutlarına varan gerginliklere rağmen Kürt sorununun ağırlığının kendini hissettirdiği her evrede tarafların hızla aynı politika ekseninde kenetlenmeleri, birbirleriyle cepheden uğraşmayı geçici olarak bir yana bırakabilmeleri, bunun bugünden özel bir örneğidir.

Gelişmeleri temelden etkileyebilecek bu temelden farklı iki dış etkene bir de büyük bir ekonomik çöküntü ihtimali eklenebilir. Bu türden bir çöküntü dünya kapitalizminin merkez üssü ABD'de halen korku ve endişe ile beklenmektedir ve ilk sarsıntılar aralıklı olarak kendini göstermektedir. Böyle bir çöküntünün tüm ağır sonuçları her şeyi ile emperyalist merkezlere bağımlı Türkiye ekonomisine fazlasıyla yansır, siyasal krizi ağırlaştırır ve böylece büyük ihtimalle dinci partiyi de götürür. Fakat bu, taraflar arasındaki çatışmanın bitmesi değil, yeni biçimler içinde ve yeni güç dengelerine dayalı olarak sürmesine yolaçar yalnızca. Türkiye'nin mevcut dinci burjuva gericiliği hükümetteki dinci partiyi aşan bir ekonomik, sosyal, siyasal ve kültürel dayanağa sahiptir ve devrime büyüyecek bir sosyal-siyasal mücadele dışında onun hakkından gelmek düzenin kendi sınırları içinde artık öyle kolay değildir. Kaldı ki düzenin ona her zaman fazlasıyla ihtiyacı da vardır, yeter ki belli sınırları aşmaya, belli yerleşik dengeleri sarsmaya girişmesin.

Öte yandan ekonomik çöküntünün ağırlığına ve sonuçlarına işçi sınıfı ve emekçilerin gösterebileceği direncin gücüne bağlı olarak faşist bir askeri darbe de ihtimallerden biri haline gelir. Bu durumda burjuva gericiliği kendi iç çelişkilerini ordu zoruyla bastırma

ve dinsel gericiliğin halihazırdaki yükselişini bu yolla dizginleme olanağı bulur. Güncel değil ama daha orta vadede bakıldığında, asıl tehdit ve tehlike dinsel gericilikten çok budur. Ortadoğu'da işlerin seyri, yakın dönem deneyimleri, hele de güncel Pakistan deneyimi, emperyalist-siyonist cepheyi radikal islamı azdırması kaçınılmaz bir "ılımlı islam" macerası konusunda daha ihtiyatlı kılmaktadır. Bu ise zaman içinde desteği karşı cepheye kaydırma ihtimalinin belirgin biçimde güçlenmesi demektir.

Süreç gitgide hızlanmaktadır ve olayların akışı tabloyu nasılsa daha da netleştirecektir.

Saldırı inisiyatifi 22 Temmuz'dan beri dinci partide

Son kapatma davasının yarattığı aldatıcı görüntünün aksine, sürmekte olan çatışmanın aktif tarafı halen dinci partidir ve bu aşağı yukarı 22 Temmuz seçimlerinden beri böyledir. Kendilerini laik düzenin savunucuları olarak gösterenler birbirini izleyen çıkışlarını 22 Temmuz seçimlerinden önce yaptılar, fakat seçim sonuçları karşısında demoralize oldular ve o zamandan beri gerçekte ya beklemede ya da savunmadadırlar. Bunun tek istisnası son kapatma davası oldu, ki dinci partinin birbirini izleyen ve kendisine mevzi üstüne mevzi kazandıran girişimleri karşısında bunu da artık yapmak zorunda idiler. Fakat ulaşılan yeni güç dengesinin anlamlı bir göstergesi olarak, dinci parti buna anında yeni bir "Ergenekon Operasyonu" ile yanıt vermek yoluna gidebildi ve bunu kapatma davasını bloke etmek üzere anayasayı kendi ihtiyaçlarına göre düzenleme hazırlığı ile birleştirebildi. Her ne kadar bunların ikisi de sonuçta bir parça ayağına dolansa da.

Son karşılıklı çıkışlar hukuksal görüntü içinde süren sert bir iç siyasal mücadele ile yüzyüze olduğumuzu gösteriyor ve bu çıkışlardaki karşılıklı pervasızlık, bu çatışmanın giderek daha sert biçimler alabileceğinin de göstergesi oluyor.

Beş yıla yaklaşan ilk hükümet dönemini düzenin geleneksel efendilerine ve emperyalizme güven vermek kaygısı içinde ve bunun belirlediği bir davranış çizgisinde geçiren, bu çerçevede kendi özel hesaplarına dayalı aşırı çıkışlardan kaçınan AKP, 22 Temmuz seçimlerinin ardından artık harekete geçmiş bulunmaktadır. Çıkışlarının ilki cumhurbaşkanlığı seçimi idi ve bu konuda istediği sonuca beklenenden de rahat bir biçimde ulaştı. Böylece 27 Nisan e-muhtırasına karşı taraf için hazmı kolay olmayan bir yanıt vermiş oldu. Gelgelelim hazım beklenenden de kolay oldu. Burjuva gericiliğinin laik cephe kanadını oluşturanların umudu ve etkili gücü konumundaki amerikancı generaller bu adımı daha ilk haftanın ardından kolayca sineye çektiler ve yeni duruma hızla uyum sağladılar. "Sayın cumhurbaşkanı" direnişi aradan daha yalnızca birkaç gün ancak geçmişti ki yerini "sayın cumhurbaşkanım"a bırakmakta gecikmedi, hazım işte bu denli kolay oldu ve birkaç günlük direniş bir komedi olarak kaldı.

Dinci partinin yeni anayasa girişimleri bu çıkışların

le yeni safha

(www.tkip.org sitesinden alınmıştır...)

ikincisi idi, çeşitli nedenlerle buna yönelik hazırlıklar sürüncemede kalsa da, bu sonuçta gündemleştirilmiş bir konu olarak duruyor halen orta yerde ve bu arada dinsel gericiliğe yeni alanlar açan küçük çaplı değişikliklerle de yol alınmaya çalışılıyor.

Ardından 5 Kasım Washington görüşmesinin simgelediği gelişmeler geldi ve dinci parti bu sayede birçok avantajı bir arada elde etti. İlk Amerikan emperyalizminin ve onun üzerinden Avrupalı emperyalistlerin zaten sürmekte olan desteğini pekiştirdi. İkinci olarak, tezkerre kararına anlam kazandıracak gelişmeyi sağlayarak, yani emperyalist efendilerden Güney Kürdistan'a hareket izni koparmayı başararak, böylece Kürt halkının özgürlük mücadelesini bastırmayı şu sıra tüm öteki sorunları içinde en öncelikli sorun olarak gören amerikancı generalleri tatmin etti, bu gelişme üzerinden onlarla ilişkilerini yumuşattı ve hatta geliştirdi. Ardından bunun bir uzantısı olarak, ilk hava hareketi ile aynı günlere denk gelecek biçimde "Ergenekon Operasyonu" bombasını patlattı. Bu gerçekte tam bir sis bombası idi; zira operasyon yalnızca Susurluk süreci içinde yıpranmış ve "ulusalçı" denilen anti-amerikan kesimlerle flörtleri göze batar hale gelmiş bazı devlet yetekçilerini hedef aldığı halde, olup bitenler kamuoyuna ve kitlelere şu sıralar "ergenekon" olarak kodlanan kontrgerillanın tasfiyesi olarak sunulmaya çalışıldı. Böylece, ABD ile Kürt halkına karşı kurulmuş yeni cephenin bu doğal yan sonucu, devletin tam merkezinde duran amerikancı-natocu karanlık kirli örgütlenmeden devletin arındırılması olarak yutturulmak istendi. Dinci parti bununla iki sonucu bir arada elde ediyordu. Hem gerçek kontrgerillanın üstünü örtmeyi başararak generaller de içinde düzenin tüm efendilerini memnun ediyordu, hem de "ulusalçı" söylemle kendisine muhalefet edenlerden tetikçi bazı öğeleri içeri tıkararak güç gösterisi yapmış oluyordu.

Yeni yıla girişle birlikte burjuva gericiliğinin dinci odağı buna yeni bir hamle eklemeye girişti. Üstelik laiklik-irtica didişmesi içinde son yılların en hassas sorunlarından biri haline gelerek kendi dar sınırlarını çoktan aşmış türban meselesi üzerinden. Bu önemli çıkışta yanına faşist partiyi de alması dinci partinin ilk avantajı, ordunun suskunluğu ikinci ve bu suskunluğun burjuva gericiliğinin laik kanadında yarattığı kargaşa ve moral bozukluğu, üçüncü avantajı oldu. Ardından Güney Kürdistan'a Amerikan izni ve desteği ile yapılan kara hareketinin tam bir fiyaskoya dönüşmesinin ordu ile ordunun siyasal sahnedeki uzantısı muhalefet partilerini birbirine düşürmesi geldi. Bu, dinci parti için yeni bir çifte avantaj oldu; zira böylece hem karşıt cephe kendi içinden çatlamıştı, hem de bu arada utanç verici fiyaskonun siyasal sorumluluğundan kolayca sıyrılmıştı.

Fakat öte yandan, anayasal değişikliğe rağmen türbana ilişkin yeni düzenlemenin hayata geçirilememesi, burjuva gericiliğinin laik cephesinin direnme gücü ve olanaklarını, ve hem de tersinden, dinci partinin gücünün hala da belli sınırları olduğunu ortaya koymuş oluyordu.

Dinci partinin gücü ve pervasızlığı nereden geliyor?

Dinci partinin 22 Temmuz'dan beri birbirini izleyen bir dizi hamle yapması onun artık hükümet olmaktan öteye bir iktidar gücü olmaya soyunduğunu, devleti adım adım ele geçirmeye, bunun bir parçası olarak idari, hukuksal ve siyasal yapıyı kendine uyarlamaya, toplum yaşamına buna uygun bir şekil vermeye çalıştığını gösteriyor. Büyük burjuvazinin etkin bir bölümünün yanısıra ordu ile bürokrasinin önemli bir kesimi ile parlamentodaki ana muhalefetin hala da laik düzen bekçisi olarak orta yerde durduğu koşullarda dinci partinin buna cüret edebilmesi, onun gelinen yerde bu gücü artık kendisinde görmesinden geliyor ve bu çok temelsiz bir inanç da değil kuşkusuz.

Halen dinci partiyi güçlü kılan ve gitgide de güçlendiren bir dizi etken var. Bunların başlıcalarını şöyle sıralamak mümkün:

Herşey bir yana, dinci parti bugün tek başına hükümet kurabilecek düzeyde güçlü bir oy desteğine ve dolayısıyla parlamento çoğunluğuna sahip. Demokrasi adı altında sürdürülen parlamenter oyunun biçimsel kuralları uygulamada kaldığı sürece, bunun her şeye rağmen önemli bir avantaj ve politik güç ifadesi olduğuna kuşku yok. Dahası biçimsel parlamenter kuralların dışına çıkmadığı sürece dinci partiye burjuva siyaset sahnesinin içinden etkili bir alternatif çıkarabilmenin olanağı da halen yok ve görünür bir gelecek için de olacak gibi görünmüyor. Parlamenter burjuva muhalefeti derin bir iflası yaşamaktadır ve kitlelerin geniş kesimleri nezdinde

yeniden itibar kazanabilme şansından yoksundur.

İkincisi, parlamenter çoğunluk ve tek başına hükümet kurabilme olanağı, dinci partiyi bir bütün olarak teknelci büyük burjuvazi için bugün vazgeçilmez kılıyor. Zira 5 yılı aşan icraatı ile bir bütün olarak büyük burjuvazinin ihtiyaç duyduğu her türlü emek düşmanı önlemi alabildiğini ve her türden sosyal saldırıyı gerçekleştirebileceğini kanıtlamıştır, her yeni icraatı ile kanıtlamaya da devam etmektedir. Salt bu açıdan bakıldığında burjuvazinin hiçbir kesimi ondan şikayetçi değildir, tam tersine azgın ve kurnalsız bir sömürü ve yağma için bugünün koşullarında dinci parti burjuvazinin tümü için gerçekte vazgeçilmezdir.

Üçüncüsü ve elbette önem bakımından gerçekte birincisi, emperyalizmin halen sürmekte olan desteğidir. AKP emperyalist efendilerin her alandaki istem ve beklentilerine en iyi biçimde yanıt vermeye çalışarak bu desteği almak ve korumaya çalışmaktadır. İç iktidar didişmesi onu bu konuda daha titiz davranmaya, emperyalizmin desteğini koruyabilmek için bir dediğini ikiletmemeye yöneltmektedir. Dinci parti çok iyi bilmektedir ki, emperyalizm desteğini çektiği andan itibaren düşüşü hızlı ve kaçınılmaz olacaktır.

Dördüncüsü, sırtını dayadığı özel teknelci gruplardan alınan güçtür. AKP bugün bir bütün olarak işbirlikçi büyük burjuvazinin çıkarlarına hizmet ediyor olsa da, bu onun burjuvazinin bir kesiminin (son 30 yıl içinde palazlanan ve bugün artık etkili bir teknelci sermaye kesimi haline gelen dinci ya da muhafazakar Anadolu büyük burjuvazisi) özel çıkarlarını da temsil ettiği gerçeğini değiştirmez. Nitekim siyasal sahnede laiklik-şeriatçı kutuplaşması adı altında olup bitenler, gerçekte teknelci büyük burjuvazinin iki ana grubunun sömürü ve yağmada daha etkin bir konum elde etmek için yürüttükleri bir iç iktidar mücadelesinin siyasal yansımalarından başka bir şey değildir. AKP'nin arkasında bugün özel bir güçlü teknelci sermaye kesimi vardır ve tam da bu sayede bu kesim günden güne daha da güçlenmekte, bu durum başta TÜSİAD olmak üzere geleneksel teknelci sermaye kesimlerini gitgide daha çok rahatsız etmektedir. Fakat öteki kesim de elde ettiği politik avantajlara dayanarak iktidarda daha etkin bir konum kazanmak üzere halen hırsla yüklenmektedir. Türkiye'de dinsel gericiğin feodal, yarı-feodal öğeler ile geleneksel orta burjuva katmanlara dayalı olarak sistemin eteğinde ve büyük burjuvazinin uyumlu bir eklentisi olduğu dönem artık geride kalmıştır. Bu kesim içinden güçlü teknelci gruplar çıkarmıştır ve bunlar devlete hakim olmak ve topluma kendi iktidar mevzilerini güçlendirecek biçimler vermek çabasıdadırlar. AKP bunun taşıyıcısıdır ve kendine özgü sınıfsal gücü aynı zamanda buradan gelmektedir. Özetle dinsel gericiğin artık egemen burjuva gericiliğinin kitleleri denetim altında tutmakta yararlandığı bir yan eklentisi değil, fakat sistemin etkin ve asli bir öğesidir, giderek de hakim öğe olmak isteği ve çabası içindedir.

Beşincisi, dinci partinin beş yılı aşkın bir süredir tek başına hükümet ediyor olmasının ve çok daha uzun süreden beridir başta büyük kentler olmak üzere

belediyelerin büyük bir bölümünü elinde tutuyor olmasının ona sağladığı muazzam kadrolaşma olanağıdır. Dinci parti devleti ele geçirmede sanıldığından da büyük bir başarı sağlamıştır. Bugün hükümet ve meclisin ötesinde, cumhurbaşkanlığı, polis teşkilatı, bürokrasinin önemli bir bölümü, YÖK ve üniversitelerin kayda değer bir bölümü, medyanın önemli bir bölümü dinci partinin elinde ve hizmetindedir.

Altıncısı, dinci partinin köklü bir örgütsel gelenekten gelmesi ve oy desteğinin ötesinde güçlü, bilinçli, hırslı, gayretli ve özgüveni giderek artan bir kadrosal ve kitlesel güce sahip olmasıdır. Bu onu belki bir ölçüde MHP hariç tüm öteki alışılmış burjuva parlamenter partilerden ayıran önemli bir yanı ve üstünlüğüdür. Buna, hemen tümü de bugün dinci parti etrafında saf tutmuş ve onun başarısını kendi başarıları olarak gören her türden şeriatçı tarikat ve cemaat örgütlenmesi de dahildir.

Nihayet yedincisi, onun bugün düzenin en büyük başağrısını oluşturan Kürt sorunu kapsamında sahip olduğu özel üstünlüktür. Dinci parti Kürdistan'ın halen en büyük partisidir, Kürt burjuvazisinin, toprak sahiplerinin, aşiret reislerinin, tarikat şeflerinin önemli bir bölümü, Kürt büyük burjuvazisinin ise hemen tümü bu partiyi desteklemektedir ve onun saflarında örgütlüdür. Bu bugünün koşullarında ve Kürt sorunu çerçevesinde, dinci partiye düzen içinde ayrı bir güç ve ayrıcalık da sağlamaktadır. Kürt halkının yeminli düşmanları olan generaller bile halen bu açıdan dinci partiyi sorunun denetim altına alınıp bastırılmasında önemli bir olanak olarak görmektedirler.

Bütün bu üstünlük, avantaj ve olanakların bileşkesi olarak ortaya çıkan çok önemli sınıfsal, siyasal ve idari güç dinci partiyi 22 Temmuz'dan beri daha atak davranmaya, devleti ele geçirmek, toplumsal ve kültürel yaşamı kendine göre yeniden düzenlemek üzere bir dizi hamle yapmaya yöneltmiştir. Bu çabalar onun alışılmış türden bir hükümet partisi olmaktan öteye bir iktidar partisi olmaya ve öyle davranmaya yönelmesi anlamına gelmektedir. Rejim krizini yaratan, ağırlaştırılan ve süreklileştiren tam da bu yöneliştir.

Çatışmanın yeni aşamasının anlamı ve gözler önüne serdikleri

Bu yönelişin bir yerde aynı çapta bir karşı girişime yolaçması kaçınılmazdı ve kapatma davası tam da bunun ifadesi olmuştur. Bu da kendi yönünden son derece cüretli bir girişimdir ve dinci partinin gösterdiği tepkiler bunu ayrıca doğrulamaktadır.

Kapatma davasının esası yönünden siyasal bir girişim olduğuna kuşku yok. Fakat zaten gitgide sertleşen çatışmanın taraflar yönünden hukukla yakından uzaktan bir alakası da yok. Hukuk kılıfı burada meşruiyet kaygısından öte bir anlam taşımamaktadır ve çatışmanın sertliği ölçüsünde bu kılıfı minareye uydurmak olanağı da artık kalmamıştır, her iki taraf yönünden de. Burjuva gericiğinin sözde laik cephesi 22 Temmuz'dan bugüne dinci partiye siyaseten katlanıyordu, bugün ona karşı kapatma davası da siyaseten açılmış bulunmaktadır.

Tersinden dinci parti de hukuksal değil tümüyle siyasal bir zeminden kendini savunmaktadır (ve

yandaşı medya bunu tüm açıklığı ile de dile getirmektedir). Kapatma davasını bloke etmeye yönelik anayasa değişikliği girişimleri bunun ifadesidir (sözde "hukuk"un kaba bir siyasal müdahale ile zorlanmasına çarpıcı bir örnek). Aynı şekilde son günlerin yeni "Ergenekon Operasyonu" tümüyle siyasal bir saldırdır ve dinci partinin pervasızlığını olduğu kadar zayıflığını da gözler önüne sermiştir. Bir güç gösterisi halinde gerçekleştirilen ve dinci medyada geleneksel düzen medyasını aratmayan rezillikte bir cadı kazanı halinde kaynatılan bu operasyon, birkaç tanınmış şoven "ulusal solcu"yu, ardından ise tümüyle

Perinçekçi partiyi hedef almıştır. Bu AKP payına eşeğini dövmeyenin semerini dövmesinden başka bir anlama gelmemektedir için aslında. Zira Perinçekçi parti ile Cumhuriyet gazetesi düzen içi çatışmanın odak değil fakat yalnızca kenar güçleridir, çatışmanın sonucu üzerinde esasa ilişkin bir etkide bulunma gücünden ve olanağından da yoksundurlar. AKP'nin kendisine cepheden yönelen bir kapatma davasına böyle yan güçler üzerinden yanıt vermesi, bir yanıyla görünürdeki tüm cüretine rağmen gerçekte ihtiyatlı davranmak zorunda olduğunun, öte yanıyla da elde ettiği tüm güce rağmen bu gücün

hala da rejimin yerleşmiş dengeleri içinde bir sınırı bulunduğunun, dolayısıyla zayıflığının bir göstergesidir.

Zayıflık bundan da ibaret değildir. Bu operasyonun gerçekleştirilmesi tarzı ve özellikle de ona dinci ve AKP yanlısı basında eşlik eden kampanyanın niteliği, AKP'nin mayasındaki kirli, zorba ve her türlü ahlaki değerden yoksun rezil yönü gözler önüne sermiştir. Bu çerçevede pek de hayırlı bir gelişme olmuştur. AKP, burjuva gericiğinin etkili bir odağı olarak kendi düzenini kurmak gayretindedir ve bu uğurda her yolu mübah görebileceğini kanıtlamış durumdadır.

Öte yandan çatışmanın bu son evresi, güçler dengesindeki belirli kaymaları da daha açık görülür hale getirmiştir. Bunlardan ilki TÜSİAD'ın tutumudur. TÜSİAD üzerine büyük gürültüler koparılan ve emperyalist merkezlerde anında tepkiye konu olan kapatma davasına biçimsel bir tepki vermekte bile gecikmiştir ve kuşkusuz bu anlamlı davranışı nedensiz değildir. Öte yandan, halen TÜSİAD'ın medya alanındaki sözcüsü durumundaki Aydın Doğan Grubu hem son "Ergenekon Operasyonu"na kısmen tutum olarak ve hem de kapatma davasını bloke etmeye yönelik anayasal düzenlemeleri "hukukla oynama" sayarak, AKP'ye karşı bir tutum ortaya koymuştur.

Bu, icraatının ilk beş yılı yaklaşan döneminde AKP'nin hizmetinden tepe tepe yararlanan ve büyük kârlar devşiren büyük burjuvazinin bu geleneksel kesiminin gelinen yerde dinci partinin devlete egemen olma girişiminden artık rahatsızlık duymaya başladığının bir göstergesidir. Sömürü ve saldırı politikalarını hayata geçirmek sözkonusu olduğunda AKP onlar için hala da vazgeçilmezdir ve bugünün

koşullarında alternatifi de yoktur, bunu yineliyoruz. Fakat onlar dinci partinin 22 Temmuz'dan beri sergilediği girişimlerden de rahatsızdırlar ve belli sınırları aşmaması gerektiği konusunda hassastırlar. Bu sınırların aşılmasının, yaratacağı öteki sorunların ötesinde, AKP'yi özel biçimde arkalayan yeni yetme teknelci gruplara sömürü ve yağmada özel avantajlar kazandıracığının ve kendi durumlarını ise zora sokacağını bilincindedirler. Halen de çatışan tarafların üzerinde durmaya, tarafları uzlaşmaya ve gerilimi yatıştırmaya çağırarak üst hakemlik konumun korumaya çalışsa da, gerçekte TÜSİAD giderek bu çatışmaya belirli bir ağırlık koymak eğilimindedir. Dinci partinin pervasızlığı onu buna gitgide daha çok zorlamaktadır.

Öteki bir gelişme ABD ile ilişkiler üzerinden yansıyanlardır. ABD emperyalizmi halen dinci partiye sahip çıkıyor ve son kapatma hamlesi karşısında ona açık biçimde destek veriyor. Bunun gerisinde, dinci parti hükümetinin emperyalist merkezlerin istemlerini ikilememesinin ötesinde, şu dönem ABD için en öncelikli olan bazı hassas konularda onunla uyuma önem vermesi vardır. Şu sıra bunların başında ise Afganistan'a asker gönderme sorunu var. Afganistan'da işlerin sarpa sarması ve ek asker gönderememe sorununun halen NATO bünyesinde önemli bir krize dönüşmesi, konunun ABD için taşıdığı önemi göstermektedir. Kapatma davası sonrasında ve Dick Cheney ziyareti öncesinde, Genelkurmay'ın karşı açıklamalarına rağmen hükümetin ek asker gönderilebileceğini açıklaması, 5 Kasım mutabakatının gereği olduğu kadar iç çatışmanın bu yeni hassas evresinde emperyalist efendinin desteğini güçlendirmeye yönelik bir çıkış da olmuştur. Nitekim etkili emperyalist basın organlarında karşılığını bulmakta da gecikmemiştir, kapatma davasına karşı "başyazılar" peşpeşe yayınlanmıştır. Ordu şimdilik bunu "devlet politikası"na dayanarak savuşturmaya çalışmış olsa da, sorun halen ortada durmaktadır. "Devlet politikası" Afganistan'a gönderilecek asker karşılığında ABD'den

Güney Kürdistan konusunda daha açık bir taviz gerektirmekte, fiyaskoya dönüşen operasyonun da gösterdiği gibi ABD ise bu konuda henüz beklenen düzeyde rahat davranmamaktadır. Hükümetin Afganistan çıkışının zayıf yanı da bu olmuştur, fakat sonuçta bu sorundan dinci parti kendince yararlanmış, emperyalist merkezlerin desteğini güçlendirmiştir. Ayrıca kendileri de aynı emperyalist merkezlerin

denetiminde olan laik cehpeyi açmaza da almıştır.

Yeni "Ergenekon Operasyonu"nun salt AB ve ABD karşıtı öğelere yöneltilmesi bir öteki açmaza alma taktiği olarak gerekli başarıyı sağlamıştır. Zira hem devlette yuvalanmış çetelere yönelme aldattıcı söylemi ile karşı tarafı zan altında bırakmış, fakat hem de işi anti-amerikan bir çevreyle sınırlayarak hareketsiz kalmasını sağlamıştır. Bu, haliyle emperyalist merkezleri dinci parti lehine ayrıca memnun etmiştir. Olayların seyrinin de gösterdiği gibi son operasyon tümüyle ABD ve AB karşıtı çizgideki Perinçekçi İP'i

vurmuştur ve "kızıl elma" ittifakının bazı güçsüz bileşenleri dışında, iç dalaşmanın öteki tarafı bunu hiç de sorun etmemiş, dahası sadık amerikancılar olarak bundan örtülü bir memnuniyet bile duymuştur.

Durum halen budur ve şu son karşılıklı hamlelerinin akibetine göre çatışma yeni biçimler içinde sürecektir. Bugünkü koşullarda çatışmayı daha belirgin biçimde yatıştırabilecek en etkili gelişme, dinci partinin geri çekilmesi ve ilk beş yıllık icraatı sırasında olduğu gibi belli sınırları aşmaması olabilir ancak (ki bu ona anında TUSİAD'ın tam desteğini kazandıracaktır). Dinci partinin işinin bir başka biçim içinde zamanla bitirilmesi anlamına gelecek bu türden bir geri çekilme ise halen çok olanaklı görünmemektedir.

İç dalaşmanın sosyal mücadeleye etkisi ve devrimci sınıf çizgisi

Sınıf ve kitle mücadelesinin zayıf, devrimci hareketin etkisiz olduğu bir aşamada burjuva gericiliği içindeki bu türden bir çatışmanın sosyal mücadeleye etkisi haliyle büyük ölçüde negatif olmaktadır. Oysa farklı koşullarda bu durum rejim bunalımını derinleştirmenin önemli bir olanağı olabilir. Halen, yaşanan çatışma rejimi, onun başta parlamento, yargı ve ordu olmak üzere temel kurumlarını kendi içinde ne denli itibardan düşürüp yıpratırsa yıpratır, sonuçta emekçi kitleler aldatıcı argümanlarla bu çatışmanın bir biçimde tarafı haline getirilebilmekte, böylece sosyal mücadeleye ket vurulabilmektedir. Son çatışmanın son yılların en önemli işçi-emekçi eylemleri çıkışının üzerine gelmesi ve onu bir süreliğine de olsa hızla gündemin dışına itmesi, bunu çok somut olarak ayrıca göstermektedir. Aynı şekilde son yılların en dirençli, militan, geniş katılımlı ve içeriği yönünden de anlamlı Newroz çıkışı, bunun rejimi zorlayacak politik etkisi, önemli ölçüde gericiliğin iç didişmesinin gölgesinde kalabilmiş, böylece yaratabileceği politik etkiyi sınırlayabilmiştir.

Yine de sınıf ve kitle hareketinde son ayların birbirini izleyen olumlu çıkışlar, özellikle işçi sınıfı içinde belirtleri gitgide artan ve umut vaadeden hareketlenmeler, rejim içi çatışmanın emekçilerin bilincinde yarattığı tozu dumana dağıtmanın, rejim zaafiyeti ortamında kitle hareketine daha etkili çıkışlar yaptırabilmenin temel önemde bir olanağı olarak duruyor önümüzde. Çatışmalı ortamın kızıştığı bir aşamada, hükümetin kitle hareketinin güçlü çıkışını hesaba katmak ve elbette bir gerici manevra olarak sosyal güvenlik konulu son saldırı yasasını bir süreliğine geri çekmek zorunda kalması da kendi sınırları içinde buna bir göstergedir.

Tüm bu olanakları devrimci bir zeminde ve yönde değerlendirebilmenin temel koşulu, düzen içi çatışmanın tümüyle üstünde ve karşısında bir devrimci konum ve tutum içinde olabilmektir.

Şaşmaz biçimde devrim hedefine dayalı bir devrimci stratejik çizgiye sahip olmanın ötesinde, bunun bugün için temel önemde bazı taktik gerekleri var. Bunların başlıcalarını şöyle sıralamak mümkün:

İlkin, çatışmanın yarattığı toza dumana rağmen ve bunun tuzağına düşmeksizin devrimci sınıf mücadelesinin asli gündemleri üzerinde yoğunlaşmak, bunları öne çıkarmak ve böylece emekçilerin dikkatlerini kendi asli sorunları ve çıkarları üzerinde toplamaktır gerekli olan. Kendi gündemlerinin gericiliğin iç çatışmasının gölgesinde kalmasını engelleyebilmek, içinden geçmekte olduğumuz evrede ilerici-devrimci hareketin en önemli taktik başarısı olacaktır.

İkincisi, bu çatışmada taraflardan birinden birine hiçbir biçimde herhangi bir olumlu misyon atfetmekten, bunun sonucu olarak taraflardan birine

karşı şu veya bu biçimde ya da ölçüde hayırhah bir zayıflık sergilemekten özenle kaçınmaktır. Önümüzdeki çatışma işbirlikçi büyük burjuvazinin iki kılığı arasında geçmektedir. Taraflar aynı ölçüde emeğe ve özgürlüğe düşmandırlar, aynı ölçüde emperyalizmin ve siyonizmin hizmetindedirler, aynı ölçüde devrimin ve sosyalizmin yeminli düşmanlarıdır. Tüm kanatlarıyla burjuva gericiliği bu çatışmanın en sert anlarında bile işçi sınıfına, emekçilere ve Kürt halkına yönelik saldırılarını kesintisiz olarak sürdürmekte, dahası iç çatışmanın tozu dumana rağmen bu konuda açıktan ya da örtülü olarak dayanışma içinde hareket etmektedirler. Devrimci tutum bu çatışmanın üstünde ve tam karşısında olmak, çatışmadan devrimci amaçlarla yararlanmak, ama bunu hiçbir biçimde çatışan taraflardan birinden birine karşı en ufak bir zayıflık ya da hayırhah tutum sergilemeden yapabilmektir.

Üçüncüsü, çatışmanın taraflarının emekçileri yanlarına çekmek üzere kullandıkları sahte argümanların yine emekçiler içinde etkili bir teşhirini yapmak, bunu genel devrimci siyasal çalışmanın kendiliğinden etkilerine

bırakmaksızın özel bir kaygı ve iş haline getirebilmektir. Bu çerçevede, örneğin özgürlükler alanını geliştirmek ya da devleti çetelerden arındırmak aldatmacasına karşı dinci partinin ya da çağdaş ilerici değerlerin ve laikliğin savunuculuğu aldatmacasına karşı amerikancı generaller etrafında saf tutanların maskesini indirmek büyük önem taşımaktadır.

Dördüncüsü, bu çabayı daha etkili kılabilmek için, bugün burjuva gericiliğinin çatışan kliklerinin karşılıklı olarak istismar ettiği konularda devrimci programın kendi taleplerini öne çıkarmak ve etkili bir ajitasyonun konusu haline getirmek gerekir. Örneğin özgürlükleri genişletmek adı altında dinsel gericiliğe yeni alanlar açmak için gündeme getirilen gerici girişimlerin karşısına, "Sınırsız söz, basın, örgütlenme, gösteri ve toplanma özgürlüğü!", "Sıkıyönetim, Olağanüstü Hal, Anti-terör, İller İdaresi vb. tüm faşist yasalar iptal edilsin!", "Tüm çalışanlar için grevli ve toplu sözleşmeli sendika hakkı!", "İnkâr ve imhaya son! Kürt halkına özgürlük!", istemleriyle çıkılmalıdır. Dinci partinin devleti çetelerden arındırmak aldatmacasının karşısına "Açık-gizli tüm faşist-militarist örgütlenmelerin dağıtılınsın!" şiarı ile çıkılmalı ve bu çerçevede devletin tam kalbinde duran amerikancı-natocu kontrgerilla örgütü ile JİTEM çetesi özel bir hedef haline getirilmelidir. Aynı şekilde kendini çağdaş ilerici değerlerin temsilcisi ve laikliğin bekçisi olarak sunan burjuva gericilik odağının karşısına temel demokratik istemlerin yanısıra özellikle laiklik konusunda gerçek devrimci-demokratik istemlerle çıkılmalıdır. Gerçek bir "inanç ve vicdan özgürlüğü!" isteminin yanısıra, laiklik konusunda şu temel demokratik istemler ileri sürülmelidir: "Din ve devlet işleri tam olarak ayrılmalı", "Diyabet Teşkilatı dağıtılınsın!", "Devletin dinsel kurumlara her türlü yardımına son verilsin!", "Gericilik yuvası tarikatlar ve cemaatler dağıtılınsın!", "Her türden mezhepsel ayrıcalıklara ve baskılara son verilsin!" vb.

Beşincisi, tam da burjuva gericiliğinin iç çatışmasının alevlendiği bir evrede ilerici-devrimci güç ve eylem birliğini her zamankinden daha çok

önemsemek, daha güçlü tutmaktır. Bu, bugünkü koşullarda taktik devrimci görevlerin az-çok başarıyla üstesinde gelebilmenin zorunlu koşullarından biridir. Son gelişmelerin basıncıyla da olsa Kürt hareketinin bir süredir sergilediği olumlu eğilim de bu çerçevede önemli bir imkandır.

Öte yandan, burjuva gericiliğinin iç çatışmasından da yararlanarak devrimci alternatifi gerçekten güçlendirebilmek için bu çatışmanın taraflarına bakışta doğrudan ya da dolaylı olarak herhangi bir zaafa düşmemek özel bir önem taşımaktadır. Yazık ki solun bazı kesimleri bu açıdan halen belli zaafar içindedirler. Laikliğin savunusu adına burjuva gericiliğinin bir kesimiyle belli-belirsiz flörte eğilim duyanlar olduğu gibi, özgürlükleri savunmak adına örneğin türban sorununda dinci gericiliğin yedeğine düşebilenler de olmaktadır. Kürt hareketi ise, soruna

salt ulusal sorun üzerinden bakmanın

getirdiği bir tek yanlılık ve faydacılıkla, bu açıdan daha belirgin bir zaafiyetin temsilcisidir ve gücü ölçüsünde bunun solun bir kesimi içinde yayılmasının kaynağıdır da. Solun farklı kesimlerinde kendini farklı biçimler içinde gösteren bu türden ilkesiz-opportunist eğilimlere karşı sistemli bir mücadele, dönemin devrimci görevlerini devrimci bir çizgide

omuzlayabilmenin ve burjuva gericiliğinin iç çatışmasından devrimci amaçlarla yararlanabilmenin bir başka zorunlu koşuludur.

Bütün bunlara, gerçekte temel önemde teorik-stratejik bir anlamı ve önemi olan, ama tam da bu nedenle bunu her taktik evrede de tüm yakıcılığı ile hissettiren son bir nokta eklenebilir. Halen Türkiye'de gittikçe ağırlaşmakta olan bir rejim krizi var ve bunun üzerine her an dünyadaki muhtemel çöküntünün de bir uzantısı olarak ağır bir ekonomik krizin binmesi beklenmektedir. Nitekim tam da bu nedenle devrimci ve reformist kanatlarıyla Türkiye solunda da şu sıra kriz üzerine tartışmalar öne çıkmaktadır. Krize devrimci hazırlığın belirleyici önemde bir yanı devrimci program ve strateji sorunuysa, öteki bir yanı devrimci sınıfsal dayanak sorunudur. Biz ise işte sorunun bu ikinci yönüyle ilgiliyiz şu an. Sınıfı dışı ya da küçük-burjuva gelenekleri genetik denecek ölçüde güçlü Türkiye solu, rejim krizinin ya da kapitalist iktisadi krizin karşısına ancak sınıfsal bir dayanak ile çıkılabileceğini, bu olmadığı sürece en zor, en bunalımlı dönemlerinde bile rejimin kılına bile dokunulamayacağını artık anlamak zorundadır. Bugünün Türkiye'sinde bu sınıfsal dayanak temelde ve esas olarak işçi sınıfıdır. Emekçilerin tüm öteki kesimlerini az çok başarılı bir biçimde mücadeleye çekmek, devrimci bir çizgide yönlendirebilmek için bile bu sınıfa dayanmak olmazsa olmaz koşuldur. Krizlerin gelip çattığı evre bunun için gerçekte çok geç bir aşama olsa da devrim ve krize devrimci bir alternatif geliştirme iddiasında az-çok ciddi her devrimci akım eldeki güç ve imkanlarının ifade uygunsu onda dokuzuyla mutlaka sınıf çalışmasına yüklenmek zorundadır. Bu yapılmadığı sürece krize devrimci hazırlık üzerine edilen her söz boş ve maddi karşılığı olmayan bir söylemden öteye gidemeyecektir. Krizleriyle devrevi olarak tarihsel iflasını da ilan eden kapitalist düzenin ve burjuva sınıfının karşısında değil zafer kazanmak bir parça varlık gösterebilmek bile ancak bu alandaki başarıyla orantılı olabilecektir.

(Ekim, Sayı: 251, Mart 2008, Başyazı)

Direnen İşçilerle Dayanışma Etkinliği...**“İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!”**

Ankara'da sınıf dayanışmasını büyütmeye hedefiyle BDSP olarak düzenlediğimiz direnen işçilerle dayanışma etkinliği 30 Mart günü Ekin Sanat Tiyatrosu'nda gerçekleştirildi. Sermayenin sosyal ve iktisadi yıkım saldırılarının yoğunlaştığı, kölece çalışma koşullarının katmerleştiği, sınıfın örgütlü güçleri üzerinde baskı ve zorun tırmandırıldığı bir dönemde Ankara'da yaptığımız dayanışma etkinliği, sınıfın direngen unsurlarını yan yana getirmek ve ortak bir mücadele hattı örmek açısından önemli bir adım olmuştur.

Güçlü bir ön hazırlık, coşkulu bir etkinlik!

Ankara toplamında güçlü bir ön hazırlığa konu ettiğimiz dayanışma etkinliği program akışından içeriğine, salonun düzenlenmesinden coşkusuna bütünlüklü bir atmosferde gerçekleştirildi.

Etkinliğin içeriğine uygun bir şekilde düzenlenen salonda, “İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!”, “Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!”, “Yaşasın sınıf dayanışması!”, “Tutuklu sendikacılar serbest bırakılsın!”, “Grevli toplu sözleşmeli sendika hakkı!” şiarlı BDSP pankart ve ozalitlerinin yanı sıra “Çete değil işçiyiz, örgütlüyüz güçlüyüz!” şiarlı TÜMTİS pankartı, “Tega, TÜMTİS, tersaneler, yaşasın sınıf dayanışması!” şiarlı TEGA grevini ve tersane sürecini konu alan afiş ve ozalitler yer aldı. Salonun girişinde direnişteki işçilerle dayanışma standının yanı sıra Eksen Yayıncılık stant açtı.

İlk olarak sahneye, programın sunumunu gerçekleştirmeleri için, Sincan Organize Sanayi'nde kurulu Akdaş döküm fabrikasında kölelik koşullarına karşı örgütlenme çalışması yürütmelerinden dolayı işten atılan devrimci işçiler davet edildi. Ardından “Türkiye işçi sınıfına selam/ Selam yaratana/ Tohumların tohumuna/Serpilip gelişene selam!” dizeleriyle birlikte program başlatıldı. Katılımcılar sınıfın devrimci programından alınan güç ve işçi

direnişlerinin verdiği coşkuyla selamlandıktan sonra sınıf mücadelesinde şehit düşenler için saygı duruşu gerçekleştirildi. Ardından “devrim şehitleri ölümsüzdür!” sloganı atıldı.

Ardından etkinliğin açış konuşmasını yapmak üzere BDSP temsilcisi kürsüye davet edildi. Son dönemde sermayenin gerçekleştirdiği kapsamlı saldırılara değinen BDSP temsilcisi, bu saldırılar karşısında sınıf hareketinin mevcut dağınıklık ve örgütsüzlük tablosunu anlattı. İşçi sınıfının büyük mücadeleler sonucu kazandığı hakların gasp edilmesine ve sınıf örgütlülüklerine yönelik gerçekleştirilen saldırılara karşı sınıf dayanışmasının önemini vurguladı. “Sermayenin topyekûn saldırıları karşısında topyekûn bir direniş hattı örmek hepimiz için güncel bir sorumluluk olarak önümüzde durmaktadır.” diyen temsilci, “biz kazanacağız, işçi sınıfı kazanacak, dünya emeğin olacak” sözleri ile konuşmasını tamamladı.

BDSP'nin hazırladığı “Tarih sınıfı iktidara çağırıyor” isimli belgesel gösteriminin ardından alkışlar eşliğinde “İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!” sloganı atıldı.

Acarer, SCT Turbo, Şahin Motor , Tega: Metal işçilerinin sesi Ankara'da!

Belgeselin ardından, alkış ve sloganlar eşliğinde, başta TEGA olmak üzere metal sektöründe yaşanan gelişmeleri anlatmak üzere Birleşik Metal-İş Sendikası İç Anadolu Şubesi Örgütlenme Uzmanı Uğur Tozlu kürsüde yerini aldı. Tozlu, Acarer greviden Şahin Motor direnişine, SCT Turbo'dan TEGA'ya, yaşanan grev süreçlerine dair geniş bir sunum gerçekleştirdi. Özellikle TEGA sürecinin önemine vurgu yapan Tozlu, “Bugün TEGA'da yaşanan grevin kazanımı aslında tüm OSB'deki işçilerin kazanımı olacaktır. Dolayısıyla bu grev sürecinde sınıf dayanışmasını güçlendirmek büyük

önem taşımaktadır. Sınıf dayanışmasının bir örneği olarak bugün bize bu kürsüyü açan BDSP'ye buradan bir kez daha saygı ve selamlarımı iletiyorum... Tüm baskı ve saldırılara rağmen SCT'de olduğu gibi TEGA'da da kazanacağız.” diyerek sözlerini tamamladı. Konuşmanın ardından salonda “TEGA işçisi yalnız değildir!”, “Sincan'a sendika TEGA ile girecek!” sloganları yankılandı.

TÜMTİS Genel Sekreteri Gürel Yılmaz sahneye davet edildiğinde ise, salondan “Çete değil işçiyiz, örgütlüyüz güçlüyüz!” sloganı yükseldi. Yılmaz, genel olarak işçi sınıfına yönelik saldırılara değindikten sonra TÜMTİS sürecini anlatan bir konuşma yaptı. TÜMTİS'e yönelik saldırının sınıfın örgütlenmesine yönelik bir saldırı olduğunu ifade etti. Bu saldırılar karşısında kendisini “solda” ifade eden kimi kurumların tutumunu eleştiren Yılmaz, “Sermayenin işçi sınıfının örgütlenmelerine yönelik saldırıları anlaşılabilir, fakat 'sol' adına politika yaptığını iddia eden güçlerin sermaye ile aynı yerden tutum alması kesinlikle anlaşılabilir bir durum değildir” dedi. 130 gündür patronların ve polisin hazırladığı uydurma gerekçelerle keyfi olarak tutuklulukları devam eden TÜMTİS yöneticilerinin serbest bırakılmasını talep eden Yılmaz, tüm bu saldırıların kendilerini yıldırılmayacağını söyledi.

Tersane işçilerinin sesi metal ve ambar işçilerine uzanıyor!

Etkinliğin ilk bölümünde son olarak Tersane İşçileri Birliği Derneği (TİB-DER) Başkanı Zeynel Nihadioğlu konuştu. “Biz kısaca 'cehennem' diyoruz tersanelere” diyerek sözlerine başlayan Nihadioğlu, konuşmasını tersanelerdeki çalışma koşullarını anlatarak sürdürdü. İş cinayetlerini tüm yalınlığı ile anlatan Nihadioğlu, burada yaşanan insanlık dışı uygulamaları vurucu bir şekilde ortaya koydu. Tersaneler cehenneminde yürüttükleri örgütlenme

faaliyetine yönelik saldırıları anlatarak, bugün TÜMTİS ve TEGA işçilerine yönelik saldırılar ile TİB-DER'e yönelik saldırıların işçi sınıfının örgütlenmesini engellemek için gerçekleştirildiğini ifade etti. Fakat sermayenin hiçbir saldırısının çalışmalarını engelleyemeyeceğini söyledi. Konuşmasının son bölümünde 1 Mayıs hazırlıklarını anlatan Nihadioğlu, "bu topraklarda greve çıkan ilk işçiler kızıl bayrakları ile birlikte tersane işçileri olmuştur. Sınıf mücadelesi tarihinde hep önemli bir yer tutan tersane işçileri olarak yine kızıl bayraklarımızı alarak 1 Mayıs alanlarında olacağız." dedi.

Etkinliğin ikinci bölümünde BDSP temsilcisi, etkinlik sürecine katkı sunan kurumların duyurusunu yaparak teşekkür etti. Yapılan konuşmanın ardından TEGA, TÜMTİS ve Tersaneleri konu alan bir slayt gösterimi gerçekleştirildi. Gösteri "İşçilerin birliği sermayeyi yenecek" sloganları ile sona erdi.

Ardından ÇHD adına konuşmasını yapmak üzere avukat Elvan Olkun kürsüye davet edildi. Olkun, işçilerin hak arama mücadelesinde örgütlülüğün önemine vurgu yaptı. ÇHD bünyesinde oluşturdukları "Sosyal ve Ekonomik Haklar Komisyonu" bünyesinde yürüttükleri çalışmalarını anlatarak, buna İzmir, İstanbul vb. kentler üzerinden yürüyen faaliyetlerinden örnekler verdi. ÇHD olarak kendilerinin işçilerin hak araması mücadelesinin yanında olduklarını belirterek konuşmasını tamamladı.

Katılımcı kurumların yaptığı konuşmaların ardından Mamak İşçi Kültür Evi Müzik Topluluğu sahnede yerini aldı.

Müzik dinletisinin ardından serbest kürsü bölümüne geçildi. Bu bölümde TÜMTİS işçisi, Ekim Gençliği temsilcisi, bir eğitim emekçisi ve işten atılan bir AKDAŞ döküm işçisi yer aldı. Özellikle TÜMTİS işçisinin konuşması salondaki coşkuyu artırdı.

TÜMTİS işçisi ve Akdaş Döküm işçilerinden iktidar çağrısı!

TÜMTİS işçisi, sosyal yıkım saldırılarından sendikal bürokrasiye, "aydınların" sınıf mücadelesine yönelik çarpık yaklaşımlarından mücadelenin farklı sorunlarına değinen bir konuşma gerçekleştirdi. Konuşmasını "sosyalizm" çağrısıyla bitiren TÜMTİS işçisi "bunu da ancak biz işçiler gerçekleştirebiliriz" dedi.

AKDAŞ dökümden atılan işçi arkadaş ise kendi deneyimlerini aktardı. Daha sonra işçileri iktidar mücadelesine çağırarak "işçi sınıfının iktidarını kuracağız" sözleri ile konuşmasını tamamladı.

Ekim Gençliği adına yapılan konuşmada, Kızıldere'den bugüne gençliğin devrimci mücadelesinden bahsedilerek Mahirler anıldı. Gençliğin her zaman işçi sınıfının mücadelesinin yanında olacağı vurgulanarak "gençlik olarak işçi sınıfının önderliğinde mücadele etmeye devam edeceğiz" denildi.

Etkinlik BDSP adına yapılan kapanış konuşması ile sona erdi. Konuşmada sermayenin topyekün saldırıları karşısında işçi sınıfının zincirlerinden başka kaybedecek hiçbir şeyinin olmadığı vurgulandı.

200 kişinin katıldığı dayanışma etkinliği işçi ağırlıklı bir katılımı gerçekleştirdi. Atılan sloganlar ve yapılan konuşmalar, başından sonuna salonda coşkulu bir atmosfer yarattı.

Özellikle TÜMTİS işçileri kitlelilikleri ve coşkuları ile dikkat çektiler. Yanı sıra Sincan OSB'den ve OSTİM'den işçiler, semtlerden emekçiler ve üniversite öğrencileri de anlamlı bir katılım gerçekleştirdiler.

BDSP / Ankara

Gençlik hareketinden...

"Katil polis üniversiteden defol!"

İstanbul Üniversitesi'nde devrimci, demokrat öğrencilere yönelik baskı ve saldırılar devam ediyor. 2 Nisan'da İÜ Edebiyat Fakültesi'nde Devrimci Gençlik tarafından gerçekleştirilmek istenen "30 Mart Kızıldere: Geçmiş hatırlamak, bugünü anlamaktır!" başlıklı etkinlik polis terörünün hedefi oldu. Etkinlik bitmek üzereken öğrencilere coplar ve sandalyelerle saldıran çevik kuvvet, çıkan arbede sonucu 26 öğrenciyi gözaltına aldı.

Bunu üzerine Edebiyat Fakültesi önünde biraraya gelen 100'ü aşkın öğrenci yaşanan saldırıyı protesto etti. Öğrenciler eylemde, "Tayyip'in polisi üniversiteden defol!", "AKP'nin copu dün işçiye, bugün öğrenciyeye!", "Baskılar bizi yıldıramaz!", "Gözaltılar serbest bırakılsın!" ve "YÖK kalkacak, polis gidecek, üniversiteler bizimle özgürleşecek!" dövizlerini açtılar.

İÜ Öğrencileri adına yapılan açıklamada, bu olayın İÜ'de yaşanan ilk saldırı ve gözaltı olmadığı, çevik kuvvetin üniversite içinde her etkinliğe müdahale ettiği ve öğrencileri gözaltına aldığı, geçen hafta da polisin ve faşistlerin ortak saldırısı sonucunda gözaltılıların yaşandığı ifade edildi.

Yürüyüş ve eylem boyunca "Gözaltılar, tutuklamalar, baskılar bizi yıldıramaz!", "Katil polis üniversiteden defol!", "Faşizme karşı omuz omuz!", "Beyazıt faşizme mezar olacak!", "Mahir, Hüseyin, Ulaş, kurtuluşa kadar savaş!", "Kızıldere son değil, savaş sürüyor!" sloganları atıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

İÜ SMYO: "SSGSS'ye hayır!"

İstanbul Üniversitesi Sağlık Meslek Yüksek Okulu'nda 1 Nisan'da "Parasız eğitim, parasız sağlık istiyoruz!" şiarlı çalışmamızı başlattık. İlk olarak anket çalışmasıyla başladık. Üniversitelerde yaşadığımız sorunları, SSGSS ile gasp edilen haklarımızı ve bunlara karşı ne yapabileceğimizi anketimizle tartıştık.

Yaptığımız tartışmalarda paralı eğitimin daha yakıcı bir sorun olduğu görüşü ağırlıktaydı.

Büyük çoğunluğu SSGSS Yasa Tasarısı'ndan habersizdi. Yasanın içeriğine ve sağlıkta yaşanan dönüşümün ne ifade ettiğine dair konuştuk. En çok sağlık ocaklarının kapatılacak olmasına tepki gösterdiler. Anket yaptığımız arkadaşlara hazırladığımız broşürlerden verdik.

İÜ SMYO Ekim Gençliği

ÇÜ burszedelerinden eylem!

Çukurova Üniversitesi'nde Seyhan Belediyesi'nden burs hakkı kazandıkları halde bursları gaspedilen öğrenciler, 27 Mart günü R1 Derslikleri önünde protesto eylemi gerçekleştirdiler.

Çeşitli gerekçelerle burs hakları iptal edilen onlarca öğrenci, yaptıkları başvurular ve görüşmelerde hep oyalamacı tutumlarla karşılaştılar. Bunun üzerine teşhir faaliyeti yürütmeye başladılar. 26 Mart günü okulun birçok fakültesine basın açıklamasına çağrı yapan afişler astılar.

27 Mart günü alkışlarla başlayan eylem, basın metninin okunmasıyla devam etti. Açıklamada, işçi ve emekçi çocuklarının üniversiteye gidebilmek için karşı karşıya kaldığı maddi ve manevi zorluklar anlatıldı.

Çukurova Üniversitesi / Ekim Gençliği

SBF'de ÖGB terörü

31 Mart günü SBF kantininde Devrimci Gençlik tarafından 30 Mart'ta Kızıldere'yi anma etkinliği gerçekleştirildi. Bir yıldır etkinlik ve eylemlere yoğun baskı anma etkinliği öncesinde de kendini gösterdi. Fakülteye asılan "Kızıldere son değil, savaş sürüyor!/Devrimci Gençlik" şiarı indirmek isteyen özel güvenlik ile öğrenciler arasında arbede yaşandı. Devrimci ve demokrat öğrencilerin net tutumu sonucu özel güvenlik pankarta müdahalede bulunamadı.

Ancak etkinlikten kısa bir süre önce yeniden saldırıya geçtiler. Sinevizyon gösterimi için asılan perdeyi söken özel güvenlik, küfürler ve tehditler savurarak öğrencilere saldırdı. Kantinde yaşanan arbedenin ardından etkinlik başlatıldı. Sinevizyon gösterimiyle başlayan, şiir dinletisiyle devam eden etkinlik sloganlarla son buldu.

Ekim Gençliği / Cebeci

Uludağ Üniversitesi'nde tutuklama

10 Mart günü üniversitemizde ellerinde demir çubuklu, plastik sopalı 70 kişilik bir faşist grup devrimci ve demokratlara saldırmıştı. Bu jandarma destekli saldırıyı protesto etmiştik. Okuldaki eylem sırasında jandarmanın saldırısı sonucu 67 arkadaşımız gözaltına alınmış ve ardından serbest bırakılmıştı. Ancak 9 arkadaşımız jandarma-savcı işbirliğiyle yeniden gözaltına alındı ve 2 arkadaşımız "Görevli memura mukavemet" ve "Devlet malına zarar vermek" iddiasıyla tutuklandı. Birçok arkadaşımız hakkında da arama izni çıkarıldı.

Baskılar, tutuklamalar bizi yıldıramayacak!

Ekim Gençliği / Uludağ Üniversitesi

İTÜ'de EG faaliyeti

Yeni dönemle birlikte faaliyetlerimizi İTÜ'ye de taşıyoruz. Geçtiğimiz hafta "Türban tartışması geleceksizliğin ve paralı eğitimin maskesidir! Gericilikten gericilik beğenmiyoruz! Paralı eğitime ve geleceksizliğe hayır!" şiarlı afişlerimizi ve aynı kapsamda gençliği kendi sorunlarına karşı mücadeleye çağırın bildirimimizi dağıttık.

27 Mart günü de afişlerimizi yemekhanede yaygın bir şekilde kullandık. Ayrıca "Kızıldere son değil, savaş sürüyor!", "ON'lar direngenliğin ve siper yoldaşlığının manifestosunu yazdılar!" şiarlı afişlerimizle Kızıldere katliamını gündemleştirdik. Yemek saatinde ise Ekim Gençliği masası açtık.

İTÜ / Ekim Gençliği

Edirne'de Tayyip protestosu

Edirne'ye Tayyip Erdoğan'ın gelmesini protesto etmek amacıyla 29 Mart günü Trakya Üniversitesi Öğrencileri olarak Edirne Postanesi önünde bir basın açıklaması gerçekleştirdik. Açıklamada AKP hükümetinin "icraatları" nı aktardık. Özelleştirmeler, SSGSS, hak gaspları, eğitimin ve sağlığın ticarileşmesi vb. üzerinden hükümetin saldırı politikalarını teşhir ettik.

Eylemde sık sık "Katil ABD işbirlikçi AKP!", "AKP halka hesap verecek!", "Sağlık haktır satılmaz!" sloganları atıldı. Ekim Gençliği, Edirne Gençlik Derneği, DGH, SGD tarafından örgütlenen eyleme çeşitli sendika temsilcileri de destek verdi. Eyleme yaklaşık 60 kişi katıldı.

Ekim Gençliği / Edirne

Genç-Sen faaliyetlerinden...

Bursa Genç-Sen Şube Kurulu toplandı...

Bir süredir hazırlıkları sürdürülen Bursa Genç-Sen Şube Genel Kurulu 30 Mart günü yapıldı.

Üniversitemizde hala devam eden devlet terörüne rağmen, yerel temsilciliğin bir an önce belirlenmesi gerektiği belirtilerek ön hazırlıktan yoksun bir Şube Genel Kurulu gerçekleştirildi.

Genel Kurul, Kızıldere direnişinin anlatıldığı kısa bir konuşma ve bir dakikalık saygı duruşunun ardından başladı. İlk olarak divan belirlendi. Ardından yerel sorunlar ve kullanılabilir araçlar tartışıldı. Bu kapsamda merkezden gelen merkezi anket önerisi de ele alındı. Üniversitede son dönemde yaşanan olaylar değerlendirildikten sonra bunlara karşı yapılması gerekenler tartışıldı. Ancak bu tartışma bir karara bağlanmadı. Özgürlükler sorunu çerçevesinde türban meselesi gündeme alındı ve bu konuda izlenebilecek hat tartışıldı. Daha sonra bir anket çalışması başlatılmak ve yereldeki yakıcı gündemi belirleyerek bir faaliyet hattı çizmek gerekliliği üzerine tartışıldı. Ancak bu konu da net bir karar bağlanamadı.

İkinci bölümde, yerelde yapılacak genel kurula, 1 Mayıs'a, liselilere ve kadın komisyonuna yönelik tartışmalar yapıldı. Gündemdeki SSGSS Yasa Tasarısı'na karşı tepki dile getirilerek, Genç-Sen'in işçi sınıfı ve emekçiler ile organik bağ kurabilmesi gerektiği vurgulandı.

Yaklaşık 60 kişinin üye olduğu bir yerelde kurula 35 kişinin katılmış olması ve bunların ya örgütlü insanlardan ya da yakın çevresinden oluşması, Genç-Sen'in tabanla olan bağının zayıflığının bir göstergesi oldu.

Bursa / Ekim Gençliği

Genç-Sen de alanlardaydı!

İzmir'de 1 Nisan günü Basmane Meydanı'nda bir araya gelen KESK, DİSK, TMMOB, TTB, TTB, TDB, TEB ve Herkese Sağlık Güvenli Gelecek İzmir Platformu bileşenleri Konak'taki eski Sümerbank önüne yürüdü.

Genç-Sen bileşenleri de yürüyüşte yerlerini aldılar. "Asla yalnız yürümeyeceksin!" pankartının açılmasının ardından yaklaşık 60 öğrenci flamaları ve coşkulu sloganlarıyla DİSK Genel-İş Sendikası önünde toplanarak yürüyüş kolundaki yerlerini aldılar. Yürüyüş boyunca Genç-Sen kitlesinin coşkusu sürdü. YÖK ve akademik sorunları işleyen sloganların yanısıra sağlık hakkını, halkların kardeşliğini ön plana çıkaran ve "Yaşasın örgütlü mücadelemiz!", "Gençlik gelecek, gelecek sosyalizm!", "Yaşasın devrim ve sosyalizm!" sloganlarıyla birleştiren çok sayıda slogan atıldı. Alkışlar eşliğinde alana giren Genç-Sen, kürsünün yanında konumlandı.

Eğitim-Sen'in barikatı zorlaması üzerine Genç-Sen eğitim emekçileriyle omuz omuza sloganlarıyla barikatı geri çekti. Ardından barikatın bir diğer yanına müdahale eden Genç-Sen'li öğrencilere, DİSK şube yönetiminden olduklarını söyleyen 5-6 kişi müdahale etti. Amaçlarının çatışma çıkarmak olmadığını, kürsüyü dinleyip taleplerimizi orada haykırmamızı söylediler. Bunun üzerine başlayan tartışmalar ve kitlenin "Emekçiye değil, çetelere barikat!" sloganları esnasında polis kaldırılan barikatı yeniden kurdu. Bunun üzerine bir arkadaşımız bu

tutumu teşhir eden bir konuşma yaptı ve barikatın önünden ayrılmayacağımızı ilan etti.

Ardından tertip komitesi Eğitim-Sen'i alanın iç kesimlerine çekti. Barikatın önünde yalnızlaşan Genç-Sen kitlesinin yanına gelen DİSK yöneticisi, Genç-Sen'in sorumlularıyla görüşmek istediğini söyledi. Konuşma kitlenin önünde gerçekleşti. Genç-Sen'e "pankartınızı alın ve kürsünün yanına gidin" dedi ve polislerin önünde tartışmak istemediğini, eleştirimizi şube toplantılarında yapmamızı istedi.

Buna karşın Genç-Sen kitlesi eylemin sonuna dek barikatın önünde konumlandı. Bu olay Genç-Sen'in şube toplantılarında tok bir duruşla tartışılmalıdır. Sonuçta Genç-Sen eylemde militan bir tutum almıştır. Genç-Sen'i devrimcileştirecek olan da bu tutum ve sendika bürokrasisinin liberal anlayışına karşı verilecek mücadeledir.

İzmir / Ekim Gençliği

İÜ Genç-Sen masasına saldırı...

İstanbul Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi öğrencileri olarak fakülteler arası geçiş yasağına karşı başlattığımız kampanya ile birlikte iki hafta boyunca dilekçe toplamayı sürdürdük. Bu çalışmanın bir parçası olarak 31 Mart günü Edebiyat Fakültesi'nde yemekhane girişine açtığımız masaya öğrencilerin ilgisi yoğundu. On dakika sonra ÖGB ve şefi gelerek masa açmamızın "yasak" olduğunu, beş dakika içinde kaldırmamızı söyledi. Kaldırmayı reddederek, dilekçe toplamaya ve bildirimimizi dağıtmaya devam ettik.

Bir saat sonra yaklaşık 10 ÖGB sivil polisler eşliğinde gelerek dekanın emri olduğunu, masayı kaldıracaklarını söyledi.

Ardından çıkan arbedede yere düşen arkadaşımız ÖGB'ler tarafından tekmelendi. Saldırıyı konuşmalarla teşhir ettik. Faaliyetimiz baskılara rağmen devam etti.

Kampanyamızı basın açıklamasıyla sonlandırdık. "Şaka değil, gerçek! Üniversitemize giremiyoruz!" başlığıyla yaptığımız basın açıklamasına 30 kişi katıldı. Kitle saat 13.00'da "Hergele Meydanı"nda biraraya geldi. Alkış ve sloganlarla yemekhane, kantin ve katlar dolaşıldı, konuşmalar yapıldı. Ardından Edebiyat Fakültesi önünde basın açıklaması gerçekleştirildi.

"Şaka değil, gerçek! Üniversitemize giremiyoruz! Fakülteler arası geçiş yasağına son! İÜ GENÇ-SEN" pankartının açıldığı eylemde "Üniversitelerde özel güvensizliğe son!", "F-tipi üniversite istemiyoruz!" dövizleri taşındı. "Fakülteler arası geçiş yasağına son!", "F-tipi üniversite istemiyoruz!", "Özel güvenlik üniversiteden defol!", "Yaşasın Genç-Sen, yaşasın mücadelemiz!" sloganları atıldı.

Basın açıklamasından ardından sloganlarla dekanlığa yüründü ve dekan yardımcısıyla görüşüldü. Kendilerinin de bu uygulamayı doğru bulmadığını belirten dekan yardımcısı yasağı kaldırılması için görüşeceklerini söyledi. 1200 adet dilekçeyi verdikten sonra eylemimizi sonlandırdık.

İstanbul Üniversitesi / Ekim Gençliği

YTÜ'de Kızıldere anması

Genç komünistler olarak 2 Nisan günü YTÜ'de Tonoz Kafe önünde Kızıldere anması gerçekleştirdik.

Geçtiğimiz haftadan başlayarak Kızıldere afişlerini, Kızıldere'de katledilen 10 yiğit devrimcinin resimlerini ve Kızıldere katliamını ve bize kalan devrimci mirası anlatan duvar gazeteleri kullandık. Hazırladığımız panoyu karanfillerle süsledik ve "Birleşik, kitlesel ve devrimci bir gençlik hareketi için ileri! / Ekim Gençliği" imzalı pankartı kullandık.

"Denizler'den Mahirler'e, İbolar'dan yarınlara, devrim ve sosyalizm mücadelesi sürüyor!" şiarlı pankartla ve kızıl bayraklarımızla güçlü bir görsellik yarattık.

Anma açılış konuşmasıyla başladı. Kızıldere'de devrimci dayanışmanın bir başka örneğinin sergilendiğini ve bugünlere devrimci mücadele mirasının bırakıldığını ifade ettik. Bugün Kızıldere'de hakim olan ruhla, devrime ve sosyalizme olan inançla ve bu inancın getirdiği özgüvenle mücadele ettiğimizi, bizlere bırakılan devrimci mirasa sahip çıktığımızı vurguladık.

Ardından bir yoldaşımız Kızıldere'yi anlatan bir metin okudu. Kızıldere'nin tarihsel anlatımı yapıldıktan sonra şunlar söylendi:

"Onlar Kızıldere'de devrim ve sosyalizm davasına bağlılığın ve siper yoldaşlığının en güzel örneklerinden birini yaratmışlardır. ... Devrimci mirasa sahip çıkmak demek, bu yiğit devrimcilerin uğruna öldükleri davaya sahip çıkmak ve bu davayı zafere ulaştırmak demektir. Denizler'in, Mahirler'in, İbrahimler'in yoldaşları olan bizler, devrimci mirasımıza sahip çıkma ve katliamlardan hesap sorma bilinciyle güne yükleniyoruz! On'ların anularına, sınıfsız ve sömürsüz bir dünya mücadelesini büyüterek sahip çıkıyoruz!"

İstanbul Liseli Gençlik Platformu adına yapılan konuşmanın ardından Kızıldere ve Çav Bella Marşı söylendi.

Anmada "Yaşasın devrim ve sosyalizm!", "Yaşasın devrimci dayanışma!", "Devrim şehitleri ölümsüzdür!", "Gençlik gelecek, gelecek sosyalizm!", "Sınıfa karşı sınıf, düzene karşı devrim, kapitalizme karşı sosyalizm!", "Mahir, Hüseyin, Ulaş, kurtuluşa kadar savaş!" sloganları atıldı. Anmaya yaklaşık 50 kişi katıldı.

İstanbul Ekim Gençliği

Kızıldere anmalarından...

“Kızıldere son değil, kavga sürüyor!”

EÜ’de Kızıldere anıldı!

Mahir Çayan ve 9 devrimci 30 Mart 1972’de Kızıldere’de katledilmişlerdi. Devrimci dayanışmanın ve devrimci iradenin somut örneği olan bu direniş 31 Mart günü Ege Üniversitesi öğrencileri tarafından selamlandı.

Ege Üniversitesi Edebiyat Fakültesi önünde gerçekleşen anma atılan sloganlarla başladı. Devrim şehitleri için yapılan bir dakikalık saygı duruşunun ardından hazırlanan metin okundu. Kızıldere direnişi anlatılarak, hala faşist saldırılarla yüzyüze olduğu vurgulandı. Üniversitelerde yaşanan saldırılara verilecek cevabın Kızıldere’nin ruhuyla, devrimci dayanışma ve direniş olması gerektiği belirtildi. Sloganlarla sona eren anma etkinliğine yaklaşık 50 kişi katıldı.

Ege Üniversitesi / Ekim Gençliği

İzmir’de Kızıldere anması!

Ekim Gençliği okurları olarak, 30 Mart akşamı Çam-Der’de Kızıldere’de katledilen 10 yiğit devrimciyi andık. Etkinliğimiz saygı duruşunun ardından devrimci gençlik mücadelesinden Kızıldere’ye ve Ulucanlar’a değin devrimci direnişi anlatan sinevizyon gösterimiyle devam etti. Bir arkadaşımız konuşmasında, Paris Komünü’nden 8 Mart’a, 16 Mart Halepçe ve Beyazıt katliamından 21 Mart Newroz’a kadar Mart ayında gerçekleşen katliam ve direnişleri anlattı

Yürek İşçileri Şiir Topluluğu’ndan bir arkadaşımız Mahir Çayan’ın Adalı başlıklı şiirini okudu. Bir başka arkadaşımız ise Ulucanlar’da katledilen TKİP MK üyesi Ümit Altıntaş’ın “Başka bir ülke bulamazsın!” başlıklı yazısını okudu, yazı coşkulu sloganlarla karşılandı. Devrimci mücadelenin bitmediğini, Denizler’den Mahirler’e ve Ümitler’den yarınlar bu onurlu mücadelelerin mirasının yaşatılacağını vurgulayan bir başka arkadaşımızın konuşması oldukça anlamlıydı. Yaklaşık 45 kişinin katıldığı etkinliğimizde Kavel Müzik Grubu devrimci türkü ve marşlarıyla yer aldı.

Dokuz Eylül Üniversitesi / Ekim Gençliği

Esenyurt’ta Kızıldere anması

Esenyurt’ta 30 Mart günü Kızıldere anması gerçekleştirdik. Geçtiğimiz hafta boyunca anmanın çağrısını yapan davetiyeler kullandık.

Anma bir arkadaşımızın açılış konuşmasıyla başladı. Mahirler’i anmanın, uğrunda öldükleri devrim ve sosyalizm mücadelesini sürdürmek demek olduğunu ifade etti. Türkiye gençlik hareketi tarihini anlatan bir sinevizyon gösteriminin ardından Denizler’in, Mahirler’in, İbolar’ın mirasını sahiplenmenin ne anlama geldiğine dair bir tartışma yaptık. Sonrasında bir arkadaşımız Kızıldere’yi anlatan konuşmasında devrim ve sosyalizm davasını sahiplenmenin önemine ve siper yoldaşlığına vurgu yaptı.

Esenyurt İLGP

Kartal’da Kızıldere ruhu!

Kartal’da İLGP’nin anma programları 28 ve 29 Mart tarihlerinde gerçekleştirildi. Ayrıca Kartal’da Ertuğrul Gazi Lisesi’nde öğle arasında bir sınıfta anma

gerçekleştirildi. Öğrencilerin toplanmasının ardından hazırlanan metin okundu. Kızıldere şehitleri şahsında devrim şehitleri için saygı duruşu yapıldı. Yaklaşık 40 lisenin katıldığı anmayı DEV-LİS’le birlikte örgütledik.

Kartal’da okul içi anmaları ve ortak eylemin sonrasında 30 Mart Cumartesi günü bir etkinlikte çalışmamızı tamamladık. Anma etkinliği Eğitim-Sen 5 No’lu şubede yapıldı. Etkinliğe 4 okul ve 2 dershanedeki öğrenci katıldı. Program ‘68 gençlik hareketini ve Kızıldere katliamını konu alan bir sinevizyonla başladı. Saygı duruşunun ardından 30 Mart ve tarihi anlamı üzerine İLGP adına bir konuşma yapıldı. Kızıldere’nin direnişin ve başeğmezliğin simgesi olduğu vurgulandı.

Konuşmanın ardından, uzun bir hazırlığa dayanan İLGP tiyatro çalışması sahneye kondu. Kızıldere ile Denizler’in idamını işleyen oyun coşkuyla karşılandı. Ayakta alkışlanan oyundan sonra kapanış konuşmasına geçildi. Mücadele alanlarına ve İLGP kurultaylarına katılım çağrısı yapıldı. Olumlu bir havanın hakim olduğu etkinliğe 40 kişi katıldı.

Anadolu Yakası İLGP

Liselilerden Kızıldere anması

Kartal’da 28 Mart’ta Kızıldere gündemli eylem ve etkinlikler gerçekleştirdik. İlk olarak okul anmalarında Kızıldere’yi anlatan sunumlar yapıldı. Önce bir sınıfta tüm dostlarımızla toplandık. Kızıldere şehitleri şahsında tüm devrim şehitleri için saygı duruşunun ardından yoldaşımız 30 Mart’ı aktaran bir sunum yaptı. Sonra İLGP ve mücadele üzerine bir konuşma için başka bir yoldaş sözü aldı. Yaklaşık 65 lisenin katıldığı anma coşkulu bir şekilde bitirildi. Anmamızın yarattığı etki çıkışta eyleme katılımı da kendini gösterdi. Kartal’daki anmaya güçlü bir katılım gerçekleştirildi.

Liseli Öğrenci Birlikleri, Liseli Gençlik ve İstanbul Liseli Gençlik Platformu olarak eylemde ortaklaştık. Eylemimiz Kartal Meydanı’nda saat 16.00’da alkışlarla başladı. “Kızıldere son değil, kavga sürüyor! / Kartallı Liseliler” pankartımız ve Kızıldere şehitlerinin resimlerinin yer aldığı ozalit açıldı. Okunan basın açıklamasında, Kartal’da liseliler ve dershane öğrencileri olarak mücadeleyi sürdürdüğümüzün, yarın ve sonrasında da kavga

alanlarında olacağımızın altı çizildi. Açıklama liseli gençliğin 1 Mayıs’ta Taksim’de olacağını ilan eden vurguyla sona erdi. Açıklama sık sık coşkulu sloganlarla kesildi.

Dostlarımız kısa bir müzik dinletisi sundu. “Kızıldere”, “Bize ölüm yok” ve hep birlikte söylenen “Çav Bela” ile program bitirildi. Coşkulu ve tok atılan sloganlar eyleme ilgiyi artırdı. Oldukça geniş bir kesim eylemi başından sonuna kadar izledi.

Kartal / İLGP

İTÜ’de Kızıldere anması

Devrimci Gençlik İTÜ’de Kızıldere anması gerçekleştirdi. Etkinlik Fen-Edebiyat Fakültesi’nde başladı. Sinevizyon gösteriminin ardından fakülteden yemekhaneye yürüyüş gerçekleştirildi. Yemekhane önünde konuşmalar yapıldı. Etkinlik marş ve türkülerle devam etti.

“Gericiliğe, Amerikancılığa karşı kurtuluşa kadar savaş/Devrimci Gençlik” pankartının açıldığı etkinlikte “Faşizme ölüm tek yol devrim!”, “Mahir, Hüseyin, Ulaş kurtuluşa kadar savaş!”, “Emperyalistler, işbirlikçiler 6. Filo’yu unutmayın!” sloganları atıldı.

İTÜ Ekim Gençliği

Gençlik Derneği’nden anma

30 Mart günü Eskişehir Gençlik Derneği tarafından KESK Toplantı Salonu’nda Kızıldere şehitlerini anma etkinliği gerçekleştirildi. Etkinlik devrim şehitleri anısına bir dakikalık saygı duruşu ile başladı. Ardından Kızıldere katliamını anlatan kısa bir konuşma gerçekleştirildi. Konuşma aralarında şiirler okundu. Kızıldere katliamını anlatan sinevizyon gösteriminin ardından Grup Boran’ın söylediği türkü ve marşlar eşliğinde çekilen halaylarla etkinlik sona erdi. Etkinliğe yaklaşık 50 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / Eskişehir

Sefalet, sömürüye, köleliğe boyun eğme!

Büyükçekmece 2. İşçi Kurultayı'na katılalım! Mücadeleye güç verelim!

İşçiler, kardeşler!

Sermaye düzeni bizlere köleliği dayatıyor. Emeğimiz üzerindeki sömürü her geçen gün daha da artıyor. Çalışma ve yaşam koşullarımız daha da katlanılmaz hale geliyor. Tüm yaşamımız fabrika ile ev arasında sıkışmış durumda. Sabahtan akşama kadar bir köleden farksız çalışıp duruyoruz. Karşılık olarak da payımıza ancak sefalet düşüyor. Geleceksiz ve güvencesiz bir yaşam düşüyor.

Düşük ücretle çalıştırılıyor!

Her gün fabrikalarda ölesiyeye çalışarak patronlar için zenginlik üretiyoruz. Onların cepleri sürekli şişerken, onların kasaları sürekli dolarken, zenginliği üreten bizler sefalet ücretlerine mahkum ediliyoruz. Açlık sınırının 696 YTL olduğu, yoksulluk sınırının 2.269 YTL olduğu günümüzde çoğumuzun çalıştığı ücret olan asgari ücret açlık sınırının bile altında.

Sosyal güvenceden yoksunuz!

En temel sosyal güvencemiz olan sigorta hakkımız birçok yerde gasp ediliyor. Kimi yerlerde eksik ödeniyor. Kimi yerde deneme süresi bahanesiyle uzun bir süre başlatılmıyor. Ülkede en az 10 milyon kişi sigortasız çalıştırılıyor.

İş güvencesinden yoksunuz!

Hiçbirimizin iş güvencesi yok, yarın ne olacağımızı bilmiyoruz. Çalışma hakkımız patronların keyfine kalmış durumda. Her an sorgusuz-sualsiz kapının önüne konulabiliriz. Patronlar işten atmayı bizi kölece sömürmek için bir koz olarak kullanıyor.

İşyerlerimiz taşeronlaştırılıyor!

Patronlar birçok fabrikayı taşeronlaştırıyorlar. Bu yolla hem örgütlenmemizi engelliyor, hem de haklarımızı gaspediyorlar. Fabrikalarda taşeron firmalarda çalıştırılan işçiler büyük ölçüde sigortasız ve oldukça düşük ücretlerle çalışıyorlar. Patronlar bu yolla diğer işçilerin haklarını da gaspediyorlar. Üstelik bu sayede işçiler arasında rekabet yaratıyorlar.

**13 NİSAN
PAZAR**

PROGRAM :

- * Tebliğ Sunumları
- * Sinevizyon
- * Müzik Dinletisi
- * Serbest kürsü

YER :

ÇGD Toplantı Salonu
Cumhuriyet Meydanı
Esenyurt İş Merkezi
Kat:2 No:21
(Seramoni Döğün)

**BÜYÜKÇEKMECE
2. İŞÇİ KURULTAYI**

**Sefalet, Sömürü ve Köleliğe Karşı
Onurumuz ve Geleceğimiz İçin**

**Gücümüzü
Birleştirelim!**

KURULTAY HAZIRLIK KOMİTESİ

Sağlık hakkımız ve kıdem tazminatı hakkımız yok edilmek isteniyor!

Her geçen gün yeni hak gasplarıyla karşılaşıyoruz. Sermaye devletinin şu anda mecliste beklettiği, önümüzdeki süreçte yasalaştırmayı düşündüğü bir yasa tasarısı var. Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası (SSGSS) adı verilen bu yasayla sağlık hizmetlerinden yararlanma hakkımız ve emeklilik hakkımız ortadan kaldırılmak isteniyor. Paran kadar sağlık hizmeti ve mezarda emeklilik dayatılıyor. Aynı şekilde kıdem tazminatı hakkımız da tehdit altında. Şu an hazırlanan başka bir yasa tasarısıyla da kıdem tazminatı hakkımız ortadan kaldırılmak isteniyor.

Sendikalaşma hakkımızı kullanmamız engelleniyor!

Sendikalaşma hakkı da patronlar tarafından engelleniyor. Yasal ve meşru hakkımız olduğu halde sendikalaşmamızın önüne her türlü engel çıkartılıyor. Sendikalaşma hakkını kullanmak isteyen işçiler derhal işten atılıyor.

Sorunlarımız saymakla bitmeyecek kadar çok. Yukarıda sıraladığımız sorunlar hepimizin ortak

sorunları. Bugün her birimiz farklı fabrikalarda çalışıyoruz. Ama aynı sorunları yaşıyoruz. Bizler örgütlü olmadığımız için, biraraya gelmediğimiz için bu sorunlar gün geçtikçe daha da yoğunlaşıyor.

Artık yaşamımızı cehenneme çeviren bu saldırılara karşı ne gözümüzü kapayabiliriz ne de bireysel tepkilerle sorunlarımızı çözebiliriz. Sorunlarımızı çözmek, sömürüyü bir nebze de olsa sınırlamak için mücadeleden başka seçeneğimiz yok!

Bizler çeşitli sektörlerde çalışan işçiler olarak, geleceğimizi patronların insafına bırakmamak için, bizlere köleliği ve sefaleti dayatan patronlara karşı örgütlenmek ve mücadele bayrağını yükseltmek için gücümüzü birleştiriyoruz. Bu amaçla **13 Nisan'da Büyükçekmece 2. İşçi Kurultayı'nı** topluyoruz. Amacımız değişik fabrikalardan işçilerin biraraya geldiği, sorunlarını ve çözüm yollarını tartıştığı, gücünü birleştirdiği güçlü bir mücadele mevzisi yaratmak. Çünkü biliyoruz ki, üreten eller biraraya gelip kavgasını vermedikçe haklarını alamazlar. O halde artık yeter diyelim ve gücümüzü birleştirelim!

**İnsanca yaşamaya yeterli bir ücret için!
İnsanca çalışma ve yaşam koşulları için!
İş güvencesi ve sigorta hakkı için!
Sendikal örgütlenme hakkı için!**

Mücadeleye atılma zamanıdır!

Unutmayalım ki, işçi sınıfı örgütlüyse güçlüdür ve herşeydir. Örgütsüzse hiçbirşey. Örgütsüzlüğümüze son vermek için bir adım atalım. Kurultay çalışmasına destek verelim. Fabrikalarımızda kurultaya katılımı örgütlemek için harekete geçelim. Onurumuz ve geleceğimiz için, emeğin kurtuluşu için bu kavgaya omuz verelim!

**Birleşen işçiler yenilmez!
Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!**

***Büyükçekmece 2. İşçi Kurultayı
Hazırlık Komitesi***

(Esenyurt-Kıraç İşçi Bülteni'nin Nisan 2008 tarihli sayısından alınmıştır...)

Bursa'da Kızıldere anması

1972'de Kızıldere'de şehit düşen 10 yiğit devrimci 30 Mart günü Bursa'da AVP önünde yapılan bir basın açıklamasıyla anıldı. "Devrim yürüyüşümüz sürüyor/Yaşasın siper yoldaşlığı!" pankartının açıldığı eylemde sık sık "Kahrolsun faşizm, yaşasın mücadelemiz!", "Yaşasın devrim ve sosyalizm!", "Devrim şehitleri ölümsüzdür!", "On'lar yaşıyor!", "Yaşasın devrimci dayanışma!", "Yaşasın siper yoldaşlığı!" sloganları atıldı. BDSP, Partizan, HÖC, ESP tarafından örgütlenen eyleme yaklaşık 30 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / Bursa

Ankara'da Kızıldere anması

Mahir Çayan ve yoldaşları katledilişlerinin 36. yıldönümünde mezarları başında anıldı. Karşıyaka Mezarlığı'nda bir araya gelen Haklar ve Özgürlükler Cephesi üyeleri, Mahir Çayan, Ulaş Bardakçı ve Hüseyin Cevahir'in fotoğrafları taşıyarak mezarlık içinde yürüdüler. "Emperyalizme ve oligarşiye karşı mücadelede şehit düşenleri anıyor, umudu büyütüyoruz!" yazılı pankartın açıldığı yürüyüş Mahir Çayan'ın mezarı başında son buldu. Ardından Deniz Gezmiş, Hüseyin İnan ve Yusuf Aslan'ın mezarları ziyaret edildi.

Kızıl Bayrak / Ankara

Çiğli Organize’de bulunan Kalmaksan önünde saldırıya uğrayan Çiğli İşçi Bülteni çalışanı ile konuştuk...

“Saldırıları mücadelemizi engelleyemez!”

- 31 Mart günü Kalmaksan patronu ve adamları tarafından uğradığımız saldırıyı anlatır mısınız?

Kalmaksan iş kazalarının sık yaşandığı tehlikeli işler sektörüne giren bir işyeridir. Ben de bu iş yerinde 7 aydır çalışıyordum. **Çiğli İşçi Bülteni**’nin Mart ayında çıkan sayısında Kalmaksan’daki iş kazalarıyla ilgili yazmış olduğum yazı nedeniyle 26 Mart’ta patron tarafından hırpalama, hakaret ve odaya kapatma işkencesine maruz kalmıştım. Hiçbir alacağım verilmeyerek işten atılmıştım. Savcılığa suç duyurusunda bulunarak, diğer haklarım için de Çalışma Bölge Müdürlüğü’ne başvurudum. Daha öncesinde de **Çiğli Organize**’de işçilere yönelik benzer sorunlar ve **Çiğli İşçi Bülteni**’ne yönelik saldırılar olmuştu.

Yaşananları basın açıklamasıyla protesto etmek için 31 Mart günü Kalmaksan önündeydik. Basın açıklamasına henüz başlamıştık ki emniyet tarafından önceden haber aldığı belli olan ve saldırmak için hazır bekleyen Kalmaksan patronu Mehmet Kızılkın tarafından kısırlatılan bir grup pankartımıza ve megafonumuza saldırı. Basın açıklamasına katılan **Çiğli İşçi Bülteni** okurları olarak 40 kişilik saldırgan bir grubun linç girişimine maruz kaldık. Ellerinde tahta ve sopalarla saldırdılar. Biz sloganlarla olay yerinden ayrılırken patron ve adamları bizi çembere alarak tekrar saldırdılar ve megafonumuzu parçaladılar. 3 kez bu tarz linç girişimine maruz kaldık. En son olarak çevredeki işçilerin de araya girmesiyle olay yerinden uzaklaştık.

Ardından **Çiğli Organize** özel güvenliği yolumuzu kesti. Burada özel güvenlik saldırgan ve provokatif tutumlarıyla kime hizmet ettiğini tekrar göstermiş oldu. Daha sonra polis ve jandarma gelerek bizi alıkoydu. Jandarma patronla görüşükten sonra bizi darp ederek gözaltına almak istedi. Bizler de bu tutuma sloganlarla karşılık verdik. Arkadaşlarımız arasında parmağı kırılan, başından ve gözünden yaralananlar olduğu halde karga tulumba jandarma arabasına alındık.

Gözaltındayken neler yaşandı?

Biz gözaltındayken patron ve adamları gelerek jandarmaya suç duyurusunda bulundular. Olay sırasında yaralı olmayan Tahir Kasapoğlu adlı işçinin sonradan çizilmiş ve bantlanmış suratını göstererek bizler hakkında ‘kasten adam yaralamak’ gerekçesiyle suç duyurusunda bulundular. Bizler savcılıkta ifade vereceğimizi belirttik ve suç duyurusunda

bulunacağımızı söyleyerek tutum aldık. Hastaneye götürme işlemi ise bürokratik işlemlerle keyfi bir biçimde uzatılırken, ben ve diğer yaralı arkadaşlarımızla birlikte bırakıldığımız 22.30’a kadar hastane işkencesine maruz kaldık. **Çiğli Devlet, Karşıyaka Devlet ve Tepecik hastanelerinde dolaştırdık. Bürokratik işlemler nedeniyle 2 arkadaşımız da gece 01.30’da bırakıldılar. Toplam gözaltı süreci boyunca işçi ve emekçiden yana hukuksuzluğun patronlardan yana ise hukukun işletildiği tekrar görülmüş oldu.**

- **Bundan sonrası için düşüncelerinizi öğrenebilir miyiz?**

- Öncelikle Kalmaksan patronu ve adamları hakkında, **Çiğli** özel güvenliği ve jandarma hakkında suç duyurusunda bulunacak, ayrıca dava açacağız. Bunun dışında bizler bu tarz saldırılara ilk kez uğramıyoruz. **Çiğli İşçi Bülteni** işçilere yönelik her türlü sorunla ilgili tavrını açıkça ortaya koydu ve koymaya devam edecek. Bu ve benzeri olaylar bizleri yıldıramaz. Ne patronların saldırısı, ne polis, jandarma saldırıları bizlerin mücadelesini engelleyemedi, engelleyemez. Biz yine mücadelemize devam edeceğiz.

Kızıl Bayrak / Çiğli

EKK’dan SSGSS’ye karşı mücadele çağrısı!

Emekçi Kadın Komisyonları, 29 Mart günü Kadıköy İskele Meydanı’nda gerçekleştirdiği eylemle, tüm emekçi kadınları SSGSS Yasa Tasarısı’na karşı seslerini yükseltmeye çağırdı. “SSGSS Yasa Tasarısı geri çekilsin! Mezarda emekliliğe, sağlıkta yıkıma izin vermeyeceğiz!” pankartının açıldığı eylemde, “SSGSS yasası iptal edilsin!”, “Doğumdan önce ve sonra üçer aylık ücretli izin, tıbbi bakım ve yardım!”, “Herkes iş, tüm çalışanlara iş güvencesi!”, “7 saatlik işgücü, 35 saatlik çalışma haftası!”, “SSGSS Yasa Tasarısı ve istihdam paketi iptal edilsin!”, “Kadın işçilerin ana ve çocuk sağlığına zararlı işlerde çalışması yasaklansın!” dövizleri taşındı.

Emekçi Kadın Komisyonları temsilcisi tarafından gerçekleştirilen konuşmada, toplumsal yaşamın yarısı olan emekçi kadınların, burjuva devletin yasalarında, yani kağıt üzerinde bile eşit olmadığı belirtildi. Yeni yasanın kadın açısından neleri götürdüğü maddeler halinde sıralandı.

EKK temsilcisi, Emek Platformu ile hükümetin görüşmeleri sırasında “Tadilat değil yasa geri çekilsin!” derken, şimdi “Uzlaşma yalan, mücadeleye devam!” dediklerini, emekçi kadınların SSGSS yasa tasarısı tümünden geri çekilene dek, yasa karşısında örülecek mücadeleye omuz vereceklerini ifade etti. Bu mücadelenin bugünden büyütülmesinin, hemen ardından gündeme gelecek istihdam paketi gibi sosyal yıkım saldırılarına da yanıt vermek anlamına geleceğini vurguladı. Son olarak şunları söyledi: “Bizler İstanbul’un çeşitli havzalarında mücadele yürüten Emekçi Kadın Komisyonları olarak, emekçi kadınları SSGSS yasasına karşı mücadele etmeye çağırarak, kölelik yasasına karşı sesimizi daha gür yükseltmeye devam edeceğiz.”

Basın açıklaması sona erdikten sonra, işçi ve emekçiler 1 Nisan ve 6 Nisan’da sağlıkta yıkım yasasına karşı alanlara çağırıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Çiğli’de kurultay faaliyetleri...

3. **Çiğli İşçi Kurultayı** Hazırlık Komitesi olarak başlattığımız “Güvencesiz çalışmaya, geleceksiz yaşamaya hayır!” kampanya çalışmalarımız devam ediyor.

Başlattığımız imza kampanyası ve **Çiğli İşçi Bülteni** dağıtımlarımız ile işçi ve emekçileri sermayenin saldırıları ve kampanya çalışmalarımız hakkında bilgilendiriyoruz. **Çiğli** merkezde, servis güzergâhlarında ve **Çiğli Organize**’de fabrika önlerinde bültenimizi işçilere ulaştırıyoruz.

Geçtiğimiz hafta Soğukkuyu servis güzergâhında imza standı açmıştık. Standımızda işçilerin sağlık, emeklilik ve kıdem tazminatı gibi önemli haklarının kaybı anlamına gelen saldırılar hakkında bilgilendirici ajitasyon konuşmaları yapılarak imza toplandı ve **Çiğli İşçi Bülteni** dağıtıldı.

29 Mart günü da Karşıyaka Çarşısı’nda imza standı açarak SSGSS Yasa Tasarısı’na, kıdem tazminatının gaspına karşı ve 1 Mayıs’ın resmi tatil ilan edilmesi için imza topladık. İşçi ve emekçilerin ilgisinin yoğun olduğu standımızda iki saat içinde yaklaşık 450 imza topladık. Kurultay Hazırlık Komitesi olarak çalışmalarımızı sürdüreceğiz.

Kurultay Hazırlık Komitesi çalışanları

Rice son ayda ikinci Ortadoğu gezisini gerçekleştirdi...

Emperyalist-siyonist güçler barış değil, halkları köleleştirme derdinde!

Dünyadan...

Alman posta çalışanlarından uyarı grevi

Alman Postanesinde çalışanların uyarı grevine gitmesi sonucu 14 büyük şehirde posta kutuları boş kaldı.

Ver.di sendikasının çağrısıyla yaklaşık 5 bin çalışanın katıldığı uyarı grevi 6 milyon mektubun ve 150 bin paketin dağıtılamamasına neden oldu. Bu grevde etkilenen şehirler ise şöyle: Berlin, München, Stuttgart, Mainz, Frankfurt am Main, Offenbach, Bremen, Hannover, Dresden, Essen, Köln, Bonn, Rostock und Kiel.

Pin Group 2.200 işçiyi daha işten atacak!

Alman Postanesi için çalışan 20'den fazla özel posta dağıtım firmalarından biri olan Pin Group, kısa dönem önce iflas edeceğini açıklamış ve 11.400 işçisini işten atacağını duyurmuştu. Bunun üzerine Pin Group'a çeşitli devlet teşvikleri sunularak iflası engellenmiş, buna rağmen 2.770 işçisini işten çıkarmıştı. Pin Group 2 Mart'ta da aynı gerekçeyle 2.200 işçinin işine son vereceğini duyurdu.

Yunanistan'da Alman Telekom'a karşı direniş!

Yunan sendikaları ülke çapında yapılan protesto eylemi ile Alman Telekom'un Yunan telefon şirketi OTE'yi devralma isteğini protesto etti. Alman Telekom, 2,5 milyar karşılığında OTE'nin %20'sini istiyor. Satışın gerçekleşmesi, Alman Telekom'un Bulgaristan, Romanya, Sırbistan vb.'de Telekom pazarına hâkim olması anlamına geliyor. Bu nedenle OTE teknisyenleri ve çalışanları bu hafta greve başladılar.

Polonya: US-Raket istasyonuna karşı protesto!

29 Mart günü kuzey Polonya'da çoğunluğunu gençlerin oluşturduğu 500'e yakın kişi ABD'nin doğu Avrupa'da roket istasyonu kurma planını protesto etti. Protestocuların çoğunluğunu "Militarizme Karşı Barış Hareketi" mensupları oluşturdu.

Gdynia'da grev!

20 Mart'tan itibaren 500'ün üzerinde liman işçisi Polonya-Gdynia'da zam talebi ile greve başladı. İşveren yapacağı %5'lik zam oranını reddeden işçiler, zammın yanı sıra iş güvenliği talebinde de bulundular.

İngiltere'de işten çıkarma!

Fawcett Society'nin işyerlerinde cinsel ayrımcılık ile ilgili yaptığı araştırmada; İngiltere'de yılda 30 bin kadının hamile oldukları için işten çıkarıldığı tespitini yaptı.

Neofaşist çetenin şefi ABD Başkan Yardımcısı Dick Cheney'nin Türkiye'yi de kapsayan 10 günlük Ortadoğu gezisi henüz sona ermişken, ABD Dışişleri Bakanı Condoleezza Rice, aradan bir ay geçmeden ikinci bölge gezisine başladı. İsrail merkezli ziyaretinde Filistinli ve Ürdünlü yetkililerle de görüşen savaş kundakçısı Rice, "barış sürecini" canlandırma konusunda umutlu olduğunu açıkladı.

İlk görüşmeyi İsrail Dışişleri Bakanı Tzipi Livni ile yapan Rice, görüşmenin ardından düzenlenen basın toplantısında, "barış görüşmeleri doğrultusunda, Filistinlilerin ekonomik sıkıntılarının, İsrail'in de güvenlikle ilgili endişelerinin giderilmesi için her iki tarafın da anlamlı adımlar atmasını umduğunu" belirtti. Her iki tarafın da bu konularda harekete geçmesinin, bir Filistin devletinin kurulmasını sağlayacak ve yıl sonuna kadar imzalanması öngörülen barış anlaşması için kritik önemde olduğunu iddia etti.

Kısa süre önce Gazze'ye düzenlenen vahşi saldırılarda yüzlerce Filistinli'yi katleden ırkçı-siyonist devletin dışişleri bakanı Tzipi Livni ise, "amacımız, elimizden geldiğince Filistinlilerin hayatını kolaylaştırmak ve onların ilerlemelerine, gelişmelerine yardımcı olmaktır" şeklinde sözler sarfetti.

Savaş uçaklarıyla Filistinlilerin üzerine bomba yağdırarak onlarca çocuğu barbarca katleden siyonist devletin bakanı, Filistinlilerin hayatını kolaylaştırmaktan söz edecek kadar pişkinken, ABD'li meslektaş, bu konuşmaları barış sürecinin gelişimi yönünde atılan önemli adımlar şeklinde yorumlamakta bir sakınca görmemiştir.

Rice üç gün süren ziyaret sırasında İsrail Savunma Bakanı Ehud Barak ve Filistin Yönetimi başbakanı Selam Feyyad'ın yanısıra Amman'a giderek Ürdün Kralı Abdullah ve Ürdün'de bulunan Filistin Yönetimi başkanı Mahmut Abbas'la da görüşen Rice, İsraili ve Filistinli yetkililerin Batı Şeria'da yaşayan Filistinlilerin yaşamlarını kolaylaştırma yolunda bir dizi anlaşmaya imza koyduğunu öne sürdü.

Savaş kundakçısı Rice'ın ziyareti devam ederken, Filistin halkına "müjde" veren ABD Dışişleri Bakanlığı, Batı Şeria'yı parçalanmış bir hapishaneye çeviren, 600'e yakın İsrail askeri bariyerinden 50'sinin

kaldırılacağını bildirdi.

Emperyalist-siyonist güçler 50 bariyerin kaldırılması kararını "müjde" olarak nitelerken, Birleşmiş Milletler yetkilileri, geçen Kasım ayında yapılan Annapolis toplantısından bu yana bariyer sayısının arttığını belirtiyor.

Bu arada siyonist rejimin Kudüs'teki bir Yahudi yerleşiminde 600 yeni konut inşa edileceğini ilan etmesi, Rice'ın verdiği "müjde"nin sahtekârlık olduğunu herkese gösterdi. Sözde "barış süreci"ni canlandırmaya odaklanan Rice, İsrail'den yerleşimlerde yeni konut inşasını durdurmasını istemişti.

Öte yandan, Ortadoğu barışı için mücadele veren Peace Now adlı İsrail örgütü, yayımladığı raporda, İsrail hükümetinin görüşmelerin başladığı Kasım ayından bu yana hiçbir Yahudi yerleşiminde inşaatı durdurmadığını belirtti.

Rice'ın çizdiği "pembe" tabloyu inandırıcılıktan yoksun kılan bir diğer önemli etken ise, neofaşist çetenin şefi Dick Cheney'in Tel Aviv'de İsrail başbakanı katil Ehud Olmert'le düzenlediği ortak basın toplantısında sarfettiği küstahça sözlerdir.

Toplantıda, "ABD, hiçbir zaman İsrail'in güvenliğini tehlikeye düşürecek adımlar için baskı yapmayacaktır" diye konuşan neofaşist şef Cheney, "Gazze, Lübnan, İran ve Suriye'de giderek kötüleşen durumu ve bu bölgelerin İsrail için oluşturduğu tehditi gözardı edemeyeceklerini" vurgulayarak, siyonistler adına bölge halklarını da tehdit etmişti.

İran'a olası bir askeri saldırı için yolları düzlemeye, yanısıra işbirlikçi Arap rejimlerini bu suçta ortak etmeye çalışan ABD emperyalizminin Filistin sorununu, "iğreti çözüm" formülüyle, bir süreliğine de olsa geri plana itmek istediği açıktır. Ancak bunun için bile siyonist rejime baskı yapmayacağını ilan eden savaş kundakçılarının Filistin halkına barış vaatlerinde bulunmaları iğrenç bir oyundan ibarettir.

Savaş kundakçısıyla görüşen Mahmut Abbas liderliğindeki El Fetih ekibi belli beklentiler içinde olsa da, ABD'nin senaryosunu yazdığı çirkin oyunlardan bir şey çıkmayacağını farkında olan Filistin halkı vahşi işgale karşı direnişini sürdürmektedir.

İşgalci güçlerle Bağdat'taki kuklalarından ortak saldırı...**Mehdi Ordusu'nu tasfiye girişimi!**

Mukteda es Sadr liderliğindeki hareketin ve onun silahlı kanadı Mehdi Ordusu'nun önemli merkezlerinden biri olan Basra kentine karşı kapsamlı bir saldırı başlatan Bağdat'taki kukla hükümet, işgalci ABD-İngiliz askerlerinin desteğindeki binlerce asker ve polisi kent halkının üzerine saldı. Mehdi Ordusu'nun sert direnişiyle karşılaşan saldırganlara ABD savaş uçakları hava bombardımanı ile destek verdi.

Basra'da başlayan çatışmalar kısa sürede Bağdat, Divaniye, Kut, Kerbela, Nasiriye ve Hille gibi kentlere de sıçradı. Günlerce süren çatışmalarda 230'u aşkın kişinin öldüğü, 500 kişinin yaralandığı bildirildi. Bu arada saldırıya maruz kalan Mehdi Ordusu'nun, işgalcilerle kuklalarının özel koruma altına aldıkları "yeşil bölge"yi birkaç kere roketlerle vurması, işgalcilerle suç ortakları için Irak'ta güvenli bir bölge bulunmadığını bir kez daha gözler önüne serdi.

Saldırı vesilesiyle Basra'ya giden kukla başbakan Nuri El Maliki, aşiret liderleri önünde yaptığı konuşmada, "Irak'ın her karışında çetelere karşı koyacağız, Basra kararlı ve nihai bir savaş alanı" dedi. Silahlı Iraklıları "çete" olarak niteleyen El Maliki, Irak topraklarını kanlı potalarıyla çiğneyen 150 bin işgalci Amerikan askerinden söz etmedi.

Altı ay önce ateşkes ilan eden Mehdi Ordusu'nun, ateşkesi altı ay daha uzattıktan birkaç gün sonra saldırıya uğraması dikkat çekicidir. Mehdi Ordusu'nu tasfiye etme, olmazsa iyice güçten düşürme hedefiyle başlatılan saldırı konusunda gösterdiği "kararlılık"tan dolayı Washington'daki savaş kundakçılarının "cesur adam" övgüsüne mazhar olan El Maliki, meclisteki en güçlü gruplardan biri olan Sadr hareketinin desteğiyle "başbakan" olabilmisti. Buna rağmen Sadr hareketine karşı işgalcilerle birleşen El Maliki'nin, 1 Ekim'de yapılacak söylenen yerel eyalet seçimlerine hazırlık çerçevesinde bu saldırıya ortak olduğu bildiriliyor.

Belirtildiğine göre, işgalci güçler desteğindeki 15 bin asker ve polis katıldığı saldırı başladığında, kendinden pek emin görünen kukla başbakanın kararlılığı, Mehdi ordusunun sert direnişi karşısında dağıldı. Önce Mehdi Ordusu'na teslim olması için 72 saat süre tanıyan kukla başbakan, "işgal bitene kadar silah bırakmayacağız" karşılığı alınca taktik değiştirdi. Silahlarını teslim edenlere rüşvet vaatmeye başladı ancak umduğunu bulamadı. Bu çağrıya rağmen Bağdat'ta tersi örnekler yaşandı. Sadr hareketini hedef alan saldırıyı protesto eden çok sayıda polis, "kardeşlerimizle savaşamayız" diyerek Sadr bürosuna silahlarını teslim etti.

İşgale karşı tutarlı bir direniş çizgisi izlemese de, silah bırakmayı reddeden ve bazen işgalci güçlerle savaşan Sadr hareketine bağlı Mehdi Ordusu'nun varlığının Washington'daki savaş kundakçıların rahatsız ettiği bilinmektedir. Öte yandan kitle desteğine yaslanan tek ciddi akım olarak değerlendirilen Sadr hareketinin, yerel seçimlerde Şii Araplar'ın yaşadığı Güney Irak kentlerinde ezici bir başarı sağlamasına kesin gözüyle bakılıyor. Bu iki olgu, Sadr hareketini, hem işgalcilerin hem kukla başbakan Nuri El Maliki'nin temsil ettiği işbirlikçi Şii güçlerin hedefi haline getiriyor.

Sadr hareketinin yerel seçimlerden zaferle çıkma olasılığının yüksek olduğu Güney Irak kentleri, petrolün ana yataklarıdır. Örneğin Irak petrolünün %80'i Basra üzerinden dünya pazarlarına ulaşır. Bu olgu, büyük ölçüde Mehdi Ordusu tarafından

denetlenen Basra kentinin neden "nihai savaş alanı" ilan edildiğini de açıklıyor.

Hem ciddi bir kitle desteğine dayanan hem örgütlü bir silahlı gücü bulunan Sadr hareketinin çatışmaları derinleştirme eğiliminde olmadığı gözleniyor. Nitekim kapsamlı saldırıya maruz kaldığı halde uzattığı altı aylık ateşkes kararını değiştirmeyen Sadr, Mehdi Ordusu güçlerine sokaklardan çekilmeleri ve gerek Basra gerekse diğer kentlerde hükümet kuvvetlerine karşı savaşmaya son vermeleri çağrısında bulundu.

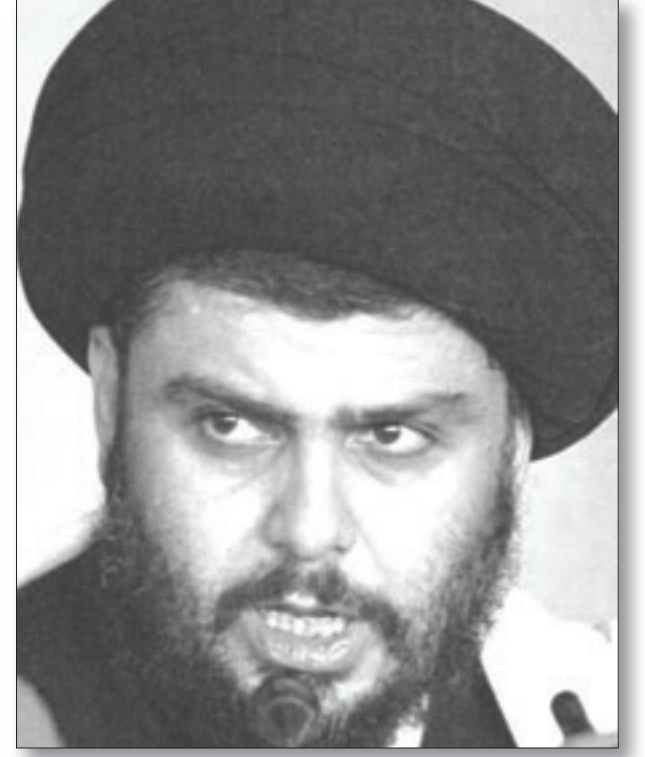
Sadr'ın Necef'teki makamından yapılan açıklamada, "Dini sorumluluk gereği, Iraklılar'ın kanının akmasını durdurmak, Irak'ın birliğini korumak, işgalcilerin Irak halkı arasında yaymaya çalıştığı fitneye son vermek için, Basra ve diğer vilayetlerdeki silahlı mevcudiyete son verilmesi çağrısında bulunuyoruz" denildi. Çatışma istemediklerini dile getiren Sadr, Mehdi Ordusu'na işgal bitene kadar silah bırakmalarını çağrısını da yineledi.

9 maddelik açıklamada, "silah taşıyan ve hükümet kurumlarını hedef alan bizden değildir" ifadesini kullanan Sadr, bunun karşılığında hükümetin genel af çıkararak tüm tutukluları serbest bırakmasını ve yandaşlarını tutuklamaya son vermesini talep etti. Kukla yönetimin çağrıya yanıtı ise saldırılara devam oldu.

El Cezire televizyonuna görüntülü mülakat veren Sadr, aynı günlerde Suriye'nin başkenti Şam'da toplanan Arap Birliği Zirvesi'ndeki liderlere de seslendi. Irak'ta işgalin devam ettiğini hatırlatarak, Arap liderlerden direnişe destek verdiklerini ilan etmelerini istedi. Bu çağrı karşılık bulmasa da, Sadr hareketi bu vesileyle de işgal karşıtı direniş desteklediğini ilan etmiş oldu.

Bazı çevreler tarafından "iç savaşın başlangıcı" şeklinde yorumlanan çatışmalar belli ölçüde dinmiş görünse de, ne çözülen bir sorun ne sonuca bağlanmış bir hesaplaşma var. Dolayısıyla çatışmaların farklı boyutlarda sürmesi olasılığı yüksektir.

Emperyalist işgale karşı farklı düzeylerde direniş olsa da, Irak toplumunun sınıflara bölünmüş olduğu gerçeği orta yerde duruyor. Dolayısıyla, tutarlı bir işgal karşıtı direniş, belli bir aşamadan sonra işgalcilerle

işbirliği yapan güçlerle de hesaplaşmayı zorunlu olarak gündemine almak zorunda kalacaktır. Böylesi bir hesaplaşma, hangi görünüm altında gündeme gelirse gelsin, zorunlu olarak sınıf çatışması kapsamında olacaktır.

Sadr hareketinin dini ideolojiyi temel alması kuşkusuz ciddi bir zaafıdır. Bu böyle olmakla birlikte, işgalcilerle soysuz kuklalarının Mehdi Ordusu'nu tasfiye edip hareketi güçten düşürme saldırısının başarıya ulaşma şansı düşüktür. Zira Sadr hareketi, kitleliliğini ve direnme kararlılığını beslediği emekçi damardan almaktadır. İşsizlik, yoksulluk ve sefilliğin emperyalist işgal sonrasında dramatik bir artış göstermesi, bu damarı daha da güçlendirmektedir.

Geçmişte etkili güçlerden biri olan Irak Komünist Partisi'nin de temel kadro kaynağı da bu aynı toplumsal zemindi. Bu toplumsal güç devrimci bir program etrafında birleşme olanağı yakaladığında, Irak halklarının içine sürüklendiği bu vahim durumdan kurtulma yolunda tarihsel önemde bir süreç başlamış olacaktır.

FHDD'den Toprak Günü eylemi!

Filistin Halkıyla Dayanışma Derneği 29 Mart günü Galatasaray Postanesi önünde Filistin Toprak Günü nedeniyle basın açıklaması gerçekleştirdi. Filistinli Al Awda Müzik Grubu'nun da katıldığı eyleme ESP ve Mazlum-Der destek verdi.

"Filistin'de toprak bütünlüğüne evet" pankartı ve FHDD flamalarının açıldığı eylemde basın açıklamasını FHDD Başkanı yaptı. 1948 ve '67 yıllarında siyonist İsrail'in Filistin topraklarını işgal etmesinin ardından toprakların işgal edilmesini protesto etmek amacıyla '76 yılında büyük bir grev örgütlediğini, aynı gün İsraili yerleşimcilere toprağını vermek istemeyen 6 Filistinli'nin öldürüldüğünü, 30 Mart'ın o günden sonra toprak günü olarak anıldığını belirtti.

Al Awda Müzik Grubu adına konuşan Mohammed Abu Alqasım, şarkılarıyla Filistin halkının duygularını yansıttıklarını belirttiikten sonra, toprak özlemini dile getiren bir şarkı söylendi.

Eylem "Filistin halkı yalnız değildir!", "Siyonist İsrail Filistin'den defol!", "Emperyalizm yenilecek, direnen halklar kazanacak!" sloganları ile son buldu.

Durum ve devrimci görevler...

M. Can Yüce

Gündem, AKP'nin kapatılması davası, Ergenekon Operasyonu, egemenler cephesindeki iktidar çekişmesinin diğer ayrıntıları tarafından işgal edilmiş bulunuyor... Newroz kutlamalarında sergilenen vahşet, saldırganlık; işçi ve emekçilerin kazanılmış haklarını gaspetmeyi, geleceklerini karartmayı öngören sömürü ve soygun yasası olan Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Yasası (SSGSS) gözlerden kaçırılmaya çalışılıyor.

Kuşkusuz egemenler arası iktidar çekişmesinin kendine özgü boyutları var, düne uzanan, geleceği etkileyecek yönleri var. Ama bu çekişmenin gölgesinde, onun yarattığı zeminde Kürt halkına saldırı politikaları ile işçi ve emekçilere yönelik soygun ve sömürü politikaları "ortak bir mutabakatla" uygulanıyor... Hem de çok pervasız ve ölçsüz bir biçimde...

İç iktidar çekişmesinin yarattığı puslu ortamda Kürt halkına ve emekçilerin kazanılmış haklarına ve geleceklerine karşı geliştirilen politikalara karşı devrimci güçlere önemli görev düşmektedir. Egemenlerin gündemlerinin iç yüzünü deşifre etmek, bu çekişmenin etki ve sonuçlarını çözümlenmek ve bunları en geniş biçimde emekçilere ulaştırmak önemli bir görevdir. Ancak devrimcilerin görevi salt bu değildir. Geniş emekçi kitlelerin ilgi ve dikkatini temel konulara, örneğin gündemdeki SSGSS saldırısına çekmek, Kürt halkına yönelik gerçekleştirilen özel savaş terörünü deşifre etmek, bunu eylemli etkinliklerle yapmak önemli ve gereklidir; bu, aynı zamanda "kendü gündemini" yaratmak ve politikada güç ve etki sahibi olmak anlamına gelmektedir. Bunun olanakları ve şansı vardır.

İşçilerin ve emekçilerin SSGSS saldırısına karşı öteden beri geliştirdiği eylem süreci, düzen içi ve sağ eğilimlerin olumsuz ve düzen yanlısı tutumlarına rağmen önemli bir zemindir. Bu zemin işçi ve emekçi hareketini geleceğe daha güçlü hazırlamada önemli olanaklar sunmaktadır.

Bu noktada Kürdistanlı işçi ve emekçilerin, metropol kentlerde yaşayan Kürt işçi ve emekçilerinin kendi durumlarını, gelecek perspektif ve duruşlarını yeniden değerlendirmelerinde büyük yarar var; hatta vurgulamak gerekir ki, bu, bir zorunluluk olmaktadır. Newroz'da acımasızca saldırı, öldüren, yaralayan, işkence tezgâhlarına alan ve göz göre göre çocukların kollarını kıran devlet ve düzen ile bütün emekçilerin kazanılmış haklarını gaspeden ve geleceklerini karartan, sosyal güvenlik ve sağlık alanında neoliberal saldırı politikalarını uygulayarak emek sömürsünü daha da derinleştiren devlet ve düzen aynı devlet ve düzendir! Birbirine sıkı sıkıya bağlı bu iki saldırı, Kürdistan işçi ve emekçilerini doğrudan ilgilendirmektedir. Bu iki saldırı politikasına karşı durmak, bu duruşu birleşik bir stratejik çizgi biçiminde ortaya koymak durumundadır.

Teorik olarak gerçeklik böyle, ama pratik politikada durum böyle midir? Kuşkusuz sınıf çıkarları gereği sendikalarda örgütlü olan emekçiler, sosyal yıkım ve saldırı politikalarına karşı diğer emekçilerle birlikte hareket ediyorlar. Ama sömürgeci düzene karşı belli bir politik bilinç ve deneyim kazanmış işçi ve emekçiler için bu konuda stratejik bir çizgi ve pratik duruştan söz etmek mümkün değildir. Bu, yaşamsal bir zaafıdır! Bu zaafın kökleri geçmişe uzansa da bugün İmralı Partisi'nin teslimiyetçi ve tasfiyeci çizgisinin doğrudan bir sonucudur!

Sömürgeciliğe karşı mücadele stratejisi yerine, devlet ve düzen tarafından kabul edilme programı benimsenmiş ve bu doğrultuda halkımızın ve emekçilerin enerjisi tüketilmektedir. Güney ve Kuzey Kürdistan sürekli bombalanıyor, halkımız, gençlik üzerinde yıldırma ve teslim alma operasyonları yapıyor, işkence, gözaltına almalar, ölüm haberleri günlük yaşamın neredeyse kanıksanan olayları haline geldi. Ama buna karşı cepheden tavır alma, bunu stratejik bir duruşun bir parçası olarak algılama durumu yok... Yalvaran ve düzene kabul edilmeyi bir çizgi haline getirmiş bir partinin halkımızı ve emekçileri günlük ve stratejik saldırılar karşısında koruması mümkün değildir! Elbette halk direniyor, gençlik direniyor, bunu yılların deneyimi ve temel istemlerinin itkisiyle yapıyor. Ancak ne yazık, devrimci bir öncüden ve öncü bir çizgiden yoksun olarak yapıyor!

Sömürgeciliğe karşı cepheden mücadele, ulusal kurtuluş mücadelesi bağlamında yaşanan bu büyük boşluk, hatta tersten duruş, yaşamın ve mücadelenin diğer alanlarına doğrudan yansıyor. Öteden beri Kürt emekçilerin ve işçilerin sınıf bilincinde, bunun eylemli yansımalarında yaşanan ciddi zayıflıklar ve boşluklar, bir de politik teslimiyet çizgisiyle birleştiğinde sosyal mücadeleleri olumsuz etkilemektedir. Örneğin SSGSS saldırısına karşı Kürdistan işçi ve emekçileri, metropollerdeki Kürt işçi ve emekçileri Newroz kutlamalarına gösterdikleri ilginin benzerini veya ona yakın bir düzeyini neden göstermiyorlar? Oysa buna güç ve olanakları var. Yoksa bu yasa tasarısı ve onun öngördüğü saldırılar, kendilerini, en azından diğer halklardan işçi ve emekçiler kadar ilgilendirmiyor mu?

Kuşkusuz ilgilendiriyor, ama bu ilginin sınıfsal-politik bir bilinçle kavranması, bu kavrayışın eylemli bir çizgiye oturtulması ve bütün bunların devrimci iktidar programına bağlanması gerekiyor! Doğrusu, olmayan budur! Bu büyük zaafın aşılması, salt sınıfsal bilinçle mümkün değil! Bu zaaf, ancak doğru-devrimci bir ulusal ve sınıfsal bilinç ve program bütünlüğü ile aşılabılır!

Ulusal "program"da düzene el açan bir anlayışın, sınıfsal mücadelede, en iyimser yorumla, dar ve geri sendikal bir perspektifin ötesine geçmesi mümkün değildir. Yine yüzü düzene, egemen sınıflara, onların insafına dönük olanların, diğer halklardan emekçilere gerçek anlamda, politik anlamda yüzünü dönmesi, onlarla stratejik ittifak, ortak-birleşik mücadele arayışına girmesi, hatta böyle bir ihtiyaç duyması mümkün değildir. Aynı işyerinde, fabrikada, işletmede ve kurumda çalışanların, kuşkusuz ortak mücadele

ihtiyacı, günlük yaşamın dayattığı bir ihtiyaç, ama bu ihtiyacın politik bir ifadeye ve eylemli bir duruşa dönüşmesi politik öncü çalışmaya ve örgütlenmeye bağlıdır. Eksik olan bu ikincisidir!

Eylemler öğreticidir. Bugün DİSK, KESK ve diğer emekçi örgütlerin geliştirdiği SSGSS karşıtı eylem süreci de böyle bir işleve sahiptir... Kürdistan ve metropollerde yaşayan Kürt emekçilerin, işçilerin bu eylem süreci vesilesiyle durumlarını, bugünlerini ve geleceklerini, mücadele perspektiflerini, dost ve müttefiklerini, düşmanlarını, devrimci ulusal kurtuluş ve emek mücadelesi perspektifiyle yeniden değerlendirmeleri gerekmektedir.

Açıkça ortaya çıktığı gibi, on yılların pratiği ve deneyiminin kanıtladığı gibi, son olarak Newroz kutlamalarının bir kez daha doğruladığı gibi, ulusal kurtuluş mücadelesinin esas yükünü emekçiler, işçiler, Kürdistanlı "baldırı çıplaklar" çekiyor. Ama egemen çizgi, emekçilerin, işçilerin, "baldırı çıplakların" değil, bu düzen içinde kendisine belli bir yaşam olanağı yaratmak isteyen Kürt egemen ve orta sınıflarının çizgisidir. Onların kadroları ve örgütleri emekçilerin, savaşın esas yükünü çekenlerin emekleri üzerinde oturmuş bulunuyorlar. Bu, Kürdistan sorununun, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin en büyük paradoksudur! Bu paradoks aşılmadan, yani gerçekte üreten ve mücadele edenler, aynı zamanda yaşamlarının ve mücadelelerinin gerçek "yöneteni" haline gelmeden, yani emeklerine tam anlamıyla sahip çıkmadan, günlük ekonomik ve sendikal, giderek politik mücadelelerden sonuç almaları mümkün değildir!

Dolayısıyla halkımız, emekçiler, "baldırı çıplaklar", gençler ve kadınlar, mücadelelerinin gerçek "yöneteni" olmak için, öncelikle mevcut durumlarını, etkisinde buldukları çizginin kendisini ve geleceklerinin nerede, hangi mücadele çizgisinde olduğunu bir kez daha sorgulamak, tartışmak ve kendilerini yeniden kararlaştırmak göreviyle karşı karşıyadırlar!

Egemenlerin kendi içinde dalaştığı, ama Kürtler'e ve emekçilere karşı "milli mutabakat" içinde hareket ettikleri bu süreçte, toplumsal ve ulusal mücadelelerde sonuç almak, birçok alanda düzene geri adım attırmak mümkündür! Ama bunun için iktidar perspektifli, emekçi, işçi ve yoksul sınıfların, tüm ezilenlerin birleşik mücadelesini geliştirmek, öncelikle bunun bilincini bugünden örmek, pratiğini her alanda gerçekleştirmek gerekiyor!

1 Nisan 2008

Kapitalizm, Kriz: Olasılıklar ve Olanaklar Sempozyumu!

Emek Araştırmaları Merkezi Girişimi'nin düzenlediği **"Kapitalizm, Kriz: Olasılıklar ve Olanaklar Sempozyumu"** İstanbul'da Petrol-İş Sendikası'nın Genel Merkez Toplantı Salonu'nda gerçekleştirildi. Sempozyumun 29 Mart günü gerçekleştirilen ilk üç oturumunda aydın, akademisyen ve sendikacılar söz alarak daha çok kriz durumunun getirecekleri üzerinde durdular.

İkinci gün ise "Krizle karşı ne yapmalı?" sorusuna cevap arandı. İlerici, devrimci ve demokrat hareketlerin temsilcileri kendi perspektiflerinden krizi tanımlayarak, ilerici ve devrimci hareketin bundan nasıl ve ne yönde yararlanabileceği üzerine görüşlerini dile getirdiler.

I. Gün

Gerger: "Krizler devrim ihtiyacının ve olasılığının kaçınılmazlığını gösterir!"

Açılış konuşmasını Haluk Gerger yaptı. Kriz tehlikesinin ciddiye alınmadığını vurgulayarak, sempozyumu, kapitalizmin krizlerinden birinin arifesinde gerçekleştirdiklerini söyledi. Başta ABD olmak üzere emperyalist devletlerin iç krizlerini verilerle somutladı. Dünya genelinde yaşanan yoksullaşmaya özel bir vurgu yaptı. Bu yoksullaşmanın mimarı olan kapitalizmin dünya çapında yolaçtığı sefaletle değinerek, bu durumu "insanlık krizi" olarak tanımladı.

Gerger, işçi sınıfı ile bağlarını güçlendirmiş bir devrimci hareketin burjuvazi karşısında yeni bir siyasal çerçeve alması gerektiğini ve krizin devrimci pratikten devrimci bir teorik yenilenme yaratacağını dile getirdi. Devrimci yapılar arası iş ve güçbirliğine vurgu yaptı.

Timur: "Kriz, sınıf çelişkileri ve kavgalarıyla da ele alınmalı!"

"Kapitalizm, Kriz: Eskiye Dönüş mü, Yeniyi Arayış mı?" başlıklı ilk oturumun yöneticisi Sibel Özbudun'du. Bu oturumda ilk sözü Taner Timur aldı.

Timur, "Kriz nedir, nasıl çıkar?" sorusuna cevaplamaya çalıştı. Krizin kapitalizmin bünyesinde yattığını belirterek, sorunu daha çok iktisadi eksenle ele aldı. Ancak kriz konusunu sadece iktisadi etkenlerle değil, sınıf çelişkileri ve kavgalarıyla da birlikte ele almak gerektiğini de vurguladı. Çözüm yolu olarak emekçi kitlelere dayalı halkçı bir iktidar önerisinde bulundu.

Nail Satlıgan, Ergin Yıldızoğlu, İbrahim Okçuoğlu, Türkel Minibaş...

Nail Satlıgan konuşmasında krize dair hemen hiçbir şey söylemedi. Bunalımın dünya genelinde yaygınlaşacağını vurgulayarak, işçi sınıfı mücadelesinin bunalım öncesi dönemde güç biriktirmesi ve bunalıma hazırlanması gerektiğini dile getirdi. Krize karşı yurtsever programın anti-kapitalist bir program olacağı iddiasında bulundu.

Ergin Yıldızoğlu ise, işçi hareketinin zayıflığına ve önündeki engellere vurgu yaptığı konuşmasında, Keynesyen politikaların artık terkedildiğini belirtti. Dünya çapında baş gösteren krizlerin ekonomik görüntüsü ve tablosunu açıkladı.

İbrahim Okçuoğlu, mali kriz ile ekonomik kriz arasındaki ayrımı açıklayarak, kapitalizmin krizle

beraber kendiliğinden çökeceğini söyleyenlerin yanlış düşündüğünü, asıl mücadelenin kapitalizmi yıkmaya yönelik verilecek mücadele olduğunu söyledi.

İlk oturumun son konuşmacısı Türkel Minibaş'tı. Powerpointle sunumunu gerçekleştiren Minibaş, kapitalizmin devamlılığını farklı başlıklar altında anlattı.

Sempozyumun birinci oturumu soru cevap bölümüyle sona erdi.

"Kriz: Coğrafyalar, Öfkeler, Karşı Koyuşlar, Arayışlar"

İlk günün ikinci oturumunun başlığı, "Kriz: Coğrafyalar, Öfkeler, Karşı Koyuşlar, Arayışlar" idi. Bu oturumda yer alan konuşmacılar dağıtık sunumlar gerçekleştirdiler.

Sibel Özbudun, "dışlananlar" kavramıyla toplumsal sınıfları muğlaklaştırdı. "Toplumsal dışlanma" başlığı altında gerçekleştirdiği konuşmasını Latin Amerika deneyimlerini örnek göstererek sürdürdü.

Bu oturumun konuya uzak kalan bir diğer konuşmacısı, "Toplumun ruhsal yapısını kriz bağlamında" ele alan Doğan Şahin'di. Konuşmasını toplumdaki bozulma üzerine kuran Şahin, kapitalizmin kişilik bozukluğunun yaygın olduğu bir toplumsal yapı oluşturduğunu söyledi.

Yaraşır: "Sınıfa karşı sınıf!" şiarı ön plana çıkarılmalı!

Son 30 yılda sınıf hareketinde yaşanan "deformasyona" değinen Yaraşır, üst kimliği ile düşünmesi gereken işçi sınıfının olaylara ve olgulara alt kimliği ile baktığını vurguladı. Sınıfın önündeki en temel problemleri "sınıf bilincindeki deformasyon" ve "sınıfı değersizleştirme operasyonu" olarak tespit etti. Konuşmasının en çarpıcı yanı, sınıf içindeki çalışmanın önemine dair yaptığı vurguydu. Cemaatçi hayırsever kapitalizme karşı "sınıfa karşı sınıf!" politikalarını, mücadele ve örgütlenme organizasyonlarını hayata geçirme gerekliliğine işaret etti.

Yüksel Genç eleştirildi!

Yüksel Genç ise kriz konusunu düzen-Kürt sorunu eksenine daraltarak konuştu. PKK ve Kürt sorununu, Ortadoğu'daki krizin önemli ve temel bir halkası olarak tanımlayan Genç konuşmasını bu eksenle sürdürdü. Genç, soru cevap bölümünde kendisine yöneltilen sorularla eleştirildi.

"Kriz: Sektörler, İşçi Sınıfı, Örgütlenme, Direniş"

İlk günün son oturumu "Kriz: Sektörler, İşçi Sınıfı, Örgütlenme, Direniş" başlığıyla gerçekleştirildi. Kurtar Tanyılmaz, Mehmet Beşeli ve Yüksel Akkaya'nın bu bölümdeki sunumları ilgiyle dinlendi.

Kurtar Tanyılmaz'ın sunumu, uluslararası firmalar arasındaki rekabet derinleştikçe gelişen krizler ve yokolan orta ve küçük ölçekli işletmeler üzerine kurulu idi. Tekelci sermayenin krizlerinin KOBİ'lerin orta ve küçük ölçekli işletmelerini de yıkıma götüreceğini belirtti.

Beşeli: "İşçi hareketinin durgun olduğu görüntüsü kitabidir!"

Mehmet Beşeli, metal işçilerinin karşı karşıya kaldığı sektörel kriz, bilinç düzeyi ve işçi hareketinin somut tablosu üzerine aktardığı bilgilerle, krize karşı somut müdahalelere dair ipuçları verdi. BMİS'in son dört yılda yakaladığı %50'lik büyümeye işaret eden Beşeli, işçi hareketinin durgun olduğu görüntüsünün kitabi olduğunun, sınıf hareketinde bir hareketliliğinin var olduğunun altını çizdi. Devrimci ve sosyalistlerin işçilerle kurduğu bağların önemini vurgulayarak, sendikal örgütlenme mücadelesinde önemli payları olduğunu belirtti.

Yerel örgülenmeler, havza örgütlenmesi ve ortak örgütlenme...

Yüksel Akkaya, işçi hareketinin örgütsel gelişiminin tarihsel evrelerine değindiği konuşmasında dünyadaki farklı sendikal anlayışlardan örnekler sundu. Toplumsal Hareket Sendikacılığı'nın örnek alınabilecek bazı yanları olsa da, siyasal yapılarla bağları zayıf olan bir sendikal hareketin yaşamasının

zor olduğunu söyledi. Yerel örgütlenmeler, havza örgütlenmeleri ve ortak örgütlenme adımlarının atılması gerekliliğine işaret etti.

Üçüncü oturumun soru-cevap bölümüyle son bulmasının ardından sempozyumun ilk gün programı tamamlanmış oldu.

İkinci gün: I. Oturum

İrfan Kaygısız'ın yönettiği ilk oturuma konuşmacı olarak Cem Özatalay, Muharrem Önder Öndeş, Metin Kayaoğlu, Ferda Koç ve Sungur Savran katıldılar.

Cem Özatalay sözlerine yaklaşmakta olan krize dair çeşitli verileri sıralayarak başladı. Kapitalizmi dar bir yolda yalpalayarak giden bir araca benzeten Özatalay yolun bir yanının devletçilik, bir yanının liberalizm olduğunu ve kapitalizmin bir oraya bir buraya yalpalayarak bugüne kadarki ömrünü geçirdiğini belirtti.

Ardından sözü **Sosyalist Barikat** dergisi adına Muharrem Önder Öndeş aldı. Kriz ve bunalım tanımlamaları yapan Öndeş kapitalizmin sürekli olarak bir bunalımdan diğerine savrulduğunu ifade etti. Kapitalizmin yaşadığı her kriz sürecinin yalnızca sermaye cephesini değil aynı zamanda sosyalistleri de etkilediğini dile getirerek devrimci yenilenme sağlanmadan devrimci hareketlerin ilerlemeyeceğini vurguladı.

Teori ve Politika dergisinden Metin Kayaoğlu, kriz ortamının "nesnel devrimci rol"e sahip olduğunu söyledi ve "korkacağımız şey krize hazır olmamaktır!" dedi. Solun bugün krizi karşılayacak gücünün olmadığını belirtti ve Kürt hareketi ile ilişkilere özel vurgu yaptı.

Halkın Devrimci Yolu dergisi adına söz alan Ferda Koç beklenen krizin mali yapıdan yola çıktığını söyledi ve esas olarak Amerikan hegemonyasının dağılma eğilimine değinerek yeni sömürgeci sistemin sonunun geldiğini ifade etti. Küresel kamplaşmaya değinen Koç, siyasal islam ve milliyetçiliğin aslında ideolojik bir yanının olmadığını ve BOP ile Avrasya bloğunun destekçilerinin yönelimleri olduğunu söyledi.

Savran: "Ülkelerin kaderinde işçi sınıfı belirleyicidir!"

Krizler sonucunda tarih boyunca kapitalizmin konjonktür değiştirdiğini belirten Savran, yine liberalizmden devletçiliğe doğru bir kayma olacağını, bunun anlamının ise basitçe işçilerin devletin demir yumruğu ile ezileceği ve belki de faşizme dönüşeceği olduğunu söyledi. Bugün liberalizme karşı devletçiliği savunanların yarın düzene eklemeneceğini de belirtti. "Ne yapmalı?" sorusuna da yanıt veren Savran, 4 maddelik bir mücadele hattı çizdi: Sendikal harekette konfederasyonlardan bağımsız mücadeleciler bir kanat oluşturmak; sol sosyalist hareket olarak iki büyük düzen içi kampa karşı devrimci bir küme yaratmak; Leninist bir parti oluşturmak ve devrimci enternasyonalin örgütlenmesi için mücadele etmek.

Savran'ın konuşmasının ardından soru-cevap bölümüne geçildi.

II. Oturum

Verilen aranın ardından Yusuf Özden'in başkanlığını yaptığı ikinci oturuma geçildi.

Bu bölümde söz alan EHP'den Özlem Yarkın "Ne yapmalı" sorusuna yanıt vermek yerine kapitalizm ve krize dair iktisadi eksensel bir konuşma yaptı.

SODAP adına konuşan Muzaffer Kaya, düzen içi çatışmadan ve krizden bahsederek bunun olanağa dönüştürülmesi gerektiği üzerinde durdu. Krize öznese girildiği takdirde faşizmin de islamcılığın da hakim olabileceğini dile getirdi. Türbana karşı tutum almamak gerektiğini, bunun Sünni kesimin örgütlenmesi imkânını yok edeceğini belirtti. Kürt hareketi ile birlikte hareket etmeden devrim

olamayacağını ve artık Ekim Devrimi gibi ayaklanmaların gerçekleşmeyeceğini savundu.

EMEP adına söz alan Sinan Yıldız kapitalizmin tarihine ve krizlerine dair bir anlatım yaptı. Sol hareketin tablosunun üye sayısı değil sınıf hareketinin durumu ile değerlendirilmesi gerektiğini söyleyen Yıldız, sendikal mücadeleye dair de konfederasyonları değil yerel inisiyatifleri zorlayan bir hat çizilmesi gerektiğini savundu.

Toplumsal Özgürlük Platformu'ndan Oğuzhan

Kayserilioğlu konuşmasında Sovyet bloğunun dağılmasına ve bunun getirdiği olumsuzluklara değindi. Bugün sınıf hareketinin yanında ortaya çıkan ekolojik hareket, kadın hareketi, yoksullar hareketi ve barış hareketinin antikapitalist bir eksene çekilmesi için mücadele etmek gerektiğini, bunu biz yapmadığımız takdirde bu akımların düzen tarafından ele geçirildiğini savundu.

KÖZ çevresi adına söz alan

Ercan Coşkun, kapitalizmin krizlerinin devrimcilerin sorunlarını çözemeyeceğini söyleyerek sözlerine başladı. Lenin'in komünist partiye dair sözlerine atıfta bulunarak devrimci özne eksikliğine değindi. Sınıfın durumunun onun içinde mücadele veren güçler tarafından değerlendirilmesi gerektiğini söyledi.

Soru-cevap bölümünün ardından sona eren ikinci oturum ilk oturuma göre hayli cansız geçti.

III. Oturum

Yüksel Akkaya'nın yönettiği III. oturumda ilk sözü **Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu** (BDSP) adına Ülkü Doğan aldı.

BDSP: "Sınfa karşı sınıf, düzene karşı devrim!"

Konuşmasına komünist hareketin yeni dönem değerlendirmeleriyle başlayan, '89 çöküşünün ardından başlatılan ideolojik saldırıyla sürdüren Doğan, ideolojik tahribatın dünya ve Türkiye sol hareketi üzerindeki etkisini değerlendirerek solun geçmişine ile hesaplaşmadığını ifade etti.

"Bugün artık konuşulan sosyalizmin değil, fakat tam da kapitalizmin krizidir, insanlık, bugün kapitalizmi sorguluyor ve bir çıkış yolu arıyor" diyerek, bu eğilimin kendini daha '90'ların ortasından itibaren gösterdiğini dile getirdi. Savaş karşıtı ve neoliberal saldırılar karşıtı kitle hareketlerini buna örnek gösterdi ve bu arada devrimci önderlik boşluğunu vurguladı.

"Krizler kendiliğinden devrimci bir sonuç yaratmaz" diyen BDSP temsilcisi, krizlerin ortaya çıkardığı faşizm tehlikesine de değindi. Krize karşı durmanın yegâne yolunun sınıfın örgütlülüğü ve kriz döneminin en ciddi ihtiyacının devrimci parti olduğunu ifade etti.

Geleneksel Türkiye solunun sınıf dışı kimliğini de vurgulayarak, burjuva demokratik bir çizgideki Kürt hareketinin kuyruğunda hareket edilerek ve sınıfı devrimcileştirme çabasından uzak durularak devrim yolunda yürünemeyeceğini dile getirdi. Sınıf dışı konumda kalındığı sürece, süreçleri devrimci açıdan kazanmanın mümkün olmadığını altını çizdi.

ESP: "Bu iş partiyle, programla olmaz!"

ESP'li Hacı Orman, krizi değerlendirmek için parti kurmak, program oluşturmak yetmez diyerek, krizin yaratacağı duruma hazırlanmak gerektiğini belirtti. Bu hazırlık, işsizlik hareketini örgütlemeye hazırlanmak, kadın hareketini örgütlemeye hazırlanmak ve işçiler ile diğer kesimleri örgütlemeye hazırlanmak olarak üç

maddede ifade edildi.

Türkiye'de Kürt hareketinin, anti-faşist hareketin ve sınıf hareketinin güçlü olduğundan bahsederek bunlara müdahale etmek gerektiğini belirtti. Konuşması boyunca sık sık sürecin öyle partiyle, program ile olmayacağını, ancak kitlelere yön vermekle kazanılabileceğini yineledi.

DTP: Çatı partisine çağrı

DTP adına söz alan Mehmet Şamil Altan düzen içi çelişkileri konu alan bir anlatım ile söze başladı.

Sözlerini sınırötesi operasyonun başarısızlığının vurgulanması ve bunun TC için anlamının anlatılması ile sürdürdü. Türkiye solunu sıklıkla eleştiriye tabi tuttu ve çatı partisi projesini tanıtarak tüm hareketlere çağrı yaptı.

Alnteri: "Protestocu anlayış yerine isyancı eylemler gerekli!"

Alnteri'den Yücel Filizler, krizin üretimden değil dolaşımdan kaynaklanıyormuş gibi yansıtılmasının yanlışlığından bahsetti. Bu tanımın krizi kapitalizmin yapısal krizi değilmiş ve düzen sınırlarında çözülebilmemiş gibi gösterdiğini söyledi. Türkiye'de bütünsel bir sistem krizi olduğunu ifade ederek, düzenin krizine karşı devrimci sosyalizm bayrağının

göndere çekilmesi gerektiğini söyledi. Protestocu eylem biçiminin terk edilmesi gerektiğini ifade etti.

ÖDP adına söz alan Sinan Tural konuşmasını çatı partisi üzerine kurdu ve CHP'nin boşluğunu dolduracak bir muhalefet ihtiyacı üzerinden tamamladı.

Konuşmaların ardından soru-cevap bölümüne geçildi. Bu bölümde ağırlıklı olarak Hacı Orman'ın parti ve programı hafife alan sözleri üzerine sorular soruldu. Soruların ardından her konuşmacıya kısa ek konuşma hakkı verildi.

Bu bölümde söz alan Hacı Orman, kendisine sorulara yanıt vermek yerine cezaevi anılarını anlatmayı ve sol harekete dair espriler yapmayı tercih etti.

Konuşmacıların ikinci konuşmalarını yapmalarının ardından sempozyum sona erdi.

Sempozyumdan notlar:

Sempozyumun ilk günü, isabetli sunumların yanı sıra sempozyum konusundan uzak anlatımlara da konu oldu. Sınırlı sayıda konuşmacı dışta tutulursa, "kriz" konusu iktisadi yanıyla öne çıkarıldı.

İkinci gün "Ne yapmalı" sorusuna yanıt aranması amaçlanmıştı ancak sunumların bir kısmı daha baştan iktisadi kriz analizleri ve durumun açıklanması çabasına yöneldi.

"Ne yapmalı" sorusuna yanıt verilen konuşmalarda, birkaçı dışta bırakılırsa proletarya sosyalizminin, sınıf örgütlenmelerinin adı bile geçmedi. Çözüm olarak işsiz örgütlenmelerinden Sünnileri örgütleme ihtiyacının ifadesine kadar pek çok kesimi temel alan tespitlerde bulunuldu. İşçi sınıfını örgütleme ihtiyacı bile hep diğer kesimlerin arkasından geldi.

Sempozyumun ilk gününe yaklaşık 150 kişi katıldı. İkinci gün ise katılım 200 kişiyi aşamadı.

Sol hareketlerin tabanlarının her iki gün boyunca da sempozyuma ilgisi hayli düşüktü. Katılım siyasi çevreler açısından 10-15'er kişiyi geçemedi.

Soru cevap bölümleri de bu kısırlığın bir yansıması olarak verimli tartışma zeminleri yaratmaktan çok kaba ajitasyonlar ile konuşmacıları "sıkıştırma" çabalarına sahne oldu.

Mücadele Postası

Bir daha Davutpaşalar olmasın!

Bir Umut Derneği ve Davutpaşa patlamasında hayatını kaybeden ve yaralananların yakınları, 29 Mart günü Makine Mühendisleri Odası'nda, Davutpaşa'da ve benzer yerlerde yaşananların unutturulmaması için açıklama gerçekleştirdiler.

"Davutpaşa'yı unutturmayacağız!" pankartının açıldığı açıklamada ilk önce Davutpaşa'da olmak üzere, tüm iş kazalarında hayatını kaybedenler için bir dakikalık saygı duruşunda bulunuldu. Ardından Bir Umut Derneği Başkanı Nilgün Uzun konuşma yaptı. Davutpaşa'da hayatını kaybeden ve yaralananların yakınları adına yapılan basın açıklamasında ise şunlar söyledi: "Davutpaşa'da yakınlarını kaybetmiş ve yaralanmış aileler, bir araya gelerek, bu memleketin geleceği için, iş güvenliği için, sağlıklı yaşam koşulları için, kanun dışı çalışma koşullarını sona erdirmek için davalarımızın takipçisi olacağız."

Ardından Bir Umut Derneği avukatı, çocuklarını kaybedenler ve yaralananlar konuştular.

DDSB'den program kurultayı...

"İşsizliğe isyan et! Örgütlü mücadeleyi yükselt!"

Devrimci Demokratik Sendikal Birlik (DDSB) 30 Mart günü, "İşsizliğe isyan et! Örgütlü mücadeleyi yükselt!" başlıklı kurultayla DDSB'nin taslak halinde olan programının tamamlandığını duyurdu. Kurultay, "Dünyada ve Türkiye'de siyasal durum ve işçi hareketinin genel durumu" ve "İşsizlik, özelleştirme, sendikaszlaştırma ve örgütlenme sorunları, çözüm önerileri" başlıklarıyla iki oturum halinde gerçekleştirildi.

Kurultay salonunda Marks'ın "İşçi sınıfı devrimcidir ya da hiçbir şey değildir!" sözünün yazılı olduğu bir pankart yer alıyordu. Belediye-İş İstanbul 2 No'lu Şube'nin katkılarıyla gerçekleştirilen kurultayın ilk bölümü emperyalist işgale karşı direnen halkların mücadelesini yansıtan sinevizyon gösterimiyle başladı. Sinevizyon işçi hareketi eylemlerinden kısa kesitleri de içeriyordu. Açılış konuşmasının ardından saygı duruşuyla devam eden program, DDSB programının sunumuyla sürdü.

"Dünyada ve Türkiye'de siyasal durum ve işçi hareketinin genel durumu" başlıklı ilk oturumda DİSK MYK Üyesi Nakliyat-İş Sendikası Genel Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu, Belediye-İş 2 No'lu Şube Başkanı Hasan Gülüm ve Eğitim-Sen üyesi Hatun Konak konuşmacı olarak yer aldılar. Bu bölümde yapılan konuşmalar, sınıf hareketinin genel tablosunu yansıtmaktan çok, 13-14 Mart eylemlilik sürecinin değerlendirilmesi ve sendikal krize ilişkin değerlendirmelerle sınırlı kaldı.

Verilen aranın ardından ikinci oturuma geçildi. "İşsizlik, özelleştirme, sendikaszlaştırma ve örgütlenme sorunları, çözüm önerileri" başlıklı bu oturumda konuşmacı olarak Deri-İş Sendikası Genel Başkanı Musa Servi ve Tez Koop-İş Sendikası Eğitim Danışmanı Volkan Yaraşır yer aldılar.

Mülksüz sınıfların arttığına dikkat çeken Yaraşır, sınıfın içinden geçtiği süreçteki yapısını örgütsüz, dağınık, katmanlaşmış ve şekilsizleşmiş olarak tanımladı ve bir dönemden beri sınıf hareketinde yaşanan dalgalanmaya değindi. Sınıfın siyasal önderliğinin yaratılması ve sınıfın yıkıcı gücünün açığa çıkarılması görevi ile taban örgütlenmeleri üzerinde durdu.

Musa Servi ise 12 Eylül darbesinin sınıf hareketi üzerinde yarattığı dağılmaya değinerek, ortak mücadele ve örgütlenmenin önemine işaret etti. Havza örgütlenmesi önerisinde bulundu.

İkinci oturumun ardından kurultayın son bölümü olan serbest kürsüye geçildi.

Tekirdağ Hapishanesi'nden Partizan tutsakları, Partizan, BDSP, İşçi Köylü Gazetesi, Çorlu İşçi Köylü Okurları'nın mesajları etkinliğe gelen mesajlar arasındaydı.

Kurultay boyunca, "Yaşasın sınıf dayanışması!", "Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz!", "Zafer direnen emekçinin olacak!", "İşçiler birleşin, sömürüye son!" sloganları atıldı. İlbek Tekstil işçisinin konuşması sırasında ise "Yaşasın İlbek Direnişi!" sloganı hep bir ağızdan atıldı. Akylı Tekstil işçisinin kürsüden yaptığı sendikal bürokrasi eleştirisi ise "Kahrolsun sendika ağaları!" sloganıyla karşılandı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Kriz sempozyumu üzerine...

29-30 Mart tarihleri arasında "Kapitalizm, Kriz: Olasılıklar ve Olanaklar" Sempozyumuna devrimci ve reformist hareketlerin temsilcileri, akademisyen ve sendikacılardan oluşan çok sayıda konuşmacı katıldı. İzleyici sayısı ise pek tatmin edici değildi.

Sempozyumun açılış konuşmasını Haluk Gerger yaptı. Gerger'in konuşması bütünlüklü ve devrimci siyasal görevlere işaret eden bir konuşmaydı. Krizin hem düzen cephesinden hem de devrim cephesinden ne anlama geldiği üzerine son derece önemli değiniler yaptı. Gerger, krizin devrimcilerin olduğu kadar sermaye sınıfı için de bir fırsat ifade ettiğini; kriz sürecinin, kapitalizmin ve sömürünün tüm insanlık dışı niteliklerini kitlelere daha derinden kabul ettirmek ve kölece yaşam koşulları karşısında kitleleri daha da suskunlaştırmak için çok önemli bir fırsat olduğunu belirtti. Diğer taraftan ise devrimciler için krizin devrimci siyasal faaliyete hız vermenin, genel olarak kapitalizmin ve özelden de krizin yarattığı olumsuz koşullar yüzünden hoşnutsuz olan işçi ve emekçi kitleleri devrim cephesine çekmenin bir aracı olabileceğini ifade etti.

Ardından ilk gün oturumlarına geçildi. İlk günkü oturumlarda akademisyenler ve sendikacılar konuşma yaptı. İşçi sınıfının devrimci potansiyeline ve devrimcilerin kriz sürecinde bu potansiyeli örgütleme ve açığa çıkarma görevlerine ağırlıklı olarak sendikacı konuşmacılar değindiler. Akademisyenler ise devrimci siyasal görevlere neredeyse hiç değinmediler. Değinilen siyasal görevler ise genel olarak ulusalcı görüşü pek aşamayan formülasyonlar oldu. Ağırlıklı olarak, genel-geçer politik tanımlamalara ve teknik verilere dayalı sunumlar yapmayı tercih ettiler.

Sempozyumun ikinci gününde çok sayıda siyaset temsilcisi söz aldı.

BDSP adına katılan konuşmacıyı saklı tutarsak, "Krizle karşı ne yapmalı?" sorusuna gerek stratejik gerekse taktik planda sınıf devrimciliği adına neredeyse hiçbir şey söylenmedi. Hatta tam tersinden, stratejik olarak işçi sınıfı eksenli olmayan, varolan her türlü muhalefetin aynı cephede örgütlenmesi gerektiğine dair muğlak birlik çağrıları yapıldı durdu. Bu tarz ilkesiz ve muğlak zeminli birlik

örgütlenmelerinin bugün için en acil ve stratejik görev olduğu söylenirken, iş, siyasal islamın demokrat damarının gözardı edilmemesine, sünileri kazanmak için başörtüsüne destek vermeye, "Türkleri" örgütlemeye kadar vardırıldı. İşçi sınıfının karşısına devrim ve sosyalizm perspektifiyle çıkılmasına ve krizi genel olarak marksist politikanın zeminine dönüştürmeye dair birkaç cümle dışında hiç değinilmedi. Daha devrimci tarzda görünen söylemlerin odak noktasında ise Kürt hareketine kayıtsız-şartsız sunulması gereken destek çağrıları vardı. Doğal olarak Kürt hareketinin bugünkü sınıfsal özü ve dinamikleri üzerine, Kürt burjuvazisinin bugün ulusal hareket için nasıl bir işlev gördüğüne dair hiçbir marksist çözümleme ihtiyacı hissedilmedi.

Genel olarak Türkiye sol hareketinin yaklaşık 30 yıldan beri sergilediği cephe örgütlenmeleri ve birlik politikalarının sonuçları tüm vahametiyle ortada iken ısrarla yapılan en geniş ve doğal olarak en muğlak cephe örgütlenmeleri çağrısı aynı zamanda Türkiye sol hareketinin 12 Eylül faşist darbesiyle girdiği uzun süreli bunalım döneminde, daha da derinleşen ve ağırlaşan yeni bir krizini ifade etmektedir.

Bir okur / İstanbul

EKSEN Yayıncılık Büroları

Üsküdar (İstasyon) Cad. Pınar İşhanı
No: 5 Kat: 4 Daire: 52 **Kartal/İstanbul** (0 216 353 35 82)

853. Sok. Bilen İşhanı No: 27/710
Konak/**İZMİR** Tel-Fax: 0 (232) 489 31 23

Necatibey Cd. Gözlükçü İşhanı No: 26/24
Kızılay/**ANKARA** Tel: 0 (312) 232 29 10

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3
No: 306 **ADANA** Tel: 0 (322) 363 19 94

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/**BURSA**
Tel: 0 (224) 220 84 92

Gazetene sahip çık! Abone ol! Abone bul!

Adı :
Soyadı :
Adresi :
Tel :

6 Aylık Yurt içi 30.000 000 TL Yurt dışı 100 Euro
1 Yıllık Yurt içi 60.000 000 TL Yurt dışı 200 Euro

Gülcan Ceyran adına,
* TL için : Yapı Kredi Bankası İstanbul/Aksaray Şb. 0097680-3
* Euro için : İş Bankası İstanbul/Aksaray Şb. 10021127094
No'lu hesaba yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir.

